

ת"פ 24417/01/12 - מדינת ישראל נגד יניב חורש, אילן עמוס, אורן אביטון

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 24417-01-12 מדינת ישראל נ' חורש ואח'

לפני כבוד השופטת ורדה מרוז - סג"נ
מאשימה
נגד
נאשמים

1. יניב חורש ע"י עוה"ד שרון נהרי ועופר מושביץ
2. אילן עמוס ע"י עוה"ד יאיר רגב
3. אורן אביטון ע"י עוה"ד אורלי פרייזלר - ס.צ.

הכרעת דין

מילות פתיחה

1. הנאשמים 1 - 2 מזוכים מהעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, מושא האישום השני.
2. הפרשייה שלפנינו מציגה יחסי גומלין מסוכנים - ואף דמיוניים יש לומר - בין שוטרים לעבריינים עליהם הם מופקדים. כלל הציבור מאמין בקיומו של גבול חד וברור בין לבשי המדים שתפקידם להגן על הציבור לבין עבריינים שמעשיהם פוגעניים ומקוממים.
3. חציית הגבול של אוכפי החוק לעבר המפרים אותו מטילה עננה כבדה על חוסן הציבור ואמונו ברשויות החוק והאכיפה. יש לקוות כי עניין לנו בעשבים שוטים שאינם מעידים על הכלל.
4. ליבת כתב האישום בפריצה לבית השייך לחמיו של הנאשם 1, שוטר, במהלכה נגנבו מתוך כספת כספים, תכשיטים ואקדח. הנאשמים 1 ו- 3 הואשמו בביצועה. הנאשמים 1 ו- 2 הואשמו בקשירת קשר לביצוע הפריצה. כן, מיוחסות לכל אחד מהם עבירות נלוות של הפרת אמונים - בהיותם שוטרים - וכן, שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

הנפשות הפועלות ותמצית כתב האישום

5. **יניב חורש** - הנאשם 1 (להלן: "**חורש**") - שירת במשטרת ישראל החל משנת 1999 בתפקידים מגוונים, במודיעין ובנוער. האחרון שבהם כבלש במרחב איילון. בתקופה הרלבנטית לכתב האישום (החל ממרץ 2008 עד אמצע 2009) הוצב חורש למשימת אבטחה, לסירוגין עם שוטרים נוספים וביחד עם הנאשם 2, אף הוא

שוטר, לאבטח את טל מזרחי, עבריין ששימש כסוכן סמוי מטעם משטרת ישראל - מרחב איילון להפללת עברייני סמים.

חורש היה נשוי אותה עת ובעל משפחה. בין חורש לאילן עמוס, הנאשם 2, יחסי קרבה וידידות.

6. חורש לוקה בתסמונת פוסט טראומתית, על רקע חשיפתו לאסון ה'דולפינריום' שאירע בשנת 2001, בו נכח בתוקף תפקידו. לקותו לא מנעה את המשך שירותו במשטרה עד לאירועי כתב האישום, אשר לאחריהם הושעה ולאחר מכן פוטר.

7. **אילן עמוס** - הנאשם 2 (להלן: "אילן") - אף הוא שוטר שנים רבות במשטרת ישראל ובתקופה הרלבנטית שימש כרכז מודיעין במרחב איילון ואבטח כאמור את טל מזרחי.

חורש ואילן נהגו לאבטח את טל בצוותא וכאמור, ביניהם יחסי חברות וקרבה (להלן יכונה יחדיו "השוטרים").

8. **טל מזרחי** - (להלן: "טל" או "עד המדינה") - עבריין ובעל הרשעות בתחום הרכוש. בשנת 2007 גויס על ידי המשטרה לשמש סוכן סמוי בתחום הסמים. בשנת 2008 נחשף ובמהלך ניהול ההליכים המשפטיים נגד עבריינים שגרם להפללתם אובטח על ידי השוטרים לרבות שוטרים נוספים.

9. לאורך שנים קיים טל אורח חיים עברייני. את העבירות נושא כתב האישום חשף מתוך חשש שמא תיחשפנה על ידי השוטרים, כמו גם מתוך אינטרסים אישיים וכלכליים. עדותו אינה נקייה מאי דיוקים. פעמים נטו דבריו לעמימות אולם, ליבת העובדות שמסר בהירה, מוצקה ונתמכת בראיות סיוע חיצוניות.

10. **אורן אביטון** - הנאשם 3 (להלן: "אורן") - חברו ומקורבו של טל. בתקופה הרלבנטית השתמש אורן בסמים מסוכנים והיה צפוי לרצות מאסר בגין הרשעתו בעבירות שונות, בין בעבודות שרות ובין מאסר בפועל. כמתואר בכתב האישום, הצטרף אורן לטל ולחורש לביצוע הפריצה לבית חמיו של חורש, לבקשת טל.

11. **שלמה בן דוד** - (להלן: "המתלונן") - חמיו של חורש ובעל הבית שנפרץ (להלן: "הבית").

12. **רון מועלם** - (להלן: "רון") - קצין בדרגת רפ"ק במשטרת ישראל שהושאל למח"ש ושימש בתקופה הרלבנטית כקצין מודיעין. רון הפעיל את טל במהלך החקירה הסמויה עד להפיכתה גלויה.

13. **שלום עמר, בני צברי ואלכס אור** - חוקרי מח"ש שהובילו את החקירה.

14. **גולן שבו** - (להלן: "גולן") - עד הגנה, עבריין (לשעבר, לגרסתו) אשר לדבריו, פרץ לבית בשיתוף פעולה עם טל. גרסתו נחשפה בחלוף 5 שנים ממועד ביצוע העבירה.

15. הצגת הדמויות המעורבות בפרשה מלמדת על מורכבותה, על הכוחות וה'זרמים' שבה. בהכרעת הדין נפנה תחילה לעובדות כתב האישום והוראות החיקוק המיוחסות לנאשמים, לאחר מכן, יתוארו הליכי החקירה וההליך המשפטי ולבסוף - ניתוח הראיות, קביעת ממצאים ומסקנות.

כתב האישום המתוקן

האישום הראשון - שלושת הנאשמים

16. במהלך תקופת האבטחה על טל, קשרו הנאשמים 1 ו- 2 עם טל קשר להתפרץ יחדיו לבית חמיו של חורש ברחוב יהודה הלוי בחולון ולגנוב רכוש מתוך כספת שבבית.

17. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו הנאשמים 1 ו- 2 עם טל והביעו לפניו חשש שמא יסגיר אותם, כפי שהפליל עבריינים במסגרת עבודתו כסוכן סמוי.

18. במטרה לרכוש את אמונם, הלך טל עם השוטרים לבית כנסת בשכונת תל גיבורים בחולון, שם נשבע אל מול ארון הקודש שלא יפליל אותם. סמוך לאחר מכן, במועד לא ידוע נפגשו השוטרים עם טל ונסעו עמו בניידת משטרתית (להלן: "הניידת") לאזור הבית לשם תכנון הפריצה העתידית.

19. למימוש הקשר ולקידומו, סוכם בין חורש לטל כי יבצעו הפריצה במהלך משימת אבטחה של חורש ואף תואם מועד לביצועה. אז, פנה טל לנאשם 3 בבקשה כי יחבור אליהם לשם ביצוע הפריצה בפועל. לאחר הפצרות, נעתר הנאשם 3 לבקשה.

20. חורש וטל סיכמו ביניהם כי בתמורה להשתתפות טל בפריצה הוא יקבל לידי, בין היתר אקדח שמצוי בכספת.

הפריצה

21. בתאריך 9.9.08 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, אסף חורש את טל בניידת והשניים נסעו לחנות "טמבור" בראשון לציון לשם רכישת מברג לביצוע הפריצה. אותה עת ניסו השניים ליצור קשר טלפוני עם אורן, אך לשווא.

22. בשעה 12:00 או בסמוך, התקשרו חורש וטל מספר פעמים לטלפון של בית המתלונן, לוודא כי אין בבית איש. בשעה 12:30 או בסמוך, נסעו השניים לביתו של אורן בבת ים ואספו אותו, ובשעה 13:00 לערך נסעו יחדיו לכיוון הבית. בהגיעם, הבחין אורן כי הבית מוקף בסורגים, אז, נסעו השלושה לחנות "הום סנטר" בראשון לציון מערב, שם גנב אורן "קאטר" לחיתוך הסורגים (להלן: "הקאטר").

23. השלושה שבו לבית; אורן ירד מהניידת בעוד חורש וטל המתינו לו. לאחר שחתך את סורגי חלון הבית באמצעות הקאטר, נכנס אורן לבית ונטל מהכספת הפריטים הבאים: \$46,000, 6,000 יורו, 586 ליש"ט (להלן: "הכסף"), אקדח ברטה 7.65 מ"מ (להלן: "האקדח"), תכשיטים של אשת המתלונן ז"ל, אוסף שטרות ישראלים ישנים שערכו אינו ידוע וכן מסמכים שונים (להלן: "הרכוש הגנוב" או "השלל").
24. בסיום הפריצה, נסעו השלושה למערב ראשון לציון, שם קברו חלק מהרכוש הגנוב בחולות. כן, השליכו את כלי הפריצה לאגם המצוי בסמוך.
25. חורש ואורן חלקו ביניהם את הכספים, באופן שכל אחד קיבל סך של כ-160,000 ₪, ובנוסף, חלקו את התמורה שהתקבלה לאחר מכירת התכשיטים.
- טל קיבל מחורש ואורן - מכל אחד בנפרד - סכום של כ-3,000 דולרים ובהתאם לסיכום מוקדם בינו לבין חורש, קיבל לידיו את האקדח, שהוטמן בחצר ביתו, בתיאום עם חורש. ימים ספורים לאחר מכן, מסר חורש לטל, לבקשתו, תחמושת לאקדח. בחלוף פרק זמן לא ידוע, מכר טל את האקדח לגורמים עברייניים. העברת האקדח לידי טל נעשתה מאחורי גבו של אורן ומבלי שדווח לו על כך.

שיבוש מהלכי משפט

26. החל מתאריך 11.1.09 הופעל טל על ידי מח"ש בחקירה סמויה שהתנהלה נגד חורש, אילן ואורן.
- בתאריך 22.1.09 בשעה 00:15 או בסמוך לכך, נפגש טל עם חורש בחולון והציג לפניו מצג לפיו האקדח נלקח ממקום המסתור. הוא ביקש מחורש לברר אם נתפס על ידי משטרת ישראל או גורם עברייני. האקדח כונה על ידי השניים במילת קוד "בחורה".
27. בתאריך 26.1.09 עדכן חורש את טל שהאקדח לא נתפס על ידי המשטרה בהשתמשו גם כן במילת הקוד "בחורה".
- בתאריך 6.2.09 פנה חורש לגורמים משטריים כדי לברר מה עלה בגורל האקדח.
28. בתאריך 17.2.09, סיפר טל לאילן, במסגרת חקירה סמויה, אודות חקירת מח"ש ועל הפריצה לבית. אילן מסר המידע לחורש.
29. על יסוד העובדות המתוארות, מיוחסות לנאשמים העבירות הבאות:
- נאשמים 1 - 2** - קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "החוק") ומעשי מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק.

נאשם 1 - מסירת החזקה בנשק - עבירה לפי סעיף 144(ב2) לחוק (2 עבירות). **נאשם 2** - שיבוש מהלכי משפט עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

נאשמים 1 ו- 3 - כניסה והתפרצות למקום מגורים - עבירה לפי סעיף 406(ב) לחוק וגניבה - עבירה לפי סעיף 384 לחוק.

אישום שני - נאשמים 1 ו- 2

30. על פי המתואר באישום השני, בחודש פברואר 2009, מספר חודשים לאחר אירוע הפריצה דלעיל, בעת הפעלתו של טל כסוכן, קשרו הנאשמים 1 ו- 2 ביחד עם טל קשר לפרוץ לבית נוסף. לקידומו של הקשר ומימושו, קבעו השלושה להיפגש בביתו של אילן ביום 18.2.09 (להלן "**המפגש**").

31. ערב המפגש, בתאריך 17.2.09 שוחח טל עם אילן וידע אותו אודות "מקום" שאליו ניתן לפרוץ. בתגובה שאל אילן אימתי ניתן לבצע הפריצה.

32. באותו מועד בשעה 23:06, שוחח חורש עם טל ושאל אותו אם יש מפתח מתאים לדירה המתוכננת לפריצה. טל השיב בחיוב ובתגובה אמר חורש "הולך".

33. על יסוד העובדות המתוארות מיוחסת לנאשמים 1 ו- 2 עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע - לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

אישום שלישי לנאשם 1

34. במסגרת תפקידו המשטרתי, הכיר חורש את ליאור גליקרוב (להלן: "**ליאור**").

35. בתאריך 30.4.09 בשעה 11:08, יצר ליאור קשר טלפוני עם חורש, סיפר לו כי זומן לחקירה במשטרת איילון וביקש לקבל פרטים אודות החקירה.

36. זמן קצר לאחר מכן, בשעה 11:58 בירר חורש פרטים אודות החקירה ועדכן את ליאור כי מדובר בחקירה בנוגע לאירוע זריקת רימון לעבר תחנת המח"ש.

37. במעשה המתואר לעיל שיבש חורש מהלכי משפט, בכך שמסר מידע לליאור אודות חקירה עתידית נגדו - עבירה לפי סעיף 244 לחוק.

עד כאן עובדות כתב האישום המתוקן.

ההליך ומה שקדם לו

38. הפריצה לבית המתלונן אירעה ביום 9.9.2008. כשלושה חודשים לאחריה, לקראת סוף חודש דצמבר '08 פנה טל לרכז מודיעין מרחב איילון, שי מונדני (להלן: "מונדני"), והודיעו כי ברשותו מידע מפליל אודות שוטרים. הוא הופנה לרון מועלם.
39. המפגש הראשון בין טל לרון התקיים בתאריך 22.12.08, אז ציין טל לפניו כי ברשותו מידע ש-"**יזעזע את משטרת ישראל אודות שוטרים מושחתים**". בתמורה למסירת המידע דרש מיליון שקלים - דרישה שעוררה גיחוך אצל רון והוא דחה אותה על הסף.
40. מפגש נוסף התקיים בין השניים בתאריך 25.12.08 אליו הצטרף אבי ביטון, ראש מפלג מודיעין במח"ש. טל חזר על דבריו, הגם שהסתיר פרטים רבים. עם זאת הוא נתן 'סימנים' בשוטרים החשודים וכן ציין כי מדובר בפריצה לבית קרוב משפחה של אחד מהם. עוד הוסיף, כי קיבל אקדח מאותה פריצה. את דרישתו הכספית הפחית לסך רבע מיליון ₪. הובהר לו כי אף דרישה זו מופרזת ואינה ריאלית.
41. בפגישות נוספות שנערכו בין טל לרון, הוסיף טל 'מאיצי סקרנות' אולם נזהר מלהשלים התמונה במלואה, טרם גיבוש הסכם עד מדינה עמו. בין היתר, הזכיר את אורן וכן, תיאר בקווים כלליים את השתלשלות אירועי יום הפריצה - כדי לאפשר למח"ש להתחקות אחר היתכנות ונכונות המידע שברשותו.
42. לאחר בדיקת המידע נחתם עמו הסכם 'עד מדינה' בתאריך 11.1.09, לפיו הוענק לו מעמד של עד מדינה, תוך התחייבות שלא להעמידו לדין בגין העבירות שביצע עם השוטרים ובלבד שיושיט עזרה בפענוח, יעיד אמת בבית המשפט, ישמור על סודיות ועוד. כפוף לעמידתו בתנאי ההסכם - התחייבה מח"ש לשלם לטל תמורה בסך של 65,000 ₪ בתשלומים כמפורט בהסכם (ת/3 - להלן: "**הסכם עד המדינה**" או "**ההסכם**").
43. אז מסר טל למח"ש גרסה מלאה אודות הקשר שנקשר לביצוע התפרצות לבית המתלונן לרבות הפריצה גופה ומה שאירע אחריה. כן ערך שחזור והצביע על מקום הטמנת הרכוש הגנוב בחולות ראשל"צ, באזור הסופרלנד (ת/25 א מיום 12.1.08, ת/25 ג' מיום 12.1.08). סופו של יום נמצא הרכוש הגנוב במקומות עליהם הצביע או בסמוך להם וזוהו כשייך למתלונן.
44. לאחר שנחתם הסכם עד המדינה, ניהלה מח"ש חקירה סמויה נגד השוטרים ואורן, במהלכה יזמה מפגשים ושיחות מבוקרות בין טל לחשודים, לשם איסוף ראיות (השיחות המבוקרות - ת/8 - ת/22). בתאריך 9.6.09 נחשפה החקירה והפכה לגלויה.
45. השוטרים עוכבו לחקירה ואורן, אשר ריצה אותה עת מאסר, הובא לחקירה ממתקן הכליאה. השוטרים

כפרו בעבירות המיוחסות להם, הגם שקשרו עצמם לחלק מהעובדות וגרסו כי התנהלו בתום לב, תוך 'הסתלבטות' עם טל בהכירם את אופיו. לשיטתם, הם חמדו לצון באמירותיהם ובמעשיהם בזיקה לטל ואין לייחס לאלו כל משקל. הם הוסיפו כי טל העליל עליהם עלילת שווא.

46. באשר לאורן - הוא הודה בהזדמנות הראשונה בכל העובדות ואף ערך שחזור והצבעה בבית המתלונן. במהלך השחזור התגלו סתירות בין גרסתו לבין גרסת המתלונן ביחס למצב הכספת (אם הייתה פתוחה או נעולה), מיקומה (האם הוזזה ממקומה או לא) וזיהוי החלון דרכו בוצעה הפריצה לבית.

47. עם השלמת החקירה הגלויה, הועבר התיק לפרקליטת מח"ש, לשקילת הראיות והכנת כתב אישום. בשל סיבות שאינן ידועות, חלפו למעלה משנתיים (!) ממועד השלמת החקירה ועד למועד הגשת כתב האישום, בחודש ינואר 2012. ההגנה טענה כי שיהיו זה כשלעצמו מקים עילה מן הצדק לזיכוי הנאשמים. לנוכח חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים, אין לקבל הטענה, אולם לשיהיו הרב ינתן המשקל הראוי בשקילת העונש.

48. בפתח הדיון בבית המשפט, שבו השוטרים וכפרו בעובדות ובעבירות המיוחסות להם. אורן חזר בו מההודאה שמסר במח"ש וכפר אף הוא במיוחס לו. בסמוך לאחר המענה לכתב האישום, עלה חשד אצל חוקרי מח"ש שמא גרמו השוטרים לאורן לחזור בו מהודאתו, בכך ששיחדוהו לכאורה. לפיכך, טל 'גויס' לשליחות נוספת על ידי רונן, לבחינת החשד באמצעות שיחה מבוקרת שערך עם אורן. בדיעבד, השיחה לא איששה את החשד ולמעשה, נסובה על נושאים אחרים. ההגנה טוענת כי המהלך המתואר מהווה שיבוש של הליכי משפט, לנוכח העובדה שעד תביעה נשלח מטעם המאשימה לשוחח עם נאשם בעיצומו של הליך, לאחר הגשת כתב אישום ובנושאים הקשורים למשפט (הטענה תידון בהמשך).

49. בתאריך 6.2.13 החלה פרשת התביעה. ימים ארוכים ניצב טל על הדוכן ופרס את גרסתו, תיאר את קשריו עם השוטרים וחברותו עם אורן. לשיטתו, לאחר שקשר קשר עם השוטרים לפרוץ לבית המתלונן, הודיע אילן על פרישתו מהתכנית. טל ציין, כי החליט לצרף את אורן לתכנית כדי שיבצע הפריצה בפועל. בעדותו, תיאר את השתלשלות האירועים החל מקשירת הקשר, דרך הפריצה ועד למהלכים שנעשו לחלוקת השלל והטמנת הרכוש הגנוב בחולות ראשון לציון. אחריו העידו רונן מועלם וחוקרי מח"ש וכן, המתלונן שהטעים את הסתירות שעלו בין גרסת אורן במהלך השחזור וההצבעה לבין המצב בבית כפי שהוא עצמו נחשף אליו.

50. בתום פרשת התביעה, הודיעו הסנגורים עוה"ד שרון נהרי ועו"ד עופר מושביץ מטעם חורש ועו"ד יאיר רגב מטעם אילן, כי מרשיהם בחרו שלא להעיד.

51. ביחס לחורש, נטען, כי על רקע הפרעת פוסט טראומה, ממנה הוא סובל מזה שנים רבות ובעטייה הוא מצוי במצב נפשי קשה - אין הוא כשיר להעיד מחשש שמא עלול מצבו להתדרדר למצב קיצון עקב מתן העדות. טענותיהם נסמכו על חוות דעת פסיכיאטרית מטעם ד"ר מוסקוביץ' ועדותה של ד"ר תמר אפרים,

פסיכיאטרית במרכז לבריאות הנפש באר יעקב. המאשימה הציגה מנגד חוות דעת של ד"ר עזגד גולד, פסיכיאטר משפטי, שגרס כי חורש כשיר להעיד, על אף ההפרעה ממנה הוא סובל.

52. עו"ד יאיר רגב טען כי אין בתשתית הראייתית שהונחה מטעם התביעה כדי לבסס העבירות המיוחסות לאילן ועל כן אילן בחר שלא להעיד.

53. אורן בחר להעיד והצהיר כי הודאתו נמסרה בתמורה להבטחות שהובטחו לו, בין היתר, כי לא יוגש נגדו כתב אישום. לדבריו, הוא לא נטל חלק בביצוע הפריצה.

54. לצד שתיקתם של השוטרים, הגיח לפתע פתאום OUT OF THE BLUE עד ההגנה, גולן, שזומן על ידי חורש (פר' מימים 8.2.15 ו-15.3.15) והעיד - לאחר שהבטיח את 'חסינותו' מפני הפללה עצמית - כי הוא ביצע את הפריצה לבית המתלונן, בעצה אחת עם טל ובתיאום עמו. אותה עת שהה טל עם חורש כדי להבטיח את השלמת הפריצה ללא הפרעה.

55. גולן גרס, כי את זימונו לעדות יזם אורן, אשר נכמרו רחמיו על חורש בשל פרידתו מאשתו על רקע החשדות כלפיו. על כן, ביקש לחשוף את 'האמת'. יוער, עו"ד נהרי העלה את שמו של גולן בחקירתו הנגדית של טל וייחס לו את ביצוע הפריצה, אולם טל סירב להגיב על כך ודבק בגרסתו. עם זאת, בתום חקירתו, אישר כי גולן הצטרף אליו למכירת תכשיטים שנגנבו מהבית, למחרת הפריצה.

56. עד כאן על ההליך ועל מה שקדם לו. להלן, תיבחנה הראיות בהתאם לרצף האירועים המתוארים בכתב האישום. טרם שנצלול לעומקן של ראיות, נעמוד על אופיו וטיבו של טל, עד המדינה, הנדבך המרכזי בראיות תביעה.

טל - עד מדינה

57. בתחילת שנת 2009 חשף טל את הפרשייה. תחילה, פנה לשוטר מונדני ממחלק מודיעין במרחב איילון וחשף לפניו הפרשייה בכללותה, אז הוא הופנה על ידו למחלקה לחקירת שוטרים (להלן: "מח"ש"), שהחליטה לגייסו כעד מדינה, לאחר שבחנה את גרסתו, לשם איסוף ראיות נגד הנאשמים והגשת כתב אישום נגדם.

58. ללא יוזמתו, ייתכן שהפריצה לבית המתלונן לא הייתה מפוענחת עד עצם היום. כחלק מהסכם עד המדינה עליו חתם, הודה טל בביצוע העבירה של קשירת קשר לביצוע פשע (המיוחסת לשוטרים), עבירת ההתפרצות (המיוחסת לחורש ואורן) ועבירת נשק (המיוחסת לחורש). לטל חלק מרכזי בביצועו.

59. אישיותו של טל שורטטה בקווים כלליים בפתח הדברים. לדבריו, חשף הפרשייה מחשש שמא השוטרים יקדימו אותו ויעשו כן, אולם הדבר לא מנע מבעדו מלהעמיד דרישות כספיות 'דמיוניות' בתמורה למידע שביקש לספק, כחלק ממשא ומתן שקיים לכריתת הסכם עד מדינה עם מח"ש.
60. ניכר עליו כי הוא ממולח ומניפולטיבי. לשם מקסום רווחיו והאדרת טובות ההנאה, מסר טל את המידע שברשותו במשורה והותיר חלק הימנו בידיו כקלף מיקוח ("אם אני אספר אז נתתי קלף. אז מה הם צריכים אותי? אולי סיפרתי את זה גלובלי אבל לא לפרטי פרטים שיהיה להם לעשות עם זה משהו, אולי סילפתי או סיפרתי דברים לא מדויק" (עמ' 425 לפר' מיום 16.10.13)). כאשר מיצה את פוטנציאל רווחיו במסגרת המשא ומתן, הוא האיץ במועלם לחתום על ההסכם.
61. 'משחק' חייו הוא 'הישרדות'. ניכר עליו כי ביקש להפיק טובת הנאה מכל דבר; "אני אינטרסנט, מכל דבר אני רוצה להוציא פרנסה" (עמ' 6 לפר' מיום 20.10.13).
62. לטל שלוש הרשעות קודמות בעבירות רכוש והוא ריצה תקופת מאסר בת 12 חודשים (גיליון רישום פלילי (ת/1)). עובר לתקופה הרלבנטית לכתב האישום, הוא שימש כסוכן סמוי ללכידת עברייני סמים במרחב איילון, על פי הסכם שכרתה עמו המשטרה. במהלך פעילותו הביא להרשעתם של עבריינים רבים.
63. סנגוריו של חורש טענו, כי טל לא עמד בהסכמיו עם מח"ש ומרחב איילון, כאשר המשיך לבצע עבירות על אף התחייבותו שלא לעשות כן. חרף זאת, לא ננקטו נגדו צעדים לביטול ההסכמים. כך, ביצע עבירת התפרצות תוך הפרת הסכם המדינה (ת/3) ובשנת 2011 הוא הועמד לדין בגינה. זאת ועוד, את העבירות נושא כתב האישום ביצע אגב הפרת הסכם עד סמוי עם משטרת ישראל. אם בכך לא די, הרי שמח"ש דאגה לסגור תיק פלילי נוסף שהיה תלוי ועומד נגדו (ת.פ. 8156-07-10, נ/37).
- לשיטת הסנגורים, אין להאמין לדבריו, לנוכח עברו הפלילי והתנהלותו המתוארת המשקפת את אישיותו, אופיו ודפוסי התנהגותו העבריינים.
64. להמחשת טענותיהם, הצביעו הסנגורים על דרכו הפתלתלה של טל, כך לשיטתם; מחד, גרס בעדותו כי ביקש לבצע הפריצה לשם קבלת האקדח שנגנב במהלכה ותירץ זאת בסכנה שנשקפה לחייו אותה עת, על רקע פעילותו כסוכן סמוי. מאידך, מיד לאחר ש'זכה' באקדח, הוא הטמינו במקום מסתור מתחת לביתו וזמן קצר לאחר מכן אף מכרו - ללמדך כי אין יסוד לסכנה לכאורה שטען כי ריחפה מעל ראשו ובעטיה נזקק לאקדח בהישג ידו.
65. הואיל וכך, טוענים הסניגורים, אין להאמין לו, אף לא לסיפור המסגרת שתווה אודות קשירת קשר לכאורה בינו לבין הנאשמים לביצוע הפריצה.
66. ראש וראשונה, ראוי לשוב על מושכלות יסוד בדבר מעמדו של עד מדינה, אשר הוגדר בפסיקה כ'**הכרח** **בל יוגנה**'. ככלל, מדובר באדם המעורב בעולם הפשע ומעורה בקרב עבריינים. לעולם, עדותו תישען על

מעורבותו בעבירות שביצע עם האחרים, אותם הוא נכון להפליל, כנגד חסינות מכתב אישום וטובות הנאה.

67. עד מדינה הוא כלי עזר חשוב להתחקות אחר עבריינים המבצעים עבירות חמורות, לשם הבאתם לדין. עליו לרצות את שולחיו ולדבוק במידע שמסר להם טרם ההליך - כדי שיעמדו בהסכם עמו. מכאן, המגמתיות המאפיינת עדותו של עד מדינה, דרך כלל. ר' ע"פ 190/82 **שאול מרקוס נ' מדינת ישראל**. יפים לעניין זה דברי הנשיא (דאז) לנדוי בע"פ 507/79 **מדינת ישראל נ' אסרף**, פ"ד ל"ג (3) עמ' 620 בעמ' 623:

"נכון הדבר, שעדיין קיימת מידה של לחץ פנימי על עד מדינה, כאשר הוא בא לתאר את עדותו... חשש זה מחייב זהירות רבה בהערכת עדות של עד מדינה, אך אין הוא מביא לפסילת עדותו מעיקרא".

68. ככל עד מדינה, אף לטל חולשות, אשר חלקן תוארו לעיל. חוקרי מח"ש היו מודעים להן בעת שחתמו עמו על הסכם עד המדינה. ראה דברי אלכס אור, חוקר מח"ש:

"טל אדם מאוד לא ישר. מן הסתם הסכמי עד מדינה עושים עם אנשים עבריינים. זה נורא לא נוח וקשה אבל אין מה לעשות. אי אפשר לעשות הסכם עד מדינה עם אדם ישר. התיק בנוי לא רק עליו אלא גם על הרבה ראיות אחרות... זה שעד מדינה לא ישר זה לא פוסל אותו לגמרי. יש משקל, שמים על המאזניים גם את הראיות האחרות" (עמ' 2 לפר' מיום 27.10.14).

69. עם זאת וכפי שיובהר בהמשך, ליבת עדותו של טל, שלד העובדות שמסר - מוצק ואיתן. גרסתו נתמכת בראיות סיוע אובייקטיביות ומהימנות, בין היתר, עובדות בהן הודו הנאשמים בהודעותיהם במח"ש, אשר כשלעצמן משמשות סיוע לעדותו של טל.

70. התביעה השכילה אפוא להציג ראיות המשתלבות כפסיפס זו בזו, האחת תומכת בשנייה ויחדיו הן יוצרות תמונה ברורה שיש בה כדי לבסס את הרשעת הנאשמים בעבירות המיוחסות להם באישום הראשון ובאישום השלישי.

71. לכך יש להוסיף את הימנעות הנאשמים חורש ואילן מלהעיד, איש איש וטעמיו (אשר יידונו בהמשך). בהעדר גרסה שכנגד, מתחזקת המסקנה המפלילה שצפה ועולה מראיות התביעה. שתיקת הנאשמים מהווה נדבך נוסף בבניין הראיות המוביל להרשעתם (ר' ע"פ 2132/04 **סלים קייס נ' מדינת ישראל**).

על היחסים בין טל לשוטרים

72. מרקם יחסים מיוחד נארג בין טל לשוטרים, שאפשר את ביצוע העבירות נושא כתב האישום. בין חורש לאילן (להלן: "**השוטרים**") שוררים יחסי חברות אמיצים עד עצם היום. תחילתם, טרם אירועי כתב האישום והם שרדו אף לאחריהם. גם בין טל לשוטרים נרקמה מערכת יחסים מיוחדת במהלך התקופה בה אבטחו אותו השוטרים, אשר הובילה סופו של יום, לביצוע העבירות.

73. יחסיהם של טל וחורש חרגו מיחסי שוטר - עבריין והפכו ליחסי אמון וקירבה. כך תיאר טל את יחסיו עם חורש:

"יום אחרי יום התחבר הקשר, התחלנו להיות סוג של חברות ובתקופה מסוימת הוא (חורש - ו.מ) שאל אותי על, אם נשאר לי כסף מהעבר, כל מיני דברים, על סכסוכים שיש לי... הקשר הזה היה בין עבריין לשומר, איך שתקראו לזה, הוא שמר עליי במהלך התקופה. התחברנו, נהיינו חברים, יצאנו לבלות ביחד. יום רדף יום, התחלנו לדבר על הפעילות הפלילית שלי. ... תוך כדי שהתחלפה התקופה, הגיעה הצעה ממנו, הוא אמר לי יש לי אינפורמציה, בשפה של העולם שלנו זה נקרא אינפורמציה, מידע להתפרצות לגניבה...עבודה הכוונה להתפרצות בעולם העבריני. בהתחלה לא לקחתי את זה רציני כי לא האמנתי ששוטר הציע הצעה כזאת..." (פר' מיום 6.2.13).

74. טל נחשף לענייניו האישיים של חורש והפגין בקיאות אף בעסקים פרטיים שניהל מחוץ למסגרת המשטרה. כך, בהודעתו נ/27 מיום 14.1.09 פירט טל באילו עסקים מדובר:

"ש. איזה עסקים יש ליניב חורש ככל הידוע לך?
ת. יניב שותף בחנות פרחים בחולון, לא זוכר את הרחוב אבל יודע איך להגיע. שם הוא שותף, עם בחור שאני לא זוכר בדיוק את הקשר אליו. יש ליניב בבת ים טוטו לוטו עם כלי כתיבה וצעצועים ששם עובדת דודה שלו אבל זה מקום שייך לו ויש לו עסקים שלו, של אשתו ושלו של גני ילדים. כל הדברים האלה שמעתי מפיו של יניב חורש. אני הייתי מספר פעמים בטוטו לוטו בבת ים. לשאלתך למה הוא מסתיר את זה הסיבה היא כמובן שמח"ש לא ידעו" (ש' 53 - 57).

75. חורש אישר המידע, (למצער בחלקו, ר' הודעתו ת/5ג):

"ש. באיזה עסקים של המשפחה את השותף?
ת. עם אשתי בגן ילדים. יש לדודה שלי חנות בת ים, אני עזרתי לדודה שלי ששמה איילה בחנות ובמקביל היא לקחה עוד חנות שהייתה ריקה מתוכן וזה החנות שרצה טל להפוך למאפיה או קזינו או מכון ליוני" (ת/5ג' ש' 175 - 178).

76. חורש אף אישר את יחסיו הקרובים עם טל. ר' הודעתו מיום 9.6.09 ת/5א ש' 12:

"הכרתי אותו שהוא פושע ואני שוטר. ...טל מזרחי היה נגדי פעם להתייעץ איתי על כל דבר שקורה לו. גם כנגד המשטרה, גם כנגד איומים שהיה מאוים, התייעץ איתי מה לעשות נגד המשטרה" (שם, ש' 80,81).

בזכות יחסו החם לטל, סייע לו חורש לתאם גרסאות כאשר נזקק לכך, לבל 'יסתבך' עם המשטרה:

"אם הוא יסתבך כמו כל הסתבכות שהיתה לו, מה להגיד ומה לעשות" (שם, ש' 85).

חורש ביטא בגלוי את חיבתו לטל:

"אני רוצה להוסיף שהייתה פעם אחת שמכיוון שמאד חיבבתי ואהבתי את טל והוא כל הזמן רצה לעשות שטויות, הייתה פעם שהוא היה חייב כסף לאיזה בחור שטל הימר אצלו בהימורים פיראטיים וטל אמר לי שהוא עצמו צריך לעשות משהו כדי לארגן כאלפיים מאתיים שקל שהוא חייב אחרת הוא יסתבך איתו. אמרתי לטל שלא יעשה שטויות ואני אביא לו את הכסף, נתתי לטל כאלפיים שקל, אחרי יומיים טל הגיע לחנות של דודה שלי והחזיר לי את כל הכסף."

אגב, טל גורס כי במעמד המתואר על ידי חורש, הוא מסר לידיו חלק מהתמורה שהתקבלה ממכירת תכשיטים שנגנבו מהבית - סוגיה שתידון בהמשך.

חורש הטעים כי שיתף את טל אף בענייניו האישיים:

"שיחות רבות ניהלתי עם טל גם על החיים שלו וגם על החיים שלי...וגם על העבירות שהוא ביצע או שהמציא שביצע והתייעץ איתי לגביהם כל הזמן" (ת/ג' ש' 41).

77. חורש שפט את טל לקולא כאשר הגדירו כעבריון 'לא כבד': **"עבריון, לא כבד, עבריון. לשאלתך ידעתי שהיו לו הרבה הרשעות בעיקר בסמים וגם ברכוש"** (ת/ג' ש' 56). אכן, הרשעותיו הקודמות של טל אינן מכבידות אולם אין להקל בהן ראש.

78. בפועל, 'חצה' חורש את הקווים זמן רב טרם ביצוע העבירות, לנוכח הסיוע שהעמיד לטל, כך לדבריו, להיחלץ מהסתבכויות תחת לדווח עליהן למשטרה **"אם הייתי מדווח על כל דבר שרוצה לעשות ולא עושה אז כל יום הייתי צריך לדווח"** (ת/ג' ש' 53). בהמשך ציין כי טל נהג 'להמציא' דברים ועל כן, לא דיווח עליו:

"טל מזרחי היה נגדי פעם להתייעץ איתי על כל דבר שקורה לו. גם כנגד המשטרה, גם כנגד איומים שהיה מאוים, התייעץ איתי מה לעשות נגד המשטרה. הבנתי שמרבית דבריו הם המצאות ויכולים להגיד את זה מרבית השוטרים" (ת/א' ש' 80-82).

לא זומנו שוטרים לאימות גרסה זו בדבר המצאותיו של טל ודמיונו 'הפרוע' לכאורה.

79. חציית חורש את הקווים באה לביטוי גם בכך שלא מילא 'יומן אבטחה' כנהוג וכמקובל. לטענתו, אף לא אחד מהשוטרים מילא את יומן האבטחה:

"ת. תבדוק את יומן האבטחה ותראה מי מהשוטרים שאבטח את טל מזרחי היה רושם.
ש. למה?
ת. כי אף אחד לא רשם שם.
ש. יומן האבטחה בידינו יש בו רישומים סדירים, אני אומר לך שאתה כחריג נמנעת מלרשום ביומן האבטחה כדי להסוות את פעילותך הפלילית ב - 9.9.08 וגם כדי לא לדווח על פעילותך החריגה עם טל מזרחי בשוטף כגון למקומות הבילוי שהיית הולך אתו. מה אתה אומר על כך?
ת. ..שקר וכזב כי אני יודע ודאי שמרבית הבלשים לא רשמו ביומן הזה וכל האבטחה הייתה אימפרוביזורית ושכונתית, לא היו נהלים ברורים, היה מותר לעשות אתו הכול, ללכת אתו גם לדירות של עבריינים אחרים במידה והוא רוצה, ללכת אתו למועדונים, ללכת אתו לבתי זונות..." (ת/ד' ש' 160 - 173).

80. בחינת רישומי יומן האבטחה (ת/29) אינה עולה בקנה אחד עם דברי חורש, למצער לא במלואם. הדיווח ביומן האבטחה סדור למדי; כך מתאריך 19.6.08 (תחילת האבטחה) ועד לתאריך 11.8.08 נוהל היומן באורח סדיר. לאחר מכן, עד ליום 30.8.08 - אין דיווח. הפסקת דיווח נוספת יש בימים 3.9.08 - 7.9.08 וכך אף בתקופה הרלבנטית לכתב האישום, החל מיום 8.9.08 ועד 12.9.08. היומן מסתיים בתאריך 13.8.08.

81. היומן נוהל אפוא כנדרש חלק ניכר מהזמן. יתירה מזו, הדיווח פרטני ומדויק; כך, כאשר טל דרש לצאת ללא אבטחה - הדבר נרשם (ראה דיווח מיום 6.7.08). בנוסף, דווח על תקר בגלגל הרכב המשטרתי המלווה אותו (דיווח מיום 12.7.08).

82. חורש נמנע מלעדכן היומן בשל יחסיו החריגים עם טל, כפי שהוא עצמו העיד עליהם. כך, הוא נהג לבלות עמו במועדונים ואף לקח את טל לבתי זונות. כמובן שבילויים אלו לא דווחו. אף התחפרות רכבו המשטרתי בחולות ה"סופרלנד" מיד לאחר הפריצה בעת שהיה עם טל ואורן - לא דווחה. על כך בהמשך.

83. מערכת היחסים המורכבת והמסוכנת שנרקמה בין השניים הכשירה את הקרקע לשותפות פלילית. קשה להלום את האפשרות שטל העליל על חורש - חברו ומטיבו - עלילת שווא. מנגד, אילן - חברו הטוב של חורש וידידו של טל - הופטר על ידו מאחריות לביצוע הפריצה. עובדה זו תומכת במסקנה כי טל העיד אמת.

יחסי טל - אילן

84. אף בין טל לאילן שררו יחסים קרובים הגם שבעוצמה מופחתת. טל סירב ולתאר את טיב יחסיהם בנימוק כי הסכם עד המדינה חייבו ליתן מידע אך ורק אודות חורש. עם זאת, עולה מעדותו כי היה מקורב

לאילן. טל תיאר את אילן כהססן, חששן ומבוהל:

"אילן תמיד היה מבוהל, אילן תמיד פחד, אילן תמיד חשש. אני לא מנסה להגן על אף אחד, אני אומר את האמת... תמיד היה לו פחד..." (עמ' 28 לפר' מיום 6.2.13).

85. שיחה מבוקרת בין טל לאילן מיום 17.2.09 (ת/15) משקפת את יחסיהם. השימוש במילות קוד מעיד על קרבה ושיתוף:

"טל. הוא סיפר לך? את האמת. תהיה גבר. תשבע באלוהים. אילן: מי זה?"

טל: ההוא. חבר שלך. זה שהיה חבר שלנו. לא סיפר לך מה הביא? בחיית? ההוא. אתה יודע מי.

אילן: חורש?...?" (ש' 23 - 27).

86. לא בכדי כינה טל את חורש 'חבר שלנו' ואילן הבין מיד במי מדובר, ללמדך על הקשר המיוחד שנרקם בין השלושה **שלא** במסגרת העבודה, בוודאי לא בתוקף תפקידם כשוטרים שאבטחו עבריין.

87. טל הדגיש בעדותו כי לאילן אין יד בפריצה ("לא ביצעתי שום עבירה עם אילן ועם שוטר אחר חוץ מחורש... לא עשיתי הכנה לבד עם אילן על דירה זו, בכלל לא עשיתי עם אילן שום הכנה לשום דבר" - נ/15 ש' 78 - 79). את האחריות לביצוע הפריצה הטיל במלואה על חורש (בשיתוף עם אורן).

לדידו, הואיל ואילן לא נטל חלק בפריצה - ואין חולק על כך - הרי שאין לו יד בביצוע העבירה, על אף חלקו בקשירת הקשר, כפי שיבואר.

88. הוכח אפוא מסד של יחסי קירבה, שיתוף ורעות בין טל, חורש ואילן, שהכשיר ואפשר ביצוען של עבירות בצוותא.

האישום הראשון

קשירת קשר- המסגרת הנורמטיבית

89. עבירת הקשר היא עבירה עצמאית ונפרדת מהעבירה המושלמת שלשמה נועד הקשר הפלילי. די ביצירת קשר בין שניים או יותר כדי להשלימה ואין נפקא מינה אם העבירה שלשמה נוצר הקשר, הגיעה לכלל ביצוע, אם לאו (ר' ע"פ 877/84 גאלי נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 169 (1986); ע"פ 388/78 שעבאן נ' מדינת ישראל, פ"ד לג(2) 372 (1979); ע"פ 441/72 בשן נ' מדינת ישראל, כז(2) 141 (1973)).

90. היסוד העובדתי של העבירה מתגבש עם "כריתת הברית" קרי, ההסכמה שהושגה לפעול יחדיו להשגת המטרה הפלילית. בד בבד מתגבש גם היסוד הנפשי - הוא כוונת הקושר לממש את המטרה הפסולה אשר לשמה נרקם הקשר (ר'ע"פ 4770/14 אגייב נ' מדינת ישראל; ע"פ 11068/08 סנקר נ' מדינת ישראל).

91. על התכלית העומדת בבסיס עבירת קשירת הקשר, עמד הנשיא א' ברק, בע"פ 10946/03 עיסא נ' מדינת ישראל, פ"ד ס(2) 33 (2005):

"תכליתה של עבירת הקשר היא לתפוס את השלב שבו ההתארגנות המוקדמת לביצוע עבירות יוצאת מדל"ת אמותיו של היחיד, ומתגבשת בצורת הסכמה למעשה בין כמה אנשים. להפללת שלב ראשוני זה בהתארגנות העבריינית הצדקות שונות, שעיקרן הסיכון המיוחד שנוצר לחברה עקב ההתקשרות בין כמה אנשים לביצוע משותף של עבירה, הן מבחינת החמרת האפשרות לביצוע העבירה נושא הקשר (לאור העצמת המוטיבציה והמחויבות של הקושרים, וההקלה המעשית נוכח שיתוף הפעולה); הן לאור הסיכון העצמאי הנובע מקיומן של התקשרויות עברייניות בחברה".

92. נפסק לא אחת, כי הקשר הפלילי דומה במהותו לחוזה אזרחי הגם שמידת המסוימות הדרושה לצורך השתכללות הקשר הפלילי, אינה זהה לזו הדרושה בחוזה אזרחי, ואין צורך להגיע להסכמה מפורטת ומדוקדקת לגבי פרטי העבירה. די בהסכמה עקרונית לביצוע העבירה שלשמה נוצר הקשר, מבלי להיכנס לרמת פירוט ומסוימות, כנדרש במשפט האזרחי (ר' ע"פ 5927/11 הררי נ' מדינת ישראל, להלן: "פס"ד הררי").

בע"פ 1272/13 אברהים אכתילאת ואח' נגד מדינת ישראל נקבע כי לשם הוכחת עבירת הקשר די להצביע על רצון משותף לבצע עבירה מסוג מסוים, ואין נדרשת כוונה לבצע עבירה קונקרטי, במועד זה או אחר (ר' גם פס"ד הררי).

בע"פ 330/85 דוד נ' מדינת ישראל נקבע כי "יש לפחות להוכיח רצון משותף לבצע בצוותא עבירה מסוג מסוים (כגון, עבירת שוד) אם כי לאו דווקא עבירה קונקרטי במועד מוגדר".

ומן הכלל אל הפרט

93. על פי עובדות האישום הראשון, קשרו השוטרים קשר עם טל לפרוץ לבית חמיו של חורש. טל העיד כי הפרטים אודות אמידות המתלונן ומיקום ביתו נודעו לו מפי חורש. בהודעתו נ/27 ציין "עברתי ביחד עם אילן וחורש ברכב המשטרתי ואז חורש אמר שיש בבית הזה כסף. זה הייתה הפעם הראשונה שחורש דיבר על כך שיש כסף בבית" (ש' 77,78).

94. אילן אישר בחקירתו (ת/ב6') כי כאשר נסע עם חורש וטל ברכב, הצביע חורש על בית חמיו "... זה היה שהיינו עם הסוכן הסמוי (טל - ו.מ.), אולי גם פעם שעברנו שם והוא יניב אמר לי שזה הבית של חמו". אילן הוסיף כי הוא שוחח עם חורש על האפשרות לפרוץ לבית זמן רב טרם שהרעיון עלה בזיקה לטל, אולם

גרס כי עשה כן ב'הומור':

"אנחנו חברים טובים אני וחורש ויצא לנו לדבר בקטע של הומור או איך שאתה רוצה לקרוא לזה. הוא זרק לי לא פעם ופעמיים 'חמי יש לו הרבה כסף אולי נעשה לו את הבית. במין סלנג עברייני מעין צחוק כזה. הכוונה לפרוץ לו את הבית...היה עוד קטע אחד שהיינו חורש אני וטל מזרחי, באותו זמן אני הייתי באבטחת סוכן. מזרחי היה סוכן בעבר ואני הייתי בשמירה שלו יחד עם חורש ואז בשיחה באוטו זרק הסוכן הסמוי והתרברב בהתפרצויות שעשה ואז הוא אמר אבל קשה לי לשחזר מילה במילה בגלל שעבר הרבה זמן אבל הוא זרק שאם אנחנו גברים נעשה איתו דירה. קשה לי לזכור בדיוק איך זה התחיל אז אני או חורש אמרנו לו 'עכשיו הפלת שלושים ואחד אנשים. מי יעשה איתך משהו? ...ואז הסמוי מזרחי קנה מברג ואמר בוא נעשה ואז הבנתי שהוא אדם לא מאופס. אמרתי לו תעלה לרכב חתיכת טיפוש, עלינו לרכב ונסענו" (הודעה ת/6א ש' 44 - 55).

95. אילן הוסיף בהודעה הנ"ל פרטים אודות תכנית הפריצה:

"אני בהתחלה התייחסתי לזה כאל צחוק. זה התחיל להיות רציני כשטל קנה מברג. לא היה תכנון ברמה של מחר או באותו יום הולכים לפרוץ. מה שהיה זה ברגע שהוא הביא מברג הבנתי שזה לא צחוק ואם אני לא שם הם יעשו את ההתפרצות. אמרתי להם תעשו אם אתם רוצים, אני לא איתכם, אני מחכה פה באוטו. הם התחילו בוא, נו יאללה פחדן. וכל המילים האלו וזהו. חזרנו לבת ים וזה בזה נגמר הסיפור" (ש' 533 - 538).

96. לאחר שנודע לאילן דבר הפריצה מפי טל, הוא פנה להתייעץ עם יוסי דהאן (שוטר ביחידת מודיעין שעבד עם אילן) כיצד לנהוג בחורש. שיחותיו עם דהאן הוקלטו והועלו על דיסק שהוגש בהסכמה (ת/30א'). תמצית השיחות הוגשה בתחילת ההליך, אולם לנוכח מחלוקת באשר לדיוקה, הוגש בסיום ההליך תמליל מלא (ת/30ג'). אין מחלוקת על עצם אמירת הדברים וזהות הדוברים שכן, השיחות הוגשו כאמור באמצעות הדיסק - המהווה את הראייה הטובה ביותר - והתמליל משמש כלי עזר.

97. בשלב הגשת התמליל המלא, במהלך הסיכומים, טען עו"ד רגב, בא כוחו של אילן, כי תוכן השיחות אינו רלוונטי לכתב האישום והוסיף, כי אילו היה יודע שהמאשימה תעשה בהן שימוש כפי שעשתה בסיכומיה, כי אז היה מזמן את יוסי דהאן, בר שיחו של אילן לעדות.

98. על פניה, הטענה לא מובנת. תמוה עד מאוד המועד בו הועלתה. כאמור, הדיסק הוגש בפתח ההליך, בהסכמה. חילוקי הדעות שהתעוררו ביחס לתמצית השיחות - יושבו עם החלפת התמצית בתמליל מלא. ברי אפוא שתוכן השיחות היה ידוע לסנגור זה מכבר והיה סיפק בידו לזמן את דהאן לעדות, אם חפץ בכך. התמליל המלא של השיחות קביל כראיה שכן אין בו אלא כדי לשקף את תוכן השיחות שהועלו בדיסק, הא ותו לא.

99. בשיחות, קושר עצמו אילן לעבירה של קשירת קשר ומאשר כי דובר בתכנית של ממש: **"כל עוד וזה היה קטע של צחוק ודיבורים הבנתי אבל ברגע ש..."** (מ"ט 2009-36165 שיחה 178 - ת/30'ב' עמ' 2). בשיחה נוספת עם יוסי דהאן - מיום 27.4.08 אמר:

"זה לא בצחוק, הוא (טל - ו.מ) בעניינים... הוא גם ניסה להכניס אותי לעניינים כמו בן זונה...כנראה הוא לא...הוא לא קרא אותי נכון, או אולי אני מצטייר כאחד שיעני ואללה בוא אני אעשה איתך. אתה מבין. אבל בתכלס כשמגיעים לנקודה הסופית, אצלי, אצלי בפה אני יכול להפליל איתך לשמיים... תשמע, אני עשיתי טעות... אתה יודע מה הטעות שלי? ...שלא הלכתי איתם עד הסוף... הייתי עושה איתו את ההתפרצות ומביא אותו בחצי הבן זונה...אבל זה טעות" (שיחה 2401 עמ' 13).

100. אילן מאשר אפוא כי היה שותף לתכנית לפרוץ לבית המתלונן וכי ידע שהלה אמיד. הוא ביקש לצבוע התכנית כ'שטות' עליה שוחח עם חבריו, וכינה אותה 'הומור' ו'צחוקים' - אולם הדרך בה הציג העובדות לפני דהאן מלמדת על תכנית של ממש, אותה רקמו השלושה והתכוונו להגשימה. סופו של יום, אילן נסוג מהתכנית טרם מימושה, אולם, נסיגתו היא הנותנת כי אכן התכנית רקמה עור וגידים. אילן הוסיף, כי כאשר שמו פעמיהם לעבר הבית לשם מימוש התכנית אז הוא נסוג והשלושה סבו לאחור.

101. טל העיד על אותן עובדות, ברם לא ראה בדברי השוטרים אקט של משובה או הומור. להיפך, הוא הטעים כי חורש יזם את הקשר כאשר אמר לו כי ברשותו **'אינפורמציה'** אודות בית חמיו, בו מצויה כספת המכילה כסף רב. הוא הוסיף כי כאשר שמע את חורש לראשונה, הוא הגיב בפליאה ותדהמה: **"... בהתחלה לא האמנתי. לא הגיוני. זה לא עבריין שפונה אליך ומציע הצעה..."** (עמ' 26 לפר' מיום 6.2.13). חיש קל 'התעשת' ושיתף פעולה.

102. בהודעותיו ובשיחות המבוקרות של אילן עם דהאן - יש משום הודאה המשמשת סיוע לגרסתו של טל ובעת ובעונה אחת, די בדבר מה לחיזוקה כדי לבסס את הרשעתו. כשם שההודאה משמשת סיוע לעדותו של טל, כך עדותו של טל משמשת דבר מה להודאה.

103. חורש אישר את מקצת הדברים; הוא הודה כי שיתף את חבריו אודות עושרו ואמידותו של חמיו, אולם כפר בקיומה של תכנית לפרוץ לבית:

"ש. אני מראה לך מתוך חקירתו של אילן במח"ש שבה הוא מוסר שאמרת לו לא פעם ולא פעמיים ואני מצטט 'חמי יש לו הרבה כסף, אולי נעשה לו את הבית' ומי שיפרוץ לו לבית יעשה הרבה כסף (הודעת אילן ש' 45,46 וגם ש' 77). מה אתה אומר על כך? ת. נכון, לא פעם ולא פעמיים אמרתי לאילן וגם לטל שלחמי יש הרבה כסף והוא דפוק איך הוא לא שם אזעקה ומי שיפרוץ לו יעשה הרבה כסף. לעולם לא אמרתי שאני מתכוון לפרוץ לו" (שם, ש' 91-89).

104. אל מול הכחשת חורש ניצבת הודאת אילן אשר נטל האחריות לתכנון הפריצה לבית חמיו של חורש, זמן רב לפני שזו נרקמה עם טל. ודוק, אילן גרס כי הוא יזם הפנייה לחורש ואף 'רדף' אחריו למימוש תכנית הפריצה:

"אילן: אתה יודע מה הקטע, כל כך הרבה חודשים אני רודף אחריו (חורש - ו.מ) לעשות את זה.... אני, הוא בן זונה, חמו, רציתי את זה, זה הכי עבודה פשוטה... לפני שאתה אמרת לי על הדירה הזאתי אנחנו חשבנו כבר הרבה זמן עליה, איזה בן זונה הוא, הוא בא אמר לי לא כבר עשו לי אותם..." (ש' 207, 238-240).

105. בשיחה מבוקרת בין טל לחורש (ת/16) תיאר טל לחורש את 'תסכולו' של אילן על ש'החמיץ' את הפריצה ואף התלונן על כך שחורש 'עקף' אותו ופרץ לבית חמיו בלעדיו ועל אף תכניתם המשותפת לעשות כן. חורש אישר הדברים:

"טל: הוא (אילן - ו.מ) אמר לי גם תשמע אל תתבאס אבל תדע שחורש עשה לי עקיפה למה תכננו את זה (הפריצה לבית - ו.מ) אני והוא חצי שנה הוא גם... חורש: זה נכון" (ש' 149-150).

אירוע בית הכנסת

106. כאשר קרם הקשר בין טל לבין השוטרים עור וגידים, בקשו השוטרים להבטיח את רצינותו ואמינותו של טל, בהינתן עיסוקו בפלילים ומעמדו כסוכן סמוי, אשר זה עתה הפליל עשרות עבריינים. בנסיבות אלו, חששו השוטרים לשתף עמו פעולה, שמא ימעל באמונם ויפליל אף אותם. אז, הציע להם טל להישבע על ארון הקודש בבית כנסת להוכחת רצינותו ולהבטחת האמון בו. לפיכך, נסעו השלושה לבית כנסת ברח' תל גיבורים בבת ים, שם נשבע טל על פרוכת ארון הקודש לשמור אמונים לשוטרים. אז, נחה דעתם והם פנו למימוש הקשר. בשלב זה נסוג אילן מהתכנית וחזר בו.

107. אילן וחורש אישרו בהודעותיהם - כל אחד בנפרד - את אירוע בית הכנסת. שניהם גרסו כי חמדו לצון, עשו מעשה משובה. כך ציין אילן בהודעתו ת/6א':

"ש. ספר לי על ספר התורה?"

ת. כשצחקנו על זה שהוא היה סמוי והפיל שלושים ואחד אנשים ומי יכול לסמוך עליו בכלל אחד מאיתנו הציע להיכנס להישבע על ספר תורה. נראה לי שזה מזרחי אמר שהוא ישבע שאם נעשה איתו משהו הוא לא יפתח עלינו. אז הלכנו לבית כנסת לתל גיבורים, אמרנו לו תשבע. נראה אותך. הכול היה בקטע של צחוק ולא רציני בכלל. הוא שם יד על הוילון של ארון הקודש ונשבע שאם הוא יעשה איתנו משהו הוא לא ילשין" (ש' 57 - 61).

108. על דבריו אלו חזר אילן בשיחות עם יוסי דהאן, כאשר שטח לפניו את התלבטותיו ביחס לצעדים שעליו

לנקוט כנגד חורש, עם היוודע לו כי פרץ לבית חמיו עם טל:

"... אבל בתקופה ההיא שהלכנו לשמש ועשינו סיבוב והגמד (טל - ו.מ) אמר מה... אתם שני הגברים אחו שרמוטה רק אתכם אני מוכן לעשות דירה ואז הלך אתו, תשבע בבית כנסת שאתה לא מפיל אותנו שאתה לא איזה סמוי בן זונה ואז הוא הלך נשבע..." (שיחה מס' 491 מט 2009-36165 מיום 2.3.09, עמ' 4).

בהמשך, תיאר אילן לדהאן את אירוע בית הכנסת כאירוע רב משקל שנועד להוכיח רצינות כוונות. הפעם לא צבע אותו בקווים 'הומוריסטיים'.

109. חורש אישר אף הוא את אירוע בית הכנסת וכמו אילן, גרס כי חמד לצון:

"ש. לדברי אילן וראיות נוספות שבידינו הייתה סיטואציה שנסעת ביחד עם טל לבית כנסת בתל גיבורים ושם נשבע טל על הפרוכת שלא יפיל אתכם אם תבצעו איתו התפרצות. ספר לי על כך.

ת. אני ואילן היינו מסתלבטים מדי פעם על טל והיינו אומרים לו, יש היינו אומרים לו, הוא היה מדליק אותנו על כל מיני דברים שהוא רוצה לעשות ואנחנו היינו קורצים אחד לשני והיינו אומרים לו אנחנו לא סומכים עליך... באותו אירוע טל אמר בואו נלך לבית כנסת אני מוכן להישבע, אני לא זוכר אם נכנסנו לבית כנסת, אני זוכר שהאירוע הוא נכון, אני לא זוכר אם נכנסנו בסוף לבית הכנסת..." (ת/ג' ש' 70 - 79).

110. טל הדגיש בעדותו שההשבעה בבית הכנסת הייתה אקט להוכחת רצינות ומהימנות:

"רציתי לבצע את ההתפרצות, רצית ש, שההתפרצות תתבצע. הייתי זקוק לנשק, אהה, לקחתי את שני הנאשמים לבית כנסת, אמרתי אני אשביע אותם... שלא ידברו, רציתי להשביע שלא ידברו, אני לא, לא היה לי קלף משהו להיאחז בו.. היינו בבית כנסת בחולון בקרית שרת ברחוב החזית 5" (פר' מיום 6.2.13 עמ' 28).

אמנם, טל גרס כי ביקש להשביע את השוטרים לבל יפרו את אמונו בהם, להבדיל מהשוטרים שגרסו כי ההשבעה בבית הכנסת נועדה לרכוש את אמונם בו לבל ימעל בהם, אולם כך או כך, אירוע בית הכנסת התרחש ועל פי גרסת השלושה, נועד לחזק את הברית שנכרתה ביניהם.

111. אירוע בית הכנסת אינו עניין של מה בכך. מדובר באקט סמלי שמשמעותו רבה לדידם של המעורבים. אין לקבל את גרסת השוטרים כי חמדו לצון והפריחו מילים בעלמא. מדובר באקט של ממש שנועד להוכיח אמון הדדי. חורש ואילן בקשו לשתף פעולה עם טל אולם חששו מפניו לבל ימעל באמונם. על כן, הם קיבלו את הצעתו להישבע על פרוכת בית הכנסת. לאחריה, הונחה דעתם שהברית ביניהם השתכללה לכלל קשר לביצוע עבירה.

112. סנגורו של אילן טען, כי טל העלה לראשונה את אירוע בית הכנסת בעדותו בבית המשפט ולא ציין אותו

בהודעותיו. לפיכך, גרס כי העדות כבושה. הטענה תמוהה לנוכח גרסת השוטרים אשר הודו באירוע ואף תירצו אותו בכך שחמדו לצון. זאת ועוד, הטענה אינה נסמכת על אדנים מוצקים לנוכח בחירתה של ההגנה להגיש הודעה אחת (ת/27) משלל ההודעות שמסר טל במשטרה. לפיכך, אין לדעת אילו עובדות מסר בהודעותיו האחרות.

113. עדותו של טל אודות הקשר שקשר עם השוטרים לפרוץ לבית חמיו של חורש מהימנה ונמצא לה סיוע בהודעותיהם של השוטרים ובשיחות המבוקרות שטל ניהל עמם.

114. צבר הראיות מלמד אפוא על קיומו של קשר שנרקם בין השלושה לפרוץ לבית חמיו של חורש, על יסוד דברי חורש כי לחמיו רכוש רב, בין השאר, כספים, אקדח ותכשיטים.

115. חלוקת התפקידים ביניהם הייתה ברורה למדי; חורש סיפק את המידע - אשר בדיעבד נמצא נכון ותאם את המציאות, טל נטל על עצמו את ביצוע הפריצה ואילן ביקש להתלוות אליהם, עד אשר חזר בו.

116. אין בפי השוטרים הסבר לפשר העובדות המתוארות. בסיכומיהם, נמנעו הסנגורים מלהתייחס לאירוע בית הכנסת, אף לא לתרחישים שקדמו לו. את חיציהם כיוונו לקעקע את מהימנותו של טל, אשר לשיטתם כשל מלספק תשובה משביעת רצון לסתירה לכאורה שצפה מדבריו, בין גרסתו לפיה רקם התכנית כדי לזכות באקדח, לבין בצע כסף שעמד ביסודה.

117. הסתירות לכאורה עליהן הצביעו הסניגורים אינן סתירות של ממש ובוודאי שאין בהן כדי לכרסם במהימנותו של טל. רצונו של טל באקדח אינו סותר את כמיהתו לזכות בסכום כסף לא מבוטל. צימאונו לכסף ולטובות הנאה לא הוכחש על ידו.

118. זאת ועוד, טל הסביר כי נאלץ להטמין את האקדח מתחת לביתו לנוכח דרישתו של חורש ש"יעיף" את האקדח. בשיחה מבוקרת עם טל, אכן חורש דרש ממנו "להעיף" את האקדח - עובדה המאששת את גרסת טל. ראה דברי חורש בת/16: **"למה לא העפת את זה שם? (טל הסביר כי השיחה נסובה על האקדח והדבר עולה מהשיחה - ו.מ.) למה לקחת את זה? אתה בן זונה, אתה רואה?... נתת לי מילה שם שזה עף, נכון... זה הדבר הכי חשוב לי היה"** ובתגובה טל השיב: **"כן, אבל אני צריך את זה... אני חייב אחד כזה"**.

119. הקשר הדברים מלמד כי השיחה נסובה על האקדח ובגדרה נזף חורש בטל על שלא "העיף" אותו כפי שהבטיח. הטמנת האקדח נועדה אפוא 'לרצות' את חורש ואין בה משום סתירה, כטענת הסנגורים, בוודאי לא כזו השומטת את היסוד לגרסה או מטילה ספק במהימנותו של טל.

ובאשר למכירת האקדח - טל גרס כי ביקש להיפטר מהאקדח כאשר הגיעו לאוזניו שמועות הקושרות 'שוטרים' למעשה הפריצה. אז, חשש ובצדק, להמשיך ולהחזיק באקדח שמא יופלל באמצעותו. הוא אף פנה למונדני, זמן קצר לאחר הפריצה (כשלושה חודשים לאחריה), עם המידע אודות 'השוטרים', ללמדך כי אכן חשש שהפריצה תיחשף והוא יינזק.

120. למעלה מן הדרוש יוער, כי לא מן הנמנע שטל דבק בגרסה אודות היזקקותו לאקדח כדי להאיר את מעורבותו בפריצה באורח חיובי לכאורה, 'צודק' יותר.

121. גרסות השוטרים בהודעותיהם, לפיהן הם חמדו לצון כאשר הסכימו לבצע הפריצה לבית חמיו של חורש - משוללת היגיון וסבירות. השיחות שקיימו אודות אמידותו של המתלונן, הודאתו של אילן בתכניות שרקם עם חורש לפרוץ לבית טרם קשירת הקשר עם טל, נסיעת השלושה לאזור הבית, כפי שהעידו עליה טל ואילן (בהודעותיו במח"ש) ולבסוף, השבועה בבית הכנסת, אשר לאחריה נסוג אילן מהמזימה - כל אלו מלמדים על קשר מובהק שנרקם בין השלושה לפריצת ביתו של המתלונן. להזכיר, ההלכה הפסוקה אינה דורשת קיומה של תכנית סדורה לשם הוכחת הקשר. בענייננו, הוכחו פרטים רבים המאגדים את הקשר לכלל עבירה.

122. בחירתם של השוטרים בשתיקה - איש איש וטעמיו - סיכלה את ההזדמנות שניתנה להם להאיר את גישתם וליתן הסברים לכלל הראיות והעדויות שהוצגו כנגדם, אשר נבחנו ונשקלו, בין היתר, על בסיס שתיקתם. לנוכח התשתית העובדתית שנפרסה - עליהם מוטל הנטל להפריך את המסקנה המפלילה שעולה הימנה. הם לא הרימו אותו.

שתיקתו של אילן

123. עו"ד רגב טען כי לא הוכחו היסודות המבססים את עבירת הקשר המיוחסת לאילן. לשיטתו, "אין אפילו שמץ של ראייה אמינה שמסבכת את הנאשם 2 במעשה שבו הוא מואשם של קשירת הקשר לביצוע הפשע והפרת אמונים, שיבוש מהלכי משפט". משכך, בחר אילן שלא להעיד, והוסיף וטען כי אין לזקוף לחובתו את שתיקתו. לדבריו, עד המדינה העיד 'רסיסים ושברים' שאין להשתית עליהם ממצאים.

124. בסיכומיו הוסיף הסנגור "אני מבקש לקבל את גרסתו של הנאשם 2 ב- ת/א' 6 וב- ת/ב' 6 שהוא מפרט במדויק, הוא מיוזמתו בעניין בית הכנסת, הוא מיוזמתו מספר שבעצם זה קשור לכך שהוא התגרה בטל מזרחי שהשוויץ כמה שהוא פורץ כזה גדול...". הודאת אילן באירוע בית הכנסת היא הודאה בעובדה. גרסתו כי חמד לצון היא טענת הגנה שלא עמדה במבחן החקירה הנגדית בשל שתיקתו. בכך כשל, ושתיקתו תיזקף לחובתו.

125. אמרותיו של אילן במח"ש מהוות הודיה בכל העובדות המהוות עבירה של קשירת קשר לביצוע עבירת התפרצות ביחד עם טל וחורש; בחירתו שלא להעיד שמטה את הזכות הקנויה לו - להפריך התשתית

הראייתית המוצקה שהונחה להוכחת העבירה המיוחסת לו.

126. תימוכין למסקנה זו ניתן למצוא בהירתמותו של אילן להצעת טל, במסגרת החקירה הסמויה, לבצע פריצה נוספת לכאורה, 'דמיונית' (ת/15). אילן התלהב כילד וביקש להצטרף - על רקע 'ההחמצה' שהחמיץ בפריצה הקודמת. עתה ביקש הזדמנות נוספת. כפי שיבואר בהמשך, התלהבותו של אילן להצטרף לפריצה 'דמיונית' אינה מהווה תשתית ראייתית מוצקה לביסוס הקשר המיוחס לו באישום השני.

127. בחקירתו הגלויה נסוג אילן מדבריו בשיחות המבוקרות עם טל וגרס כי הדברים נאמרו על רקע חשדו כי טל הקליט השיחה. טענה זו, כיתר טענות הגנה, לא הוכחה, בין היתר לנוכח שתיקתו של אילן ובחירתו שלא להעיד.

128. להתרשמותי, אילן בחר בשתיקה מתוך רצון לסייע לחורש, חברו, ולמנוע את הפללתו. כאשר אילן אמר לחורש כי דבר הפריצה נודע לו מפי טל, השיב לו חורש כי "יש לך קלף עלי" - תגובה המהווה הודאה או למצער ראשית הודיה בביצוע העבירות. מהטעם הזה, ביכר אילן את השתיקה על פני העדות.

129. מסקנה זו מתיישבת עם שיחה שקיים אילן עם יוסי דהאן - שיחה 491 מיום 2.3.09 (ת/30) בגדרה אישר כי חורש לא הכחיש את המיוחס לו וכן, תיאר את חששו של חורש מפני חקירה שמתנהלת נגדו, שמא עושים לו 'כיפה אדומה'. ראה דברי אילן לדהאן: "הוא (חורש - ו.מ) בא אליי... הוא אמר לי מה יש כיפה אדומה... אמר סיפרת, אמרתי לו לא, מה אתה מדבר, מה אתה דפוק אתה? מה ככה נראה לך, אני כיפה אדומה, יה בן זונה... חורש אל תדבר ככה ואז... הוא הרגיש בטח, מה אמר לי.. אה הבן זונה לא מפסיק להטריד אותי (הכוונה לטל - ו.מ), יומיים כבר משגע אותי בטלפון... הבן הזונה, הגמד יעני (טל - ו.מ)" (שיחה 491 עמ' 6). אילן הוסיף: "אומר לי (חורש - ו.מ) תשמע אני לא טיפש ארבע ימים אתה לא יוצר איתי קשר אתה נעלם... אני קורא לך בקשר אתה אומר כמה דקות אני זה, זה... תגיד הלכת למח"ש" (שיחה 491 עמ' 1).

130. אילו היה אילן מתייצב לעדות - היה נדרש להסביר את פשר השיחות הללו אשר, על פניהן, מפלילות את חורש. הואיל ובחר לשתוק - תכנן אינו קביל ואין הן מהוות ראיה.

סיכום - קשירת קשר לביצוע עבירה והפרת אמונים

131. עדותו של טל מבססת את העבירה של קשירת קשר המיוחסת לשוטרים. עצם ביצוע ההתפרצות סמוך לאחר קשירת הקשר - משמש סיוע לעדות. הודאות השוטרים בעובדות אף הן משמשות סיוע לעדותו של טל. הודאת אילן אשר 'דבר מה' לחיזוקה ניתן למצוא בעדותו של טל כשלעצמה מהווה תשתית ראייתית

להרשעתו. שתיקת השוטרים מחזקת את ראיות התביעה.

132. לפיכך, אני קובעת כי חורש ואילן קשרו קשר עם טל לפרוץ לביתו של חמיו של חורש כדי לגנוב רכוש.

133. בהיותם שוטרים החבים אמון למשטרה ולמדינה - למנוע עשיית פשע ולאכוף את החוק - הפרו השניים את אמונם למשטרה ולמדינה. לפיכך, מעשיהם - אשר בוצעו במהלך תפקידם - מהווים בנוסף, עבירה של הפרת אמונים.

שיבוש מהלכי משפט - אילן

134. מיד לאחר שטל סיפר לאילן אודות הפריצה ומעורבותו של חורש (ת/15), פנה אילן לחורש כדי לקבל את תגובתו. פנייתו למח"ש נעשתה בשלב מאוחר, לאחר שהתייעץ עם השוטר יוסי דהאן. בדיעבד, הבין אילן כי שגה כאשר הקדים את פנייתו לחורש על פנייתו למח"ש. הוא פעל על פי צו מצפוני, מתוך חברותו לחורש. אף לאחר שפנה למח"ש - הוא התייסר על שמעל באמונו של חברו הטוב, לו רחש אהבה גדולה ואמון רב. כך תיאר את תחושותיו לפני יוסי דהאן:

"אני כבר אני שבור, תשאל את אשתי אני לא מתפקד בבית, יוסי כלום, עוד שניה אני, אני שבר כלי אחי...קשה לי, אתה לא יודע כמה קשה לי... אין לי ספק שעשיתי את המעשה הנכון... אבל הקטע הוא, איך אני יסביר לך, הנשמה בפנים אתה מבין...האהבה שלי לבן אדם...אהבה אמיתית יש לי לבן אדם..." (שיחה 363 האזנה 1.3.09 מיום 2009-36165 עמ' 1,2).

135. בחקירתו ת/6ב' נשאל על כך:

"ש. כשוטר ואיש מודיעין לשעבר שמודע לצורך לשמור סוד בחקירה על מנת שלא תשובש הסבר לי כיצד יתכן שאתה פונה מידיית לחשוד יניב חורש ומספר לו ששותפו לפשע הסגיר אותו בניגוד לכל סבירות של בעל מקצוע ותיק?

ת. זה נכון שעשיתי טעות

ש. איך תסביר טעות שכזאת. הרי אין פה תום לב אלא שיבוש, הרי היה לך ברור שיניב מתכנן לעשות זאת ואין פה הפתעה?

ת. השיבוש נעשה. אבל לא במתכוון. לא שבאתי לחורש ואמרתי לו שיש חקירה במח"ש תזהר זה פתח עליך. אני באתי אליו ואמרתי לו ככה וככה אמר עליך הסמוי. אתה דפוק.. היה לי הספק שאולי מזרחי צודק ולכן פניתי לחורש והתפללתי לאלוהים שחורש יגיד לי מה אתה דפוק אבל זה לא קרה לצערי" (ש' 584-595).

136. אילן תיאר בכאב את תחושותיו, את המצפון שייסר אותו:

עמוד 23

"האמת, שישבתי איתך בפעם הראשונה היה קשה לי. היה לי קשה לדבר על חבר. המצפון שלי הרג אותי. ישבתי וחשבתי על אשתו והילדים. אני גם לא חשבתי שאני אניע לחקירה. חשבתי שזה ייסגר מודיעינית וזה ימשיך הלאה (ת/ב' ש' 544 - 546).

137. בדבריו אלו יש משום הודאה מלאה בביצוע העבירה של שיבוש מהלכי חקירה. שתיקתו בבית המשפט מחזקת הודאה זו.

138. עו"ד רגב טען כי לצורך הרשעה בעבירה של שיבוש מהלכי משפט יש להוכיח קיומה של כוונה מיוחדת. דבריו נתמכים בע"פ 3020/14 שאדי גאנם נ' מדינת ישראל נקבע:

"היסוד הנפשי של עבירת השיבוש דורש מודעות לטיבה של ההתנהגות המשבשת ולהתקיימותה של הנסיבה בדבר היותו של 'הליך שיפוטי'. כן כולל יסוד זה דרישה ל'כוונה מיוחדת'".

כן הפנה לע"פ 8721/04 אוחנה נ' מדינת ישראל, שם נקבעה מהותה של הכוונה המיוחדת הנדרשת לביסוס העבירה:

"המדובר בעבירת התנהגות, המחייבת קיומו של יסוד נפשי מיוחד - 'כוונה מיוחדת' לשבש הליכי משפט, בלא שנדרשת תוצאה של שיבוש המשפט בפועל (פרשת אלגד, שם, עמ' 743). עבירת שיבוש מהלכי המשפט הינה בעלת פרישה רחבה, וחלה על 'כל מעשה שנעשה בכוונה להפריע לחקירה, למשפט או לביצוע הוראות בית משפט', בדרך זו היא מעניקה הגנה רחבה לערך המוגן של טוהר ההליך השיפוטי ותקינותו".

בהמשך, מובאים דברי השופטת ביניש (כתוארה אז) ברע"פ 7153/99 אלגד נ' מדינת ישראל:

"כאשר התוכן הקונקרטי של הרכיב ההתנהגותי 'העושה דבר', הוא בגדר התנהגות היוצרת פגיעה מובהקת בערך המוגן של עשיית משפט במובנו הרחב, ומגלמת אנטי חברתיות כשלעצמה, מתקיימת הצדקה להחלת הלכת הצפיות הפסיקתית, כמענה לדרישת 'המחשבה הפלילית המיוחדת' הנדרשת בעבירה".

139. בפנייתו לחורש וחשיפת העובדות לפניו טרם הפנייה למח"ש - פגע אילן באורח מובהק בערך המוגן של עשיית משפט. הוא הודה בכך. אין לקבל את גרסתו כי פעל בתום לב שכן, חזקה עליו כי כשוטר וכאיש חוק - הוא ידע שהפנייה לחורש מזהמת את החקירה. נאמנותו לחורש גברה על חובותיו כשוטר. משכך, ביצע אילן עבירה של שיבוש מהלכי חקירה ומשפט.

"ההתפרצות הדימונית" - האם מהווה עבירה של קשירת קשר?

(האישום השני)

140. במסגרת החקירה הסמויה, בתאריך 17.2.09 נפגש טל עם אילן וסיפר לו על הפריצה. אילן הגיב בהתרגשות גדולה וניכר עליו כי חש החמצה על כך שלא נטל בה חלק בהיותו שותף לקשר שקדם לביצועה. בנסיבות אלו, הציע טל לאילן לפרוץ ל"מקום" מבלי להגדיר היכן הוא מצוי. בתגובה שאל אילן אימתי ניתן לבצע הפריצה:

"טל: יש לי מקום

אילן: נו דבר, מה אתה מסתיר ממני?

טל: פה פה באזור חו..."

אילן: בדוק?

טל: תגיד כמה אתה רוצה לקבל?

אילן: אני נכנס...

.....

טל: בקיצר, אתה אומר לי כן, ... אבל אני משביע אותך, אבל

אילן: למה אתה לא מכניס אותו איתי ביחד? (אותו - חורש - ו.מ.)

.....

אילן: איפה הדירה שלך?

טל: שלי פה בחולון...

.....

אילן: אבל מה אני ואתה לבד?" (ת/15 ש' 116 - 120, 124 - 153 128 -

154, 287).

141. כילד קטן הצמא לריגוש, ביקש אילן להיות חלק מ'הפריצה' הבאה. טל הוסיף שמן למדורה כאשר מסר לו פרטים נוספים לכאורה; כי הוא יגיע למקום הפריצה הדימונית עם רכבו, כי יש לו מפתח לדירה המדוברת - על אף שלא מסר עליה פרטים. בהתייחסו למועד הפריצה, ביקש טל להיפגש עמו פעם נוספת ולהראות לו היכן הבניין ובאשר לחלוקת השלל, תחילה ביקש להיפגש בביתו של אילן, אולם לאחר מכן חזרו בהם השניים מהתכנית, אז טל אמר: **"אל תדאג, נסתדר לגבי איזה מקום"**.

142. בתום הפגישה המתוארת עם אילן, נפגש טל עם רונן ודיווח לו עליה ובעודם משוחחים, התקשר אילן לטל ואמר לו כי ייקבע פגישה עם חורש בשעות הערב, כדי לבחון האפשרות לצרפו לפריצה הדמיונית. בשיחה עם יוסי דהאן (שיחה 491 מיום 2.3.09) ביקש לתרץ את מעשהו, ככל הנראה לאחר שהתעשת:

"אה, הבן זונה לא מפסיק להטריד אותי.... הגמד יעני (טל - ו.מ)...מה קורה עם הדירה השנייה שהוא הציע לי הגמד.. אתה מבין? ...עכשיו אני קולט... ואז אני אמרתי לו לך, לך עזוב אותי, אני יבוא...נדבר יותר מחר..." (עמ' 6).

143. טל שוחח גם עם חורש אודות הפריצה הדמיונית והלה אישר לפניו כי שמע פרטים מאילן ואמר **"צריך לבדוק"**, אגב שהסכים להיפגש עם טל ואילן למחרת, בביתו של אילן. חורש גילה זהירות ואיפוק כאשר אמר: **"אני יבדוק את זה קודם כל...שהדבר מתאים...רוצה לראות בעין"** (ת/16 ש' 26-37). לבסוף נתן אישור עקרוני כאשר אמר כי כפוף לבדיקותיו **"הולך"**.

144. ב"כ המאשימה, עו"ד קרן אלטמן, טוענת כי די בעמדות שהביעו אילן וחורש בשיחותיהם עם טל לביסוס עבירת הקשר לביצוע עבירה, לנוכח ההסכמה הכללית שעולה מהן, לפעול למען מטרה פסולה גם אם פרטיה אינם מסוימים דיים.

145. הפסיקה אכן הכירה, כפי שהובא לעיל, כי די בהסכמה עקרונית לביצוע עבירה פלילית לשם גיבוש עבירת הקשר, אף ללא כניסה לרמת פירוט ומסוימות. עם זאת, אין לראות בתגובתו הילדותית והנלהבת של אילן להצעה ה'דמיונית' של טל, כדי גיבוש יסודות העבירה. על פניה, התגובה פזיזה וניכר עליה כי לא לוותה בגמירות דעת. ובאשר לעמדתו של חורש - הוא גילה זהירות ואיפוק, התנה את השתתפותו בבדיקה נוספת - ללמדך כי לא הבשיל כדי קשירת קשר.

146. לפיכך, הנאשמים 1 ו- 2 יזוכו מעבירת הקשר נושא האישום השני. עם זאת, תגובותיהם להצעתו ה'דמיונית' של טל, תומכות ומבססות את עבירת הקשר שקשרו ביחס לפריצה לבית המתלונן. הלך רוחם ותגובותיהם לרעיון הפריצה הדמיונית - תומך במסקנה כי ההצעה אינה זרה להם אלא מהווה המשך לקשר שנרקם ביניהם בעבר.

הפריצה (אישום ראשון)

147. משהוכח קיומו של קשר לביצוע פריצה לבית המתלונן, נסללה הדרך לברור העובדות והראיות ביחס לפריצה

עצמה.

148. להזכיר, על פי עובדות כתב האישום, בתאריך 9.9.08 בשעה 10:00 או בסמוך לכך, אסף חורש את טל מדירתו והשניים נסעו בניידת משטרה לחנות "טמבור" בראשון לציון לרכישת מברג לביצוע הפריצה. בה בעת הם ניסו ליצור קשר טלפוני עם אורן, אך לשווא.

149. בשעה 12:00 לערך, התקשרו השניים לטלפון קווי בבית המתלונן, לוודא שאין איש בבית. לאחר מכן, אספו את אורן מביתו בבת ים ויחדיו נסעו לעבר הבית. בהגיעם, הבחין אורן בקיומם של סורגים בבית, אז, נסעו השלושה לחנות "הום סנטר" בראשון לציון מערב, ממנה גנב אורן "קאטר" לחיתוך ברזל.

150. השלושה שבו לבית; אורן ירד מהניידת בעוד חורש וטל המתינו לו. לאחר שחתך את סורגי החלון באמצעות הקאטר, נכנס אורן לבית ונטל מתוך כספת שהייתה בו את הפרטים הבאים: \$46,000, 6,000 יורו, 586 ליש"ט (להלן: "**הכסף**"), אקדח ברטה 7.65 מ"מ (להלן: "**האקדח**"), תכשיטים של אשת המתלונן ז"ל, אוסף שטרות ישראלים ישנים שערכו אינו ידוע וכן מסמכים שונים.

151. בסיום הפריצה, נסעו השלושה למערב ראשון לציון, שם קברו חלק מהשלל בחולות. כן, השליכו את כלי הפריצה לאגם המצוי בסמוך לחולות.

גרסת טל

152. טל העיד על העובדות המתוארות בכתב האישום; בבוקר האירוע אסף אותו חורש מביתו ויחדיו הלכו לאכול במסעדת אבולעפיה. לאחר מכן נסעו לרכוש מברג בחנות 'טמבור'. בהמשך, נסעו לרח' יהודה הלוי בחולון ועשו 'סיבוב' ליד הבית. בתוך כך, ניסה טל להתקשר לאורן כדי להעירו ולהכינו לקראת הפריצה המתוכננת. משהתארכה השעה ואורן לא השיב, הוא התקשר לאדם בשם אייל זהר, כדי לבקש את סיועו בפריצה. הלה לא השיב. אז, הצליח טל להשיג את אורן והודיעו כי יגיע לאסוף אותו.

153. טל תיאר מפגש חריג שהתקיים בין חורש לאורן - שוטר ועבריין המצויים משני עברי המתרס. לדבריו הוא 'שבר את הקרח' כאשר אמר לחורש שהוא יכול 'לדבר חופשי' הואיל ואורן מודע לפרטי התכנית. בנסיעה, הדרך חורש את אורן אודות מיקומה של הכספת "**אם אני לא טועה זה בקומה שנייה**", "**בחדר שיש ארגזים ומאחורי הארגזים נמצאת הכספת**" (עמ' 33 לפר' מיום 6.2.13). הוא הוסיף, כי במהלך הפריצה יצא אורן 'פעם פעמיים' לשאול שאלות את חורש וביחס למפתח - ציין כי חורש אמר שזה נמצא מתחת לעציץ. עובדה זו אומנם הופרכה אולם, המתלונן העיד שהבחין בעציץ הפוך בפתח ביתו.

154. משהגיעו לבית, התקשר טל למס' 144 לבירור מס' הטלפון בבית, לאחר שהתחוויר לו שחורש אינו יודע את מספר הטלפון. שיחה נוספת אותרה ממכשיר הטלפון של טל לטלפון של הבית שמשכה 3 דקות, סמוך לאחר

מ.כ.ן.

155. משקל רב מייחסת ההגנה לשתי השיחות הללו לבית המתלונן, אשר לשיטתה מפריכות את מעורבותו של חורש בביצוע הפריצה. לדידה, אילו היה חורש שותף לפריצה - אזי חזקה עליו שהיה מוסר לטל את מספר הטלפון בבית חמיו, ולא היה צורך לבררו ב-144.

156. ובאשר לשיחה השנייה - טוענת ההגנה, כי בהעדר הסבר לפשרה ואורכה (3 דקות), הרי שיש בה כדי לתמוך בגרסת גולן, כפי שתובא בהמשך, לפיה הוא ביצע את הפריצה לדירה והואיל ולא היה מצויד בטלפון סלולרי, התקשר אליו טל לבית. אגב, גולן גרס כי לא חויג המספר 144 עובר לפריצה ובאשר לשיחה ששוחח לכאורה עם טל מתוך הבית - זו הייתה קצרה ביותר, שאינה מגעת ל- 214 שניות - הזמן שנרשם בתדפיס שיחות מכשיר הטלפון של טל.

157. פשר השיחות המתוארות לא הוברר עד תום. עם זאת אין הן בעלות משקל רב, בוודאי לא המשקל שמייחסת להן ההגנה. ראשית, האפשרות שחורש לא ידע את מס' הטלפון הקווי בבית חמיו אינה משוללת יסוד, בימינו אנו כאשר המכשירים הסלולריים שולטים בכל. שנית, האפשרות שמכשיר הטלפון של טל חייג באופן 'עצמוני' את מספר הטלפון בבית, לאחר החיוג הראשון שביצע - אף היא אינה משוללת יסוד וכך אף ביחס לאורך השיחה, אשר ייתכן כי הגיעה למענה קולי, כפי שהעלה החוקר אלכס אור בעדותו.

158. כך או כך, לאחר ההתקשרות לבית והוודוא כי אין בו איש, העיד טל כי בבדיקה נוספת שערכו סביב הבית, התחוור שהוא מוקף סורגים. אז נסעו לקניון בת ים לרכוש קאטר לשם חיתוך הסורגים, אולם בשל חששם להיראות בקרבת הקניון, הסמוך למשטרת בת ים, הם שמו פעמיהם לחנות ACE "קנה ובנה" בראשון לציון. שם, ירד אורן לרכוש (בפועל לגנוב) קאטר בעוד טל וחורש המתינו לו ברכב, כי חששו להילכד בעין מצלמות האבטחה במקום. טל העלה סברה, כי בין אם לחורש היה מפתח לבית ובין אם לאו, הוא העדיף שלא להשתמש בו הואיל ו-"**אם היינו נכנסים עם מפתח זה היה נראה יותר מדי כאילו מישהו קשור להתפרצות**" (עמ' 33 לפר' מיום 6.2.13).

159. מלכתחילה, תכננו ליטול את הכספת מהבית ולחלץ הרכוש מתוכה במקום אחר. טל הסביר כי הרכב המשטרתי בו נסעו היה טנדר ועל כן, הדבר התאפשר. כן ציין, כי הואיל וברכב היה מכשיר קשר משטרתי שאיתר שיחות משטרטיות, שררה תחושת ביטחון בעת ביצוע הפריצה ולדבריו "**אנחנו מכוסים מהכל**" (שם, עמ' 36).

160. את כניסתו של אורן לבית תיאר טל בעדותו:

"אורן נכנס לבית... לא יודע אם הוא השתמש בקאטר או לא השתמש בסוף בקאטר, אני לא זוכר מה היה שמה, נכנס לבית, הגיע לשמה, אחרי דקה או שתיים או שאני הוצאתי שיחה מהפלאפון שלי או שאני קיבלתי שיחה לפלאפון שלי שהכספת אי אפשר

עמוד 28

להוציא אותה, זה לא כספת ביתית, זו כספת גדולה, כספת של טון, טון ומשהו זו כספת כמו משרדית, כספת כמו שיש של בנקים, זה לא כספת שאפשר לעקור מהקיר ולקחת, זה יותר מתוחכם" (שם).

בהתייחסו למפתח הכספת, ציין כי "מה שאני הבנתי אחרי זה מאורן שהכספת זה מפתח, הכספת הזאת שמכניסים את המפתח וצריכים לפתוח את זה". טל ציין כי לאחר המתנה בת כעשר דקות, חזר אורן עם ארגז גדול 'כמו של ירקות', כנראה מהארגזים שהיו מצויים בחדר הכספת. לדבריו, "כל הארגזים מלאים במעטפות כשבמעטפות הכיל כסף וזהב, אהה, קופסאות תכשיטים והאקדח" (שם, עמ' 37).

161. עם שובו של אורן לרכב, נסעו השלושה לכיוון הסופרלנד בחולות ראשון לציון "שמה אמרנו נפזר, נפתח את המעטפות, נבדוק ונשים את זה שמה... שלא יראו אותנו במקום מבודד". בהגיעם לחולות פתחו השלושה את המעטפות של הכסף "סידרנו בתוך השקית ואת הזהב ואת התכשיטים במעטפה אחרת. מה שלא שווה ערך ואת הקופסאות של התכשיטים פיזרנו לכמה מקומות לכמה שבילים באזור, הסתרנו עם עלים" (שם, עמ' 38). טל הסביר כי פיזרו חפצים שאינם שווים ערך בחולות, כדי שאף אם חלק מהם יתפס, לא ישייכוהו לפריצה. באותו שלב, לדבריו, הכסף לא נספר, אולם הוא הבחין שמדובר במטבע זר. כאשר סיימו את מלאכת המיון וההטמנה, פנו לעבר ביתו של אורן לחלוקת הכספים, אז התחפר הרכב בחולות והם נקלעו למבוכה ולתסכול עקב ההתחפרות:

"הרכב שקע, בשלב הזה לא ידענו מה לעשות, לא יכולנו להתקשר, הם לא יכלו להתקשר למחליף של שוטר להגיד לו שאנחנו שקועים בחולות, הרי מה עשינו שם בחולות, אז ניב חורש התקשר לחבר שלו...לא יודע מי זה החבר..." (שם, עמ' 41).

הוא הוסיף, כי החליטו לשלוח את אורן לביתו טרם הגעת מחלף, לבל יעלה חשד לפשר מעשיו עמם:

"והחלטנו שמסיבה, אני לא זוכר כלשהי, שאורן עדיף שאורן לא יראה איתנו ברכב באותו רגע בזמן שבאים לחלף אותנו, אז אמרנו לו צא תתקדם לכיוון הבית שלך, אנחנו כבר נגיע עם הדברים ונסדר שם את החלוקה. גם זה יצא טוב שגם ככה אורן לא ידע שה, שהאקדח כביכול נמסר אליי" (שם).

162. חורש התקשר לחבר בשם כפיר מלכה שהגיע מתל אביב כדי לחלף את הרכב, אז נסעו טל וחורש לאגם המצוי באזור החולות (מאחורי הסופרלנד) והשליכו למים את כלי הפריצה. בהמשך הדרך, הם הבחינו באורן צועד ואספוהו, אז נסעו לחלוקת השלל בביתו של אורן.

חלוקת השלל

163. טל הטעים כי נטל לעצמו את האקדח על פי סיכום מוקדם בינו לבין חורש ועשה כן מאחורי גבו של אורן. בנוסף, קיבל סכום 'צנוע' של 5,000 דולר. להערכתו, אורן וחורש קיבלו - כל אחד - סך של 160,000 או 180,000 שקל. משעומת עם דברי המתלונן, אשר נקב בסכומים אחרים, נמוכים יותר שנגנבו ממנו, השיב כי יש מתלוננים שמסיבות כאלו ואחרות לא מוסרים את האמת לאמיתה.

164. טל גרס כי אורן 'מעל' אותו ואת חורש, כאשר נטל מעטפה ובה כסף והכניסה למכנסיו בעת שעזב את החולות. משהבחין כי נתפס בקלקלתו, אמר לטל "**שתוק, נדבר אחר כך**". אורן אישר עובדה זו במהלך ההובלה וההצבעה כאשר ציין כי "הרים" מעטפה עם כסף (ת/26ב').

165. בשיחות מבוקרות שניהל טל עם אורן ואילן, במסגרת החקירה הסמויה, הוא התלונן לפנייהם, כי 'נמעל' על ידי אורן וחורש, הגם שהתקשה לנקוב בסכום ה'מעילה'. בעדותו הבהיר, כי בפועל איש לא 'מעל' אותו והוא הפריח עובדה זו כדי לדובב את הדוברים, לשם איסוף ראיות.

166. טל ציין, כי הסתפק בסכום 'צנוע' הואיל וקיבל אקדח. מלכתחילה, ביצע את הפריצה כדי לזכות באקדח ועל כן, הסתפק בסכום שנקב - "**כל האינטרס שלי - זה היה בשביל להגיע לאקדח**" (עמ' 43 לפר' מיום 6.2.13). הוא 'הצדיק' את הסכום הגבוה שאורן קיבל בכך שביצע הפריצה בפועל: "**הוא היה מבצע את העבודה ואני סיכמתי איתו כאילו שאני אקבל פחות ממנו**" (שם, עמ' 44). הוא הדגיש כי אותה עת הוא הסתיר מאורן את העובדה שקיבל אקדח.

167. סנגוריו של חורש גורסים, בהסתמכם על עדות המתלונן, כי הסכום שנגנב עומד על שווה ערך של 195,620 ש"ח. לפיכך, אין יסוד לסכומים הגבוהים בהם נקב טל, העולים על כלל הסכום שנגנב ומלמדים על העדר התאמה בין העובדות עליהן העיד טל לבין הראיות האובייקטיביות, זאת כדי ליצור רצף הפללה מתוכנן.

168. אין בטענה כדי להצביע על מגמת הפללה. טל הטעים בעדותו, כי התקשה לנקוב בסכומים שנגנבו, הן לנוכח ה'מעילה' של אורן, הן בשל חוסר וודאות לגביהם. אף כאשר נקב בהם הוא שב ואמר '**אם אני לא טועה, אם אני לא טועה**' (שם, עמ' 42-43). כך או כך, אין מחלוקת כי נגנבו סכומים נכבדים, מרביתם במטבע זר.

האקדח

169. טל גרס כי האקדח שנגנב מהבית הוא מסוג CZ. בפועל נגנב אקדח מסוג 'ברטה'. כאשר עומת עם עובדה זו, אמר שאולי התבלבל (עמ' 350 לפר' מיום 29.4.13). הוא תיאר כיצד היה האקדח ארוז בנרתיק ועטוף בבד, ייתכן אף בקופסה. תחילה גרס כי הסתיר מאורן את עצם קיומו של האקדח כמו גם, העובדה שנטל אותו לעצמו. לאחר מכן ציין, כי סיפר לאורן שזרק האקדח לאגם. במהלך השיחות המבוקרות, הודה בפני אורן כי נטל לעצמו את האקדח.

170. גרסתו של טל אודות המועד בו מסר לאורן מידע ביחס לאקדח אינה בהירה. לא ברור אימתי חשף לפניו את העובדה שנטל לעצמו את האקדח ומתי סיפר כי 'נפטר' ממנו.

אורן ציין בהודעתו ת/7א' (מיום 9.6.09) כי **"לא ראיתי אקדח ולא קיבלתי שום אקדח. אח"כ טל סיפר שהיה אקדח"**.

171. טל העיד כי הוא וחורש הטמינו את האקדח מתחת לביתו מיד לאחר חלוקת השלל. הוא הטעים כי חורש לחץ עליו להיפטר מהאקדח: **"כל פעם אמר לי (חורש - ו.מ) תיפטר מהאקדח, כל פעם, אבל הוא ידע שאני צריך את האקדח וגם בגלל זה הגעתי להתפרצות"** (עמ' 44 לפר' מיום 6.2.13).

172. מספר ימים לאחר הפריצה, ניצל טל "חלון הזדמנות" שנפתח לפניו, כך לדבריו, ונסע לחולות כדי לירות באקדח ולוודא את תקינותו.

173. לשאלה מהיכן השיג תחמושת לאקדח, השיב כי היו כדורים בודדים במחסניות האקדח ובחלוף מספר ימים, הוא פנה לחורש בבקשה שיספק לו כדורים, אולם הלה היה **"מבוהל ולא רצה לדבר על זה"** (שם, עמ' 45). סופו של יום, הוא לא זכר אם חורש סיפק לו תחמושת אם לאו. המתלונן גרס כי באקדח היו שתי מחסניות מלאות בתחמושת.

174. חודשים ספורים לאחר מכן, מכר טל את האקדח, על אף שאישר כי הסכנה לחייו לא חלפה. לדבריו, הוא ביקש להיפטר מהאקדח משהגיעו לאוזניו שמועות אודות מעורבות 'שוטרים' בפריצה: **"היו גם הרבה דיבורים בתחנת משטרה במרחב אילון, היו הרבה דיבורים על המקרה הזה, הרבה שוטרים שאלו אותי אתם עושים ביחד עבירות פליליות... הרבה שוטרים שהם חברים שלהם, אם אני עושה אם אני מבצע עבירות פליליות, זה גרם לי גם להיפטר מהאקדח, שלא יוכלו לקשור אותי להתפרצות"** (שם, עמ' 46).

175. את האקדח מסר, לדבריו לבחור בשם גיא יוספשווילי, שאמר לו כי יעבירו לידי חאלד ג'רושי מרמלה או מלוד. בחקירת מח"ש התחוויר, כי הגרסה אינה מדויקת: כך, גיא יוספשווילי העיד כי טל מכר לו אקדח מסוג CZ דאבל אקשן בשנת 2007, שנה טרם הפריצה. בנוסף, חיפוש אחר האקדח אצל ג'רושי העלה חרס.

176. ההגנה טוענת כי הסתירות והפרכות שעולות מגרסת טל לעניין האקדח שומטות את היסוד למהימנותו. לשיטתה, אילו טל היה נחשף לאקדח, כי אז לא היו נופלות סתירות בדבריו באשר לסוגו, גודלו ומועד מכירתו. לשיטתה, טל קיבל תיאור של האקדח ממי שפרץ לדירה - שאינו אורן - ומכאן הסתירות שבגרסתו.

177. הגם שגרסת טל ביחס לאקדח אינה נקייה מסתירות, הרי שאין בה כדי לשמוט את הקרקע תחת עדותו של

טל מהנימוקים הבאים:

- א. גולן שבו - אשר לגרסת ההגנה ביצע את הפריצה ועדותו תובא בהמשך, ציין כי טל היה שותפו לפריצה וחלק עמו את השלל. לפיכך, אף על פי הגרסה עליה משליכה ההגנה את יהבה, נחשף טל לאקדח והיה צריך לכאורה לזכור את פרטיו.
- ב. כמו טל גם גולן לא ידע פרטים אודות האקדח, לא את סוגו ולא כיצד אוחסן. הכיצד מבקשת ההגנה לאמץ גרסתו במקרה כזה, לנוכח טענותיה נגד גרסת טל?
- ג. בני צברי, חוקר מח"ש, הביע ספק אם טל יודע להבחין בין אקדח מסוג CZ לבין אקדח מסוג ברטה. הוא הוסיף כי ייתכן ששני סוגי האקדחים עברו תחת ידיו של טל, אשר נהג לבצע עבירות רכוש (פר' מיום 4.9.14 עמ' 14).
- ד. בהינתן העובדה - עליה אין חולק - לפיה נגנב אקדח מהבית - אין משקל רב לטעותו של טל בהגדרת סוגו, אף לא למועד מכירתו וזהות הרוכש. עניין לנו בעד שהיה עבריין רכוש ועסק לא פעם בעבירות רכוש כאלו ואחרו. לא מן הנמנע כי בלבד בין היוצרות.

מכירת התכשיטים

178. טל העיד כי מכר את התכשיטים לאדם בשם ישראל חן, למחרת הפריצה, ביחד עם אורן ואדם נוסף. לאורך חקירתו, הוא סירב לחשוף את זהותו של האדם הנוסף, עד אשר ציין לבסוף, בחקירה נגדית, כי מדובר בגולן שבו. הוא הטעים כי גולן הצטרף אליו למכירת התכשיטים אך לא נטל חלק בפריצה. כך אף גרס גולן בפתח עדותו, משזמן כעד מטעם ההגנה.
179. טל הוסיף, כי העביר לחורש את חלקו בתמורת מכירת התכשיטים, בבית עסק של גיסתו של חורש או דודתו, שם מסר לו מעטפה ובה כסף. לדבריו, עשה כן תחת פיקוחם של שוטרים שליוו אותו, אך ללא ידיעתם במה מדובר.
180. ההגנה מבקשת להפריך גרסה זו בהיותה בלתי סבירה. לשיטתה, לא יעלה על הדעת שטל מסר לחורש את תמורת התכשיטים שגנבו יחדיו, תחת עיניהם של מפקחיו השוטרים.
- דא עקא, חורש עצמו אישר כי טל העביר לו כספים בחנותה של דודתו, אלא שלשיטתו דובר בפירעון חוב בגין הלוואה שהעמיד לטל בסכום של כ-2,000 ₪.
181. הנה, לא רק שאין מדובר בגרסה מופרכת, אלא שהיא אומתה על ידי חורש, הגם שפרשנותו לנסיבותיה שונות. לנוכח שתיקתו - לא הונח בסיס או הסבר לפשרה.

182. באשר לתמורה שהתקבלה ממכירת התכשיטים, טל גרס תחילה כי התקבלה תמורה בסך עשרת אלפים ₪. לאחר מכן, נסוג ואמר כי איננו זוכר.

183. ישראל חן, רוכש התכשיטים מסר בהודעה מיום 11.6.09 (שהתקבלה בהסכמה - ת/60) כי אינו זוכר את מעמד רכישת התכשיטים, אולם הוסיף כי "**אם אני אראה את הבן אדם אני אזכר בו**" (עמ' 2 ש' 29-30). קשה להלום אפשרות שמר חן, שעוסק ברכישת ומכירת תכשיטים מדי יום, היה מזהה את המוכרים שהגיעו לעסקו 9 חודשים קודם לכן, לשם מכירתם.

184. אין אפוא ממש בטענת ההגנה לפיה היה על מח"ש לקיים מסדר זיהוי לישראל חן, או למצער, להציג לפניו את תמונותיהם של אורן, טל וגולן. מקובלים עלי דברי החוקר אלכס אור, הנסמכים על ניסיונו, כי שיתוף הפעולה של מעורבים בפרשיות כגון דא, דל ולא מניב פירות:

"אנחנו יודעים שרמת שיתוף הפעולה של אנשים מסוג זה היא מאוד נמוכה והסיכוי שגם אם יזהה אותו, יצביע עליו מאוד נמוך...מהיכרותי את הטיפוסים האלה, הדמויות של עולם הפשע, הסיכוי שיזהה ויגיד שזה הוא - אפסי" (עמ' 7 לפר' מיום 27.10.14).

185. ההגנה מוסיפה, כי אין בפי טל הסבר מניח את הדעת לפשר הצטרפותו של גולן למכירת התכשיטים הגם שלשיתתו, הוא לא נטל חלק בפריצה. אף אורן, גרס בעדותו בבית המשפט כי "**אם הייתי פורץ בטוח שלא הייתי נותן לגולן שבו למכור את הזהב. אני יודע טוב מאוד למכור זהב**" (עמ' 562 לפר' מיום 15.7.15).

186. הצטרפותו של גולן לטל לשם מכירת התכשיטים אינה פוגעת, אף אינה מכרסמת בגרסת טל ביחס לאירוע הפריצה ואין נפקא מינא לעובדה שנמנע מלהסביר את פשרה. אין מחלוקת כי גולן, טל ואורן היו בקשרי חברות אמיצים בתקופה הרלוונטית ועל כן, לא נדרש הסבר לפשר הצטרפותו של גולן לטל.

הובלה והצבעה לטל

187. סמוך לאחר שמסר עדותו, נערכה לטל הובלה והצבעה באזור חולות ראשון לציון, כדי שיצביע על מיקום השלל המוטמן. הצפייה בשחזור מלמדת על קשייו לאתר את מקום המסתור. סופו של יום, הוא הצביע על האזור והשלל אכן נמצא בו וזוהה כשייך למתלונן.

188. לדידה של ההגנה קשייו של טל בזיהוי מקום המסתור, לרבות העובדה שהשלל נמצא לטענתה, באזור אחר - אך סמוך - מכרסם במהימנותו. כך אף ביחס להצבעתו על אזור התחפרות הרכב - טוענת ההגנה, כי תכסית הקרקע אינה מתאימה להתחפרות. כך או כך, לשיטתה, ניכר על טל כי היה מבולבל בעת ההצבעה, על אף שביקר בחולות, כשלוש פעמים על פי גרסתו; לראשונה ביום ההתפרצות, פעם נוספת למחרת לשם נטילת התכשיטים לצורך מכירתם ובשלישית - לאחר כשבוע, כאשר חזר לשרוף לכאורה את השלל שנותר. לפיכך, ניתן היה לצפות הימנו כי יוביל את חוקריו היישר למקומות המסתור ויתמצא בהם.

189. ההגנה גורסת כי טל גרם לחורש להגיע לאזור החולות בסופרלנד ביום ההתפרצות באמתלת שווא, כדי למקמו באזור, כחלק ממזימתו להטיל עליו האשמה בפריצה. לרוע המזל, הרכב התחפר באותו מועד.

190. כמצוין לעיל, טל אכן התקשה בזיהוי מקומות המסתור, אולם אין תמה בכך. הצפייה בשחזור מלמדת על אזור חולי רחב מידות, ללא נקודות זיהוי. בנסיבות אלו, קשייו של טל באיתור מקומות מסתור במרחב החולי - סבירים, קל וחומר לאחר חלוף כ- 3 חודשים ממועד הפריצה ועד למועד עריכת ההובלה וההצבעה.

191. ובאשר לטענת ההגנה להעדר סבירות ביחס להצבעה על מקום התחפרות הרכב - הואיל ואין מחלוקת בדבר התחפרותו, ברי, כי חלוף הזמן נתן אותותיו בתכסית הקרקע; חולות חודש ספטמבר, לאחר חודשי הקיץ אינם זהים לתכסית הקרקע בחודש ינואר לאחר גשמים (ההובלה נעשתה ביום 11.1.09). לפיכך, אף אם המקום שהצביע עליו לא היה חולי - אין בכך כדי להפריך את ההצבעה.

ככלל, ההובלה וההצבעה של טל מחזקים ומשמשים סיוע לעדותו.

השיחות המבוקרות

192. טל ערך שיחות מבוקרות עם המעורבים בפרשייה במהלך החקירה הסמויה, שנועדו לאיסוף ראיות, חשיפת עובדות והפללת החשודים. בשיחות עמם השתמשו המשוחחים בקודים המלמדים על אינטרס משותף להסתיר מידע מפליל, כך אקדח כונה על ידם "בחורה" או "כלי". כאשר אילן וטל שוחחו על חורש הם כינוהו "החבר שלנו". כאשר חורש וטל שוחחו על אילן, הוא כונה "הבחורה מהשוק" ועוד.

193. השימוש בקודים על ידי טל ואורן מובן, לנוכח עיסוקיהם העברייניים. אולם מה באשר לשוטרים, על שום מה הם השתמשו בקודים? ברי כי שוטרים העוסקים בפיקוח והגנה על סוכן סמוי אינם זקוקים לקודים בשיחותיהם עמו. השימוש במילות קוד מעמיד את השוטרים ב'חזקת' עבריינים, בשורה אחת עם טל ואורן. אין בפיהם הסבר לפשר הקודים בהם השתמשו בשיחותיהם, ומדוע ביקשו להסתיר באמצעותם עובדות. בעצם השימוש בקודים יש כדי לקשור את השוטרים לביצוע העבירות, בהינתן העובדה שהשיחות נסובו אודות עבירות. להלן, תיבחנה השיחות, משמעותן והשלכותיהן.

שיחה ת/16 מיום 17.2.09 בין טל לחורש

194. השיחה נערכה לאחר פגישה מבוקרת בין טל לאילן (ת/15) בגדרה עדכן טל את אילן אודות הפריצה לבית חמיו של חורש וכן הציע לו לבצע פריצה 'דמיונית'. בשיחה, אישר חורש לטל כי כבר שוחח עם אילן והלה

יידע אותו אודות הפגישה שתוכננה בין השלושה למחרת היום אצל אילן ("מחר אצל אשתו"). חורש הפגין בקיאות בעובדות הפריצה הדמיונית והיה מעורה בהן. כ'מקצוען', הוא הדגיש לפני טל, כי טרם שיאשר את השתתפותו בה - בכוונתו לבדוק העובדות. הרעיון לבצע הפריצה הדמיונית כלל אינו זר לו והוא 'זרם' עמו, אלא שביקש לנקוט אמצעי זהירות טרם שייתן הסכמתו. חורש נהג כעבריון בעל ניסיון.

195. באותה שיחה, ביקש חורש ל'סגור חשבון' עם טל ועולה מדבריו כי כעס על טל ביחס להתנהלותו לאחר הפריצה לבית חמיו. כך אמר לו "אתה לכלכת עלי... אתה יודע על מה אני מדבר...אתה רוצה שאני יעבוד...אז איך אתה רוצה שאני יעבוד איתך שם?" (ש' 40 עד 55). טל הקשה עליו "על מה לכלכתי עליך... דבר איתי פתוח..". ובתגובה אמר חורש "על זה, עבדת עלי...אמרת לי ... זה צריך לעוף שמה... זה עניין של אמון אחי" (ש' 65-79). טל שואל אם ה'זה' נתפס וחורש משיב בחיוב, אולם מרגיע אותו כי לא נמצאו עליו טביעות אצבע "אין, שום דבר על זה. כלום. נקי" (ש' 89). טל אומר לחורש "אני יש לי מה להפסיד בחיים חורש. שאני לא יכול ליפול בית סוהר..". על כך השיב חורש כי בפועל לא נתפס מאומה והוא ביקש לבחון את טל: "בדקתי לך... לא נתפס כלום. רציתי לראות אם אתה (לא ברור)...אבל למה לא העפת את זה שם...נתת לי מילה שזה עף. נכון... זה הדבר הכי חשוב לי היה...אם מפרים אמון זה בעיה. טל: אח שלי למה מה? הלשנתי? מה עשיתי? תגיד אתה. מה" חורש: לא. לא קשור לזה".

השיחה עולה בקנה אחד עם עדותו של טל, אשר גרס כי נסובה על האקדח שנגנב מבית המתלונן. חורש בא בטרוניה לטל, על שלא 'העלים' אותו כפי שסוכם ביניהם. לצד דברים אלו, הוא הרגיעו כי האקדח לא נתפס. מהלכה של השיחה ותכנה מלמדים על השותפות בין חורש לטל. השימוש במילת קוד חלף המילה 'אקדח' תומך בכך. כך אף השיחה אודות האמון ההדדי הנדרש להמשך דרכם המשותפת.

196. בסיום השיחה חורש שאל את טל אם אילן: " יודע מהסיפור הזה... ממה שהיה?" טל השיב בחיוב וציין כי אילן סיפר לו על התכנית שרקמו השניים לפרוץ לבית זמן רב קודם לכן: "הוא (אילן - ו.מ) אמר לי גם תשמע אל תתבאס אבל דע שחורש עשה לי עקיפה למה תכננו את זה אני והוא חצי שנה..". חורש אישר את הדברים ואמר "זה נכון" (ש' 129 - 151 לסירוגין). הנה נדבר נוסף לביסוס עבירות הקשר והפריצה המיוחסות לשוטרים (בהתאמה) - קשר שנרקם בין חורש לאילן זמן רב טרם קשירת הקשר עם טל ואשר סופו של יום, מומש על ידי חורש וטל.

197. השיחות בין אילן לטל (ת/15) ובין חורש לטל (ת/16) מאששות ביתר שאת את המסקנה בדבר מעורבותו של חורש בפריצה. בשיחות עם אילן עדכן אותו טל אודות הפריצה ובשיחה עם חורש הוא קשר בין הקצוות והצביע על המשולש שנתווה בינו לבין אילן וחורש ביחס לפריצה.

198. אין בפי חורש הסבר לפשר השיחות הללו. בסיכומים בחרו סנגוריו שלא להתייחס אליהן.

שיחה ת/10 בין טל לחורש מיום 22.1.09

199. השיחה התנהלה במילות קוד. בעדותו הסביר טל כי הקוד נועד להסתיר העובדה ששוחחו על האקדח שנגנב מבית המתלונן. כך, לגרסתו, כל אימת שנקטו במילים "כלי" ו - "בחורה" - התכוונו לאקדח. השיחה קלחה, ללמדך כי חורש הבין את מילות הקוד ושיתף פעולה עם טל:

"טל: אני חייב לתאם איתך רק דבר אחד. הזה נתפס, הכלי נתפס. אני דפקתי איתו, לא פגעתי איתו באף אחד, בכלום, זרקו את זה מתחת לבית... חפרו מתחת לבית ולקחו לי את זה... אני מתאם איתך גרסה שלא יגידו לי הגיעו אליך...
חורש: איפה מצאו אותו?"

....

אני אבדוק... יראו מאיפה זה
טל: למה, לכל אחד יש מספר?

חורש: כן

טל: עכשיו... אתה מבין מה הפחד שלי? אמרתי אתה מבין, אני לא רוצה שחם וחלילה, לא רוצה שום קשר איתך, אני אגיד לו כאילו הורדת אותי איתו שמה וההוא הביא לי את זה.

חורש: מי זה ההוא?

טל: זה אורן

חורש: לא, אל תזכיר אותו, אתה לא צריך להזכיר אותו.

טל: אני אזרוק את זה עליו, מה אני אזרוק את זה עליי?

חורש: לא, מה פתאום

....

חורש: לא קשור אלי, אל תכניס אותי בכלל

....

טל: אבל תבדוק לי כפרה עליך, תגיד לי הבחורה לא נמצאת סתם, אתה יכול לבדוק את זה?

חורש: טוב... אני אבדוק".

200. חורש מדבר 'ישר ולעניין'. הוא לא מקשה על טל בשאלה 'על מה אתה מדבר?'. להיפך, תשובותיו ענייניות. ההגנה גורסת כי אין בשיחה זו כדי לתמוך בשותפות הנטענת בין טל לחורש, שכן, אין כל רבותא לכך שהשיחה נסובה על אקדח, קל וחומר על האקדח שנגנב. יתרה מזו, משקלן של השיחות המבוקרות מועט לשיטתה, בשל המגמתיות הניכרת על טל לייצר ראיות מפלילות נגד חורש. מהטעם הזה, השיחות מנוסחות באורח עמום שמאפשר ליצוק לתוכן תוכן מפליל נגד חורש. רק בעדותו הראשית פירש טל את הביטויים, ללמדך כי מדובר בעדות כבושה.

201. אין ממש בטענות אלו. השימוש החוזר במילות הקוד, אינו מותיר ספק ביחס לכוונה הנסתרת העומדת

מאחוריהן. ברי, כי השניים שוחחו אודות האקדח. כך, בשיחה ת/11 מיום 22.1.09 הם שבים לשוחח על 'בחורה' - טל שואל אם "בדקת לי בקשר לבחורה? אם היא יצאה איתו או לא" וחורש משיב כי לא היה בעבודה. גם בשיחה ת/12 מיום 24.1.09 חוזר טל על בקשתו לבדוק אודות ה'בחורה' וחורש השיב שטרם בדק ויגיע לתחנה למחרת. ה'מוטיב' חוזר גם בשיחה ת/13 מיום 26.1.09, שם שואל טל את חורש פעם נוספת אם בדק על ה'בחורה' והלה משיב בשלילה ומפנה את טל למונדני. ברי אפוא כי השניים שוחחו על האקדח. המילה "בחורה" אינה מתאימה להקשר אחר, אלא בזיקה לאקדח.

202. לנוכח שתיקתו, אין בפי חורש הסבר לפשר דבריו בשיחות הללו, כיצד הבין את מילות הקוד "בחורה" ו - "כלי" ועל שום מה התייחס אליהן באורח ענייני.

ת/8 שיחה בין טל לאורן מתאריך 16.1.08

203. טל הציג לאורן מצג אודות התכנית לפריצה 'הדמיונית' ביחד עם חורש ובתוך כך התייחס גם לפריצה נושא כתב האישום ותוצאותיה. טל שאל את אורן אודות ה'כלי' והסביר בעדותו כי התכוון לאקדח. כך אף ביחס לביטוי 'ברזל' בו נקט אורן, חלף המילה אקדח:

"טל: תגיד לי אורן, הכלי הזה אפשר למכור אותו?"

אורן: מה זה?

טל: הכלי שהבאנו שם מהדירה של חמו. כמה אפשר לקבל עליו?

אורן: הברזל?

טל: כן

אורן: למה הוא אצלכם?

טל: הוא באיזה מקום, למה אז אה אז מסרתי אותו למשהו, אתה זוכר, מה

שאמרתי לך ועכשיו לפחות אפשר להביא אותו

אורן: שניכם מעלתם אותי יא [לא ברור]

טל: מי מעל אותך, אתה מעלת באותו יום שלושים אלף

אורן: [לא ברור] מזומן.

טל: איך?

אורן: אתה מעלת ועוד יצאת [לא ברור] ארבעים אלף יותר ממני...".

204. אורן נזעם לשמע דבריו של טל כי ה'כלי' שנגנב 'מבית חמו' נמצא ברשותו. הוא ידע היטב שמדובר באקדח שנגנב מבית חמו של חורש והגיב בהתאם. חזקה על אורן, כי אם לא היה מעורה בפרטים, היה שואל את טל למה התכוון בשאלתו "הכלי שהבאנו מבית חמו, כמה אפשר לקבל עליו?".

205. כאשר התחוויר לו לפתע כי 'נמעל' אמר בזעם 'שניכם מעלתם אותי'. אין ספק שהתכוון בדבריו לטל וחורש. מנגד, טל הבהיר לאורן כי ידע שהוא 'מעל' אותם כאשר נטל למכנסיו מעטפה ובה כסף. השיחה קולחת

ותומכת במסקנה שהשניים יודעים היטב במה מדובר. כשותף לפריצה, תגובותיו של אורן היו תואמות.

ת/9 - שיחה בין טל לאורן - מתאריך 19.1.09

206. טל הסיע את אורן ברכבו לממונה על עבודות שרות בכלא מעשיהו ובדרך, ערך עמו שיחה מבוקרת ומוקלטת.

בין היתר, ניסה לרתום את אורן למעשה סחיטה נגד חורש על רקע עבירת הפריצה. תחילה הציע כי ידרוש מחורש 50-60 אלף ₪ בתואנה כי אורן דורש לקבל סכום זה כדמי שתיקה. לחילופין, הציע כי אורן יפנה לחורש ויאמר לו שטל דורש סכום זה כדמי שתיקה:

"טל. אני חושב לבוא עליו אורן, מה אתה אומר?"

אורן: על מי לבוא?"

טל: על הנסטר (אורן אישר בהודעותיו במשטרה כי חורש כונה "הנסטר" - ו.מ.)

אורן: למה?"

טל: לקחת ממנו כסף. נגד לו שמע, וואלק אורן הזה לא עוזב אותי, מנסה לסחוט אותי בכסף, לא יודע... אם לא הוא יפתח הוא ידבר שטויות, הוא... בחייאת, נסטר, תביא לי 50-60 אלף להרגיע אותו. ...

או שתגיד עליי, לך תגיד לו אתה עליי, תגיד לו טל רוצה לפתוח עליך רוצה 50-60 אלף שקל, נגיד לו אתה הולך לבית סוהר תעשה לנו הלוואה 20 אלף יורו....

אורן: מה הוא עשה שאתה יכול לבוא עליו, הוא עשה משהו?... אתה חושב שהוא טיפש? הוא היה עושה איתך משהו? למה מה הוא עשה, על מה תסחט אותו? הוא לא עשה כלום, מה תגיד לו? אם הוא היה עושה, גונב משהו הייתה בא אליו היית אומר לו....

טל: אתה מדבר איתי כאילו אני מניאק עכשיו

אורן: לא, למה הוא עשה משהו? מה הוא עשה? נתן אינפורמציה? אתה יכול להוכיח שהוא נתן?... אתה יכול להוכיח שהוא נתן אינפורמציה?... (טל העיד כי הביטוי 'אינפורמציה' בעגה העבריינית הוא 'פריצה').

....

טל: למה זה לא קלף מה שהיה שם באותו יום?"

אורן: אתה יכול להוכיח את זה?"

טל: מה זה יכול להוכיח את זה, איכזבי טלפון שהוא היה איתנו במקום הוא לא יכול להוכיח את זה? אה?"

אורן: בפלאפון זה היום זה איכון לא תופס" (עמ' 17).

207. פעם נוספת עולה מהשיחה כי אורן היה מעורה בסוד העניינים והבין במה מדובר - קרי, בסחיטה על רקע הפריצה. הספק שהעלה אורן ביכולתו של טל להוכיח את מעורבותו של חורש בפריצה - מסיר כל ספק בדבר מעורבותו בה.

208. ההגנה טוענת, כי השיחות יזומות וניכר עליהן כי אורן נמנע מלמסור פרטים אודות הפריצה. כך, הוא לא ציין מאומה אודות חורש או מעורבותו לכאורה בפריצה. להיפך, הוא הרחיקו מהמעורבות בה. לפיכך, לשיטתה, אין בשיחה זו (ת/9) כמו בקודמתה (ת/8) כדי ראייה מסייעת לגרסתו של טל. יתרה מזו, לשיטתה, ערכה הראייתית של השיחה נמוך ולו מהטעם שחורש לא נשאל עליה בחקירתו. זאת ועוד, בין השיחה ת/8 ל- ת/9 נערכה שיחה נוספת אשר תוכנה אינו ידוע, ולא מן הנמנע כי יש בה כדי להשליך על השיחות הללו.

209. ההגנה מטעימה כי במהלך השיחה ת/9, טל אינו נוקב בשמו של חורש ולפיכך אין לדעת אם הכינויים "הוא" או "הנסתר" מתייחסים אליו. לשיטתה, הואיל ואורן נקב במהלך השיחה בשמו של שבו, יש להניח כי הוא כונה "הנסתר".

210. אין ממש בטענות אלו. הגם שטל ניווט את השיחה ליעדה - לשם איסוף ראיות, הרי שהוכח כי השניים שוחחו אודות הפריצה. השימוש בביטוי "הנסתר" חלף שמו של חורש, אושר על ידי טל בעדותו ועל ידי אורן בחקירתו במח"ש.

211. יתירה מזו, לצד הביטוי "הנסתר" השתמש טל בשמו הנרדף של חורש אשר כונה 'נגי'. ראה דבריו של טל:

"טל:	אתה רוצה אני אקרא לנסתר נלך לשם עוד פעם?
אורן:	כן.
טל:	למה, הוא לא הביא את המכה פעם שעברה? הוא גבר, עזוב אותך, נגי צריך למשוך אותו מהבית, לחץ..." (ת/9 - עמ' 10).

זאת ועוד, במהלך השיחה ת/9 אמר אורן לטל: **"מה אתם לא חברים?... אם אתה רואה אותו חבר הוא שוטר, עזוב את העבודה בצד..."** (שם, עמ' 8). ברי, כי התכוון בדבריו לחורש וליחסי החברות שבינו לבין טל. חורש אישר בחקירתו במח"ש כי נהג להסיע את אורן וטל לא פעם, ללמדך כי אורן ידע על החברות שנקמה בין טל לחורש.

212. עולה מכל האמור לעיל, כי גם אם אין בשיחות הללו כדי לבסס באורח בלעדי ממצא מרשיע, הרי שיש בהן כדי סיוע ותמיכה לעדותו של טל בדבר מעורבותו של חורש בפריצה.

גרסת חורש במח"ש

213. חורש אישר בהודעותיו במח"ש חלק ניכר מהעובדות עליהן העיד טל. הוא אישר כי ביום הפריצה (9.9.2008) הוא אבטח את טל בשעות היום. בבוקר אסף אותו מדירתו ונסע עמו לאסוף את אורן מדירתו שבבת ים. יחדיו הם נסעו במסלול שתואר על ידי טל בעדותו. להלן גרסת חורש:

"נסענו לכיוון הום סנטר, זה נכון, שם אורן אמר שהוא חייב לרדת להשתין, ירד מהאוטו, לא ייחסתי לזה חשיבות ונכנס כעבור כעשרים דקות. לא ראיתי לאיזה חנות הוא נכנס...אני נזכר שאורן ירד פעם אחת לאיזה חמש דקות כשאני הייתי באזור יד לבנים בחולון, חזר אחרי חמש דקות ואז משם נסענו לכיוון הסופרלנד ובדרך אורן אמר שהוא מת להשתין, נסענו למתחם הום סנטר ואחרי כרבע שעה אורן חזר לרכב ואז טל אמר שנחזור לחולון ואז באזור יד לבנים אורן ירד עוד פעם ואני וטל הסתובבנו במקום ואורן חזר אחרי כארבעים דקות חצי שעה" (ש' 112 - 115).

214. חורש אישר את עובדת התחפרות הרכב המשטרתי בחולות הסופרלנד, כפי שתיאר טל, וכן אישר כי הזעיק חבר לחילוץ. אין בפיו הסבר על שום מה נסע עם טל ואורן לחולות: "היה מקרה שנסענו לסופרלנד, מספר פעמים נסענו אנחנו עובדים עם רכב טנדר 4 על 4 ובאחת הפעמים שקענו וקראתי לחבר שיחלץ אותנו" (ת/א' ש' 143). אף אין בפיו הסבר מדוע הזעיק חבר לחלצו תחת להזעיק משטרה אשר בבעלותה מצוי הרכב וברשותה כלים לחילוץ. תמוה יותר סירובו העיקש של חורש למסור את שם חברו המחלץ:

"ש. מי זה החבר?"

ת: מה זה משנה, זה לא רלוונטי.

ש: בכל זאת כבד אותי שאני שואל אותך שאלות בחקירה פלילית כנגדך ואמור לי בבקשה מי החבר

ת. אני אומר לך לא רלוונטי.

ש. שוב, האמן לי שעניין הרלוונטיות לתיק החקירה אינו מסור בידך. תן לי את הקרדיט שזה כן רלוונטי, מי החבר?

ת. שוב אני אומר לך לא רלוונטי

ש. אני אומר לך שאתה התקשרת בשעה 14:55 לכפיר מלכה שהיה באותו זמן בתל אביב וכפיר נסע במיוחד לחולות ראשון... וחילץ את הרכב המשטרתי ששקע בחולות בדיוק כפי שתיאר טל מזרחי בהודעתו. אני מציע לך לומר את האמת ולא להמשיך להסתבך בשקרים משום שאירוע זה היה בדיוק ביום בו אירעה ההתפרצות לבית חמך שבה מודה טל שביצע אותה איתך ועם אביטון. תגובתך.

ת. מה זה קשור בין שהייתה התפרצות לבין זה ששקעתי בחולות. אני לא מכחיש ששקעתי בחולות ושכפיר מלכה בא לחלץ אותי" (ת/א' ש' 143 - 160).

215. מתוך פלט שיחות של מכשיר הטלפון של חורש עולה כי בין השעה 14:55 ל - 15:24 - הוא התקשר למלכה 15 פעמים! ללמדך, על המצוקה בה היה שרוי עקב התחפרות הרכב בחולות. חזקה עליו כי אם לא היה מעורב במעשה פשע, כי אז לא היה נקלע למצוקה והיה מתקשר למשטרה לקבלת סיוע, כמצופה.

216. חורש אישר כי אורן פרש ממקום התחפרות הרכב טרם חילוץ. אין בפיו הסבר מדוע עשה כן:

"באותו יום בסופרלנד נזכרתי כי כשהתקשרתי לכפיר מלכה, כפיר לא ידע איך להיכנס למקום, יצאתי עם הפלאפון שלי אני, הלכתי לכיוון החוף על מנת להסביר לכפיר איך להיכנס פנימה, בזמן הזה אורן וטל נשארו לבדם, אני הצטרפתי לכפיר לרכב כשמצאתי אותו ואתו ביחד הגענו למקום זה היה כעבור כרבע שעה לערך ואז הבנתי שאורן לא נמצא שם. שאלתי את טל איפה אורן הוא אמר לי שהוא הלך ושאני ושהוא לא רצה שכפיר, החבר שלי יראה אותו" (ת/ג' מיום 11.6.09 ש' 26 - 30).

217. דבריו אלו אינם מתיישבים עם דברי כפיר מלכה בהודעתו ת/40 לפיהם הוא פגש בחורש ביחד עם 'בחור צעיר נוסף' קרי, עם טל. מלכה שאל את חורש לפרש מעשיו במקום והלה התחמק ממתן תשובה. ראה דברי מלכה:

"הוא אמר לי שהוא שקע עם הרכב באזור החולות שליד הסופרלנד איפה שיש שם בריכות ומגדל מים. אמר לי שאגיע לסופרלנד ואז שאני אתקשר אליו והוא ידריך אותי. היה לו טנדר טויוטה לבנה של המשטרה. באזור הסופרלנד הוא אמר לי כנס לשביל, אתה תראה אותי. אני הבנתי למה הוא מתכוון כי אני מכיר את האזור שם. נכנסתי לשביל ונסעתי ואז ראיתי אותו 10 מ' לפני המגדל מים בצד ימין במעין בור כזה עם עצים. הוא היה שם עם בחור צעיר..."

ש. מה ענה לך יניב חורש כששאלת אותו מה הוא עושה בחולות של ראשון לציון? תשובה: נכון שאלתי אותו והוא אמר לי שהוא ידבר איתי אחרי זה. אני לא חושב שדיברנו על זה, יכול להיות, אם אני זוכר נכון שהוא אמר לי סתם לא משהו רציני. אני זוכר שהייתי מאוד סקרן מה הוא עושה שם, בכל זאת שוטר, מה הקשר מה אתה עושה שם...אני רוצה להגיד...היה לו דחוף בגלל זה נסעתי לשם מהר" (ש' 41 - 60).

218. גרסת חורש ביחס לפרישתו של אורן מהחולות סותרת את גרסתיהם של טל ואורן, לפיהן אורן עזב על פי הוראה מפורשת של טל וחורש, כדי למנוע מפגש בינו לבין כפיר מלכה. ראה דברי טל:

"אז יניב חורש התקשר לחבר שלו, לא יודע מי זה החבר, לא יודע מה, מה הקשר שלו לאותו חבר והחלטנו שמסיבה, אני לא זוכר, כלשהי, שאורן עדיף שאורן לא יראה אתנו ברכב באותו רגע בזמן שבאים לחלץ אותנו, אז אמרנו לו צא תתקדם לכיוון הבית שלך, אנחנו כבר נגיע עם הדברים ונסדר שם את החלוקה" (עמ' 13 לפר' מיום 29.4.13).

ראה גם דברי אורן בהודאה ת/7 ב' מיום 9.6.09: "...ובראשון נשקענו בחול בלי אוויר ואז אמרו לי שניהם יניב וטל, (דגש לא במקור - ו.מ.) לך תתקדם אתה נקרא למישהו שיחלץ אותנו ונבוא אליך" (ש' 33 - 35).

219. לחורש היה אינטרס שלא להיראות עם אורן בחולות סמוך לאחר ביצוע הפריצה. בעצם השהייה המשותפת במקום יש כדי חשד למעורבות פלילית - על רקע פעילותו העבריינית של אורן. מהטעם הזה, כך נראה, הורה לאורן לעזוב ומאותה סיבה הסתיר עובדה זו בהודעתו במשטרה, מחשש להפלתו.

220. אין בפי חורש הסבר לפרש 'צירוף המקרים' לכאורה, בין שהותו עם מבצעי הפריצה על פי הודאותיהם (טל

ואורן) באזור התרחשותה, כמו גם נסיעתו עמם על ציר 'התחנות' שקדם לה, כפי שתואר על ידי טל ואורן ואושש בגרסתו של חורש. אף אין בפיו הסבר לפשר מילוט טל ואורן עם השלל ממקום הפריצה לחולות סופרלנד.

חמור מזאת - אין בפיו הסבר לפשר התרחשות הפריצה לבית חמיו - מתחת לעיניו ולאחר שהתהדר - התרברב בעושרו של חמיו. הוא אף לא ידע להסביר כיצד הפורץ הגיע היישר לכספת, שניצבה בקומה השנייה בבית, מוסתרת מאחורי ארגזים ועטופה בשמיכה.

221. איתרע מזלו של חורש ורכבו שקע בחולות. אז נאלץ להזעיק את מלכה לשם חילוץ, כדי לא לערב את המשטרה. הנסיעה מהחולות לביתו של אורן - אשר על פי גרסתם של טל ואורן נועדה לחלוקת השלל - אושרה על ידו בהודעתו ובכך, הושלמה התמונה לכדי מצרף שלם.

222. בחקירתו, הוצגה לו השיחה המבוקרת שקיים עם טל ביום 17.2.009 בגדרה הניח לפניו טל את דבריו של אילן, לפיהם הוא וחורש תכננו לפרוץ לבית חמיו חודשים קודם לכן. הוא לא ידע להסבירה: **"שמעתי שוב את השיחה. אני לא יודע בקשר למה זה"** (ת/ג' ש' 7-15).

עימות חורש - אורן (ת/ב' וכן, מט 67/09)

223. בעימות שב חורש על עיקרי העובדות המתוארות. לדבריו כאשר אורן שב לרכב לאחר שירד ממנו בכיכר הבנים (סמוך לדירת חמיו) הוא **"נכנס לאוטו, לא ראיתי שום דבר מיוחד עליו.."**. בהתייחסו לפריצה, גרס **"לא היה ולא נברא"** והוסיף **"אין לי שמץ של מושג מה הקונספירציה הזאת, אני בהלם"**.

224. בהמשך העימות, העלה חורש מיוזמתו את נושא הסחיטה שביקש טל לסחוט אותו באמצעות אורן, במהלך החקירה הסמויה. חורש ציין כי אורן סיפר לו על כך ואף הוסיף כי אורן דחה את הרעיון. ראה דבריו: **"אני יודע אפילו שאורן ניגש אלי לא מזמן...אתה זוכר את זה? אורן: כן.. אני אמרתי... חורש: ואמר לו שטל רוצה שישים אלף שקל...מחורש...נמציא עליו דברים משהו נמציא אני סיפרתי משהו למח"ש אני אבטל את זה"**.

225. הצעת הסחיטה המתוארת על ידי חורש בעימות מתיישבת עם שיחה ת/9 בין טל לאורן, בגדרה הציע טל לאורן לסחוט את חורש. העובדה שחורש ידע על הצעה זו מפי אורן טרם פרוץ החקירה הגלויה והעלה ההצעה ביזמתו ובאורח ספונטני - מלמדת על קשר קודם שהיה בינו לבין אורן, אשר ביקש, כך נראה, להזהיר את חורש מפני טל. מפתיע, בלשון המעטה, מדוע אורן מצא לנכון לעשות כן ועל שום מה חורש לא נקט צעדים לבירור הסוגיה, בתוקף תפקידו כשוטר עם היוודע לו הדבר מפי אורן - הכיצד לא פנה למשטרה לדווח על כך. מידע זה נחשף באקראי במהלך העימות ומשקלו רב, לביסוס הקשר בין חורש לאורן - המלמד על מעורבות השניים בביצוע הפריצה, שאם לא כן - אורן לא היה פונה לחורש ומזהירו מפני טל.

יחסי חורש ובני משפחתו

226. חורש אישר בהודעתו כי היה מסוכסך עם אשתו, הגם שלא מיקם את הסכסוך על ציר הזמן. בפועל ידוע כי השניים התגרשו בשנת 2010 או בסמוך. אף קשריו עם חמיו נותקו לדבריו, והוסיף כי היה זה לפני מספר שנים. כן אישר כי ידע אודות קיומה של כספת בבית ישן של חמיו לפני עשור שנים. לשיטתו, הוא לא ידע אם הועברה לבית ה'חדש', שנפרץ. גרסתו סותרת את גרסת חמיו כי **"יניב ידע על הכספת"**. חורש אישר כי ידע אודות עושרו של חמיו. הדבר אושר על ידי חמיו שאמר: **"..הוא ידע שאני אדם בעל יכולת כלכלית"** (עמ' 426 לפר' מיום 18.9.14).

227. חורש התחמק מלתת גרסה ברורה אודות המידע שהיה ברשותו ביחס לכספת שבבית המתלונן, עובר למועד הפריצה והסתפק בעובדה שידע על קיומה בביתו הישן של חמיו, עשור שנים קודם לכן. טיב יחסיו עם חמיו לא הובהר; האם לא ביקר בבית חמיו עשור? הרי סייע לו בהגשת התלונה! חמיו גרס כי **"הגשתי תלונה בערב האירוע אחרי שהגעתי, יניב הגיע למשטרה, הוא נכנס איתי פנימה, הוא קידם לי את התור שלא אחכה הרבה זמן... הוא אמר לי שנראה לו שמשהו מקצועי עשה את זה... אחרי התלונה הוא הגיע איתי לבית"** (שם, עמ' 427). לכאורה, שררו בין השניים יחסים תקינים.

228. חמיו העיד כי חורש התגרש מאשתו בשנת 2010. לטענתו, אין זיקה בין הגירושין לאירועי כתב האישום. כך אף גרס חורש לפני ד"ר גולד ולפני ד"ר תמר אפרים אשר ציינה ביום 25.8.15 **'הסיבה לגירושין היתה אי יכולת האישה להכיל את התנהגותו של הנבדק ואינה קשורה לאישום'** (נ/34).

טיב יחסיו של חורש עם אשתו וחמיו לא הובהר. חמיו ציין כי היו אלו יחסי 'חתן וחם' - סתם ולא פירש.

229. דומה, כי לא בכדי הותיר חורש תמונה עמומה ביחס לקשריו עם בני משפחתו ובשתיקתו בבית המשפט, נמנע מלהאיר התמיהות שהועלו.

230. חורש לא ראה מקום להסביר הכיצד לא קשר בין אירוע הפריצה בבית חמיו לבין אורן וטל - שני עברייני רכוש מוכרים - עמם שוטט אותה שעה בסמוך לבית. לשיטתו, הוא לא היה סמוך לבית וכאשר הוצג לפניו כי הוריד את אורן מרחק של 250 מ' מהבית, גרס כי אין מדובר במרחק 'סמוך', **"250 מטר זה סמוך לדירה?"**.

231. על אף שאמר לחמיו כי הפריצה בוצעה על ידי 'מקצוענים', הדבר לא 'הדליק' אצלו נורה אדומה, והוא לא כך את התרחשותה לשיטוטיו עם טל ואורן אותה עת. יש בכך כדי לעורר תמיהה. פעם נוספת נוטה הכף לחובתו.

מניפולציה של טל או עובדות של ממש?

232. העובדות שאושרו על ידי חורש בהודעותיו קושרות אותו לפריצה ולגניבה ומתיישבות עם התשתית הראייתית המפלילה שהונחה על ידי המאשימה. כך אף שיחותיו המבוקרות עם טל. טענתו לפיה: **"אולי הם ניצלו אותי על מנת לעשות את המהלכים שלהם, לקחו אותי, משכו אותי, באותו יום אורן ירד מהאוטו והלך לאיזה שעה"** (שם, ש' 175) - לא הוכחה, אף לא לכאורה.

233. ההגנה טוענת כי טל נקט מניפולציה כלפי חורש בהציגו מצג שנחזה להראות את חורש כמי שהיה מעורב בפריצה, על מנת לזכות במעמד עד מדינה על ההטבות הנלוות אליו. הטענה מרחיקת לכת. קשה להלום האפשרות שטל רקם מזימה מורכבת ומתוזמנת לפרוץ לבית חמיו של חורש - אך **כדי** לזכות במעמד של עד מדינה. הסיכון גבוה מהתועלת ויש להניח כי טל לא היה נוטל על גבו סיכון שכזה. מי תקע כף לידו שיצליח במזימתו? כיצד העז לבצע פריצה תחת עיניו הפקוחות של חורש? באיזו דרך אמד את ההטבות הנלוות? סברה זו אינה נתמכת בעובדות או ראיות. מולה, הניחה המאשימה תשתית עובדתית מוצקה ומפלילה נגד חורש.

שתיקתו של חורש

234. סנגוריו של חורש הצהירו בשמו, כי נבצר ממנו להתייצב על דוכן העדים ולמסור עדות בשל הפרעת פוסט טראומה, ממנה סובל שנים רבות ובעטייה, חמור מצבו הנפשי. לפיכך, הועלה חשש שמא מתן העדות ידרדר את מצבו למצב קיצון ובלתי הפיך. הסנגורים הדגישו, כי מצבו הקוגניטיבי של חורש תקין וכך אף כשירותו לעמוד לדין. אך בשל מוגבלותו הנפשית - נמנעת מבעדו האפשרות להעיד. הטענה נסמכת על חוק הליכי חקירה והעדה (התאמה לאנשים עם מוגבלות שכלית או נפשית), תשס"ו - 2005 (להלן: **"חוק הליכי חקירה והעדה"**).

235. הסנגורים הבהירו כי בין אם תידחה טענתם ובין אם לאו - מנוי וגמור עם חורש שלא לתת עדות. בנסיבות אלו, נדחתה ההכרעה בסוגיה להכרעת הדין.

236. טיעוני הסנגורים נתמכים בחוות דעת ובעדות שמסר הפסיכיאטר, ד"ר מוסקוביץ' וכן, על בדיקה שערכה לחורש ד"ר תמר אפרים, פסיכיאטרית בחדר מיון 'באר יעקב'.

237. מטעם המאשימה הוצגה חוות דעתו של ד"ר עזגד גולד, פסיכיאטר-משפטי. להלן, תיבחנה עמדות הרופאים.

ד"ר עזגד גולד - חוות דעת (ת/66)

238. ד"ר גולד, בעל תואר מומחה לפסיכיאטריה משפטית ומשמש כפסיכיאטר בכיר במרכז לבריאות הנפש באר יעקב.

239. בחוות דעתו תיאר את ההפרעה הפוסט טראומטית ממנה סובל חורש. מקורה באירוע פיגוע שהתרחש בדולפינריום ביוני 2001, אשר שבועות ספורים לאחריו, החל חורש לסבול מתסמינים פוסט טראומטיים שאופיינו בסיוטי לילה, התפרצויות, סף גירוי נמוך, הפרעות שינה, הימנעויות וירידה תפקודית משמעותית. מחמת הבושה הסתיר חורש את מצבו הנפשי ונמנע מפנייה לגורם מקצועי טיפולי, תוך ניסיון להמשיך ולתפקד במשפחה ובעבודה, ללא הצלחה יתירה. לראשונה פנה לקבלת טיפול פסיכיאטרי בשנת 2008 והופנה לד"ר מוסקוביץ' שאבחן אותו כמי שכסובל מהפרעה בתר חבלתית (PTSD) וטיפל בו עד לשנת 2013.

בשנת 2013 עבר לטיפול ומעקב במרפאה הפסיכיאטרית בבית חולים 'תל השומר', והמשיך לקבל טיפול תרופתי ופסיכותרפיה בתדירות של אחת לשבוע.

240. מדיווחה של הפסיכיאטרית המטפלת, ד"ר פנינה לוי מיום 25.5.15, עולה כי חורש עדיין סובל מתסמינים התנהגותיים, דיכאוניים וחרדתיים. עם זאת, אין עדות לפגיעה עצמית או חשיבה אובדנית.

241. בשנת 2010 התגרש על רקע מצבו הנפשי הקשה.

242. ד"ר עזגד בדק את חורש ומצא כי הופעתו מרושלת, הוא משתף פעולה, יוצר קשר עין, מצוי באי שקט מבחינה פסיכומטרית בעוצמה משתנה לאורך הבדיקה, דיבר בקצב וטון תקינים, הוא מודע וצלול, התמצאותו טובה במקום ובסיטואציה וחלקית ביחס לזמן (לא ידע לציין תאריך מדויק). ניכר אפקט חרדתי דיכאוני התואם לתכנים ומתגוון. מצב רוחו דיכאוני, ללא הפרעות במהלך החשיבה, הוא מתאר תכנים שקשורים לנסיבות חייו ומצבו הנפשי, שולל מחשבות שווא, מדווח על נוכחות כרונית של פלאשבקים מהאירוע בדולפינריום, שולל מחשבה לפגוע בעצמו או באחרים, בהווה או בעבר. צוין, כי למרות חוסר השקט הפסיכומטורי והירידה ביכולת הקשב והריכוז, שיתף פעולה וענה לעניין. לאחר בדיקה שנמשכה כשעה וחצי, ביקש הפסקה קצרה כדי להירגע.

243. ד"ר גולד בחן בחוות דעתו את שאלת **כשירותו** של חורש להעיד בהיבט המשפטי, בכובעו כפסיכיאטר **משפטי**. לשיטתו, לחורש תפיסת מציאות תקינה, ללא ליקויים משמעותיים בזיכרון ובתקשורת עם הזולת. משכך, אין הוא פסול מלתת עדות, והוכחה כשירותו להעיד.

244. לצד עמדה זו, הסכים ד"ר גולד כי מתן עדות עלול להשפיע לרעה על מצבו של חורש, בהינתן התסמינים מהם הוא סובל. ד"ר גולד הבהיר כי "**פסיכיאטרים אינם נביאים והכשרתם אינה כוללת ניבוי עתידות**". ואולם, הוא לא מצא בסיס עובדתי ל"**נזק נפשי בלתי הפיך**" שעלול להיגרם לו כתוצאה ממתן העדות, בין השאר לנוכח העדר ממצא בדבר קיומן של כוונות אובדנות. לשיטתו, אין עילה משפטית אשר בעטיה נעדר חורש כשירות להעיד "**כשם שחשש לאובדנות בשל הליך משפטי או בעת מעצר אינו מהווה עילה משפטית לחוסר כשירות לעמוד לדין או לחוסר כשירות למעצר בהתאמה**".

245. ד"ר גולד הסכים להיתכנות של החמרה בסימפטומים מהם סובל חורש כיום, אולם לשיטתו זו תתמתן ותשקע בהדרגה לאחר סיום העדות. בהתייחסו לחוק הליכי חקירה והעדה גרס, כי חורש אמנם עונה לקריטריון של **"אדם עם מוגבלות נפשית"**, אולם הוא כשיר למסור עדות. מילים אחרות, מצבו הנפשי אינו מונע מבעדו להעיד, הגם שתיתכן כאמור, החמרה זמנית והגבלה מסוימת בדרך מתן העדות. לפיכך, המליץ לנקוט אמצעים מפחיתי מתח נפשי הכרוך במתן העדות כדי למתן את ההשלכות השליליות שעלולות לנבוע הימנה, בין היתר, נקיטת האמצעים המצוינים בסעיף 22 לחוק הליכי חקירה והעדה, כמו פיצול העדות לפרקי זמן קצרים, שתיית מים במהלכה ועוד. בנוסף, המליץ להדק את המעקב הפסיכיאטרי במהלך העדות ולאחריה, למקרה של החמרה במצב הנפשי. ד"ר גולד הטעים, כי חורש לא ידרש במהלך העדות להתייחס לאירוע הפיגוע בדולפינריום, הנוגע בשורש מצוקתו וכרוך במאמץ וקושי נפשי.

ד"ר גולד - עדות

246. בעדותו הבהיר ד"ר גולד כי קיים פער עקרוני בין הגישה הטיפולית של הפסיכיאטרים המטפלים לבין גישתו כפסיכיאטר משפטי. בניגוד לגישת המטפלים המאופיינת באמפתיה, חסד וחמלה, הרי שגישתו כפסיכיאטר משפטי בוחנת את הסוגיה באורח אובייקטיבי, ובעיניים של משפטן - באספקלריה של ערכי צדק ואמת. מהטעם הזה גרס, לא מומלץ להציג חוות דעת רפואית של רופא מטפל (כפי שנהגה ההגנה בהגישה את חוות דעתו של ד"ר מוסקוביץ') לנוכח הזדהותו עם המטופל: **"עדות של מטפל זה לגיטימי וזה דבר שנעשה בשגרה. הוא מעיד עדות על מה שקרה, הוא לא מחווה דעתו כמומחה לגבי מה יקרה בעתיד בצורה אובייקטיבית, בצורה משפטית"** (עמ' 631 לפר' מיום 3.1.16).

247. בהתייחסו לחשש שהעלו רופאיו של חורש להתדרדרות מצבו עד נזק נפשי בלתי הפיך, גרס ד"ר גולד כי החשש אינו מבוסס על עובדות, אף אינו מנומק.

248. ד"ר גולד הטעים כי חורש חווה בעבר אירועים טראומטיים כמו פיטורין מהמשטרה וגירושין, ואירוע נוסף אשר בשל צנעת הפרט לא יפורט וחרף עוצמתם הרבה - הוא עמד בהם. לפיכך, אין לצפות להחמרה קיצונית ומרחיקת לכת, כפי שצפו רופאיו. להיפך, ד"ר גולד העריך כי הסיכון לאובדנות נמוך יחסית, הגם שנמנע מלשלול לחלוטין אפשרות זו **"אי אפשר לשלול"**. לדידו ההחמרה במצבו הנפשי, תתבטא בנדודי שינה או חרדה למשך תקופה מסוימת, בין ימים לחודשים אולם **"לא נראה לי שנה"** (שם).

ד"ר מוסקוביץ' - חוות דעת (נ/35)

249. ד"ר מוסקוביץ', מומחה לפסיכיאטריה משנת '93, שימש כסניור במחלקה פסיכו-גריאטרית במרכז לבריאות הנפש באר יעקב ורופא בכיר במערך הפסיכיאטרי בבית"ח איכילוב עד שנת 2008. כיום משמש פסיכיאטר בקופת חולים מאוחדת ויועץ פסיכיאטרי במוסדות שונים.

250. ד"ר מוסקוביץ' טיפל בחורש משך כ- 5 שנים החל מיוני 2009 אז הוכר כנכה על ידי אגף השיקום של משרד
עמוד 46

הביטחון ועד אוגוסט 2013, מועד בו הטיפול הועבר לבית חולים שיבא.

251. בחוות דעת מיום 3.7.2015 תיאר ד"ר מוסקוביץ' את מצבו של חורש; מוצף במחשבות טורדניות וחודרניות, סובל מעוררות יתר רגשית עם שחזור מחדש ('פלאשבקים'), בעיות של ריכוז, בכי ורעד בידיים. הוא הוסיף, כי ניכרת מגמת החמרה במצבו הנפשי כגון '**התפרצויות זעם, מתח רב עם רעד בגוף, פלאשבקים, סיוטים ומצב רוח דיכאוני**', לרבות התדרדרות תפקודית קשה, הזנחה בהופעה החיצונית וקשיים בשמירת היגיינה בסיסית. צוינה עמידותו לטיפול תרופתי משולב בתכשירים שונים.

252. בבדיקה מצא ד"ר מוסקוביץ' את הממצאים המפורטים להלן:

"הגיע לפגישה בליווי אמו. נראה חסר ביטחון ותלוי בה לחלוטין. למרות ההיכרות רבת שנים בינינו, נאלצתי לבדוק אותו במספר הפסקות כדי שישתה ויירגע. נראה בעודף משקל, מוזנח בהופעתו, מזיע, לא מגולח ומרושל. מתוח מאוד, באי שקט פסיכומוטורי ניכר, רועד בכל הגוף, בעיקר בידיים. מתקשה להתרכז, זקוק לשאלות חוזרות כדי לענות. די סגור וחשדן. מהלך החשיבה לא מאורגן, קופץ מנושא לנושא, תשובות עוקפניות ומתקשה לענות לעניין. ניכר קושי רב בריכוז. בתוכן: עסוק במחשבות טורדניות פוסט טראומטיות. דריכות יתר, רגישות לרעשים (אפילו הרמת קול). אפקט דיכאוני בולט. שולל תוכן אובדני עם תכנון אובדני מעשי אך לא טוב לו, לא מרגיש כל תקווה לשיפור. טובנה ושיפוט חלקיים".

253. ד"ר מוסקוביץ' התרשם כי ההתדרדרות במצבו החל מאוגוסט '13 מתמדת - כך עד למועד עריכת חוות הדעת. לפיכך, הסיק כי **"מתן עדות לא רק שלא תועיל (עקב בעיות קשב וריכוז וקושי לארגן את הליכי החשיבה) אלא יכול רק להזיק לו ולהחמיר יותר את מצבו הנפשי עד כדי נזק נפשי בלתי הפיך"**. על כן, לשיטתו, אין הוא כשיר למתן עדות בבית המשפט.

עדות ד"ר מוסקוביץ'

254. בעדותו הבהיר ד"ר מוסקוביץ', כי כאשר נקט בחוות דעתו בביטוי 'אינו כשיר' לתת עדות, הוא התכוון כי **עלול להיגרם לו נזק כתוצאה ממתן עדות**. כן הבהיר, כי במהלך הטיפול בחורש הוא **"בכלל לא דיבר על החקירות שלו... הוא דיבר ..רק על הדולפינריום ועל הפיגועים הנוספים..."** (עמ' 648 לפר' מיום 14.1.16). כך אף ביחס לכתב האישום שהוגש בשנת 2012 - זה לא הוזכר על ידו במהלך הטיפול, שהתמקד אך ורק בהפרעה הפוסט טראומטית שהוכרה על ידי משרד הביטחון.

255. בתשובה לשאלה כיצד מסביר את תפקודו התקין של חורש כשטר - בלש עד למועד פרישתו בשנת 2009-2010 הסביר, כי הפרעה מופיעה בהדרגה ומתדרדרת לאורך זמן. תחילה, ההתמודדות עמה קלה יותר ובמהלך הזמן סף הקושי עולה. לשיטתו, בשנת 2013 הועבר חורש לטיפול בית חולים 'שיבא' בשל

ההחמרה במצבו. לפיכך, "אם ייתן סטרס נוסף עלול להיגרם ירידה שנצטער עליה, זה הכול" (שם, עמ' 655). ד"ר מוסקוביץ' הוסיף כי קשה להתנבא ביחס לחומרת ההחמרה הצפויה אם חורש יעיד, אולם דחה את עמדת ד"ר גולד, כי מדובר בהחמרה זמנית בלבד. לדבריו "סטרוס ועוד סטרס ועוד סטרס יכול בסופו של דבר לשבור את נפש האדם ולהגיע למצב בלתי הפיך, זה נורא פשוט. אני ראיתי שד"ר גולד כתב על החמרה חולפת, איך הוא יכול להעריך את זה אני לא יודע" (שם, עמ' 659). לשיטתו, חורש פיתח 'סוג של פרנויה' שמעידה על תחילתו של מצב פסיכוטי. הוא שלל לחלוטין את גישתו של ד"ר גולד, לפיה היערכות מתאימה למתן עדות עשויה להפחית ממידת השפעתה על מצבו החרדתי.

256. ד"ר מוסקוביץ' שב והדגיש את היכרותו העמוקה עם חורש והתרשמותו כי הלה מצוי במצוקה קשה. הוא אישר כי כרופא מטפל, טובתו של חורש עומדת לנגד עיניו, בהינתן המצב הגבולי בו הוא נתון.

ד"ר תמר אפרים - תעודת חדר מיון מיום 25.8.2015 (נ/34)

257. ד"ר אפרים ערכה לחורש בדיקה בחדר מיון, על פי הפניית בית המשפט והפסיכיאטר המחוזי. התיעוד אינו חוות דעת פסיכיאטרית. כך תיארה את תלונותיו של חורש:

"ב - 2009 החל טיפול פסיכיאטרי וכיום מטופל ביחידה הפוסט ראומטית בתל השומר אצל ד"ר פנינה לוי. מטופל בתרופות פסיכיאטריות ובטיפול פסיכולוגי אשר לדבריו הקנה לו כלים לעצור את עוצמת התקפי החרדה מהם סובל, להבין בעת היקיצה בלילה כי אינו נמצא באמת באירוע באותו הזמן. יחד עם זאת סובל מהלוצינציות שמיעה - שומע כל העת את צרחות הילדים בפיגוע. עיקר התקפי החרדה הקשים מהם סובל הינם בלילה בתגובה לחלומות על הפיגוע מהם מקיץ וחווה הזעה קשה, מחנק בנשימה ודופק מואץ. לכן אף ישן עם C-PAP (?). אין כל שינה סדירה - יש מס יקיצות שכאלה בלילה. ... מעביר את היום בצפייה בטלוויזיה ונמנע מצפיה בערוצים של חדשות ... בעיקר צופה בערוצי ספורט... גם ביום יש התקפי חרדה אך בתדירות ירודה יותר ועדיין לא קבועה - לעיתים אחת לשבוע לעתים פעמיים ביום. נמנע מלצאת מהבית לדבריו מהבושה, שכן הסביבה מכירה אותו כשוטר ולא רוצה שיראוהו במצבו".

258. ד"ר אפרים התרשמה כי אין סיכון לאובדנות, כי קיים רצון לחיות וכי חורש מטפל בעצמו כדי לשפר את הרגשתו. עם זאת, התרשמה כי הוא "מלא חרדתי תואם את התכנים ואת הסיטואציה, אך העוצמה אינה תואמת - נראה כי החרדה גבוהה משל אדם רגיל הנמצא בסיטואציה זו. אינו מתגונן כלל". עוד הוסיפה:

"ניכר כי כל גורם דחק שהוא ובכלל זה אף מתן עדות, עלול להערכתי להחמיר את מצב הנבדק. אין כעת מסוכנות ואינו אובדני אך מדובר באדם שלהערכתי 'תלוי על בלימה' וכל החמרה עלולה להוציאו משיווי המשקל העדין בו מצוי ולהביא אף לאובדנות".

עדות ד"ר אפרים

259. בעדותה שבה והבהירה, כי סף התסכול ממנו סובל חורש ירוד וכל גירוי עלול לגרום לייאוש גדול, לבהלה מאוד גדולה ואף למצבים אימפולסיביים. על כן, אין לדעת את גבול ההתדרדרות הצפויה אשר עלולה להגיע למצב קיצון, קרי מעשה אובדני שעלול להיות אימפולסיבי ולא מתוכנן.

260. ד"ר אפרים אישרה כי מסקנותיה נסמכות על בדיקה בודדת שערכה לחורש מהלך כשעה. לשיטתה הבדיקה משקפת תמונת מצב בהתאם למצבו הקליני. לשאלה כיצד הערכתה מתיישבת עם תפקודו התקין לאורך השנים כשוטר, השיבה:

"החומרה של הסימפטומים היא חומרה שיכולה להתקדם בקצב שונה מאדם לאדם, ויש רגע שאדם בהפרעה פוסט טראומתית לא יכול לשאת את זה יותר. לכן יש אנשים שפונים לטיפול מיד ויש אנשים שפונים לטיפול מאוחר יותר משום שהחומרה התגברה.... לעיתים אדם מצליח להמשיך ולעשות את הדברים שלהם היה מורגל. אם יש לו עבודה שהוא מאוד מורגל בה, זה מהווה פחות גורם דחק מאשר משהו שהוא לא מורגל בו" (עמ' 619 לפר' מיום 3.1.16).

המסגרת הנורמטיבית

261. חוק חקירה והעדה מתווה מסגרת למתן עדות על ידי עדים הסובלים ממגבלויות בשכלם או בנפשם במגמה להקל עליהם את מעמד מסירת העדות, בהתחשב במתח, בקושי ובחרדה הכרוכים במעמד זה, ולשם צמצום הפגיעה האפשרית כתוצאה הימנו.

החוק מגדיר מוגבלויות, קובע דרכים להוכחתן ומספק אמצעי התאמה למסירת עדות, החל מיצירת מסגרת סביבתית נוחה ומכילה למעמד המסירה ועד למתן פטור מלא ממסירתה. בבסיס החוק מונחת הנחה כי מוגבלויות נפשיות או שכליות אינן פוגעות בכשירות להעיד, אלא מהוות 'גולגולת דקה' שמגבירה את פוטנציאל הפגיעה בלוקה בשכלו או בנפשו כתוצאה ממסירת העדות, החל מפגיעה קלה שניתן למנעה או לצמצמה על ידי שימוש באמצעי התאמה ועד למתן פטור מלא ממסירתה.

262. סעיף 1 לחוק מגדיר אדם עם מוגבלות נפשית כ-"אדם עם לקות נפשית שבשלה מוגבלת יכולתו להיחקר או למסור עדות".

סעיף 20(ב)(2)(א)(ב) לחוק חקירה והעדה מסמיך את בית המשפט לפטור אדם מלתת עדות, אם הוכח לפניו, באמצעות עד מומחה, כי זו עלולה לגרום לו נזק על רקע מוגבלותו ובלבד שטרם מתן הפטור, יינקטו אמצעי התאמה להקלה על גביית העדות וצמצום פוטנציאל הפגיעה. הפטור המלא יינתן כמוצא אחרון, לאחר ששוכנע בית המשפט כי אין באמצעי ההתאמה כדי למנוע הפגיעה בעד:

"(ב) ... כי אין בגביית העדות באחת או יותר מהדרכים המפורטות בסעיף 22, או בדחיית

מועד מתן עדותו של העד בזמן סביר, כדי למנוע את הפגיעה בעד או כדי לאפשר את העדתו על אף מוגבלותו השכלית או הנפשית."

בסעיף 22 לחוק חקירה והעדה מונה המחוקק מגוון 'אמצעי התאמה' ליצירת סביבה נוחה ומתאמת למוגבלויותיו של עד בהתאם לנסיבותיו. ריבוי האמצעים המפורטים, מצביע על הלך רוחו של המחוקק, שמבקש לצמצם את השימוש במתן פטור ממתן עדות ולהרחיב האפשרויות ליצירת תנאים נוחים למסירתה. להלן חלק מאמצעי ההתאמה המפורטים בסעיף 22:

(א) ראה בית המשפט כי עד העומד להעיד בפניו או המעיד בפניו (בסעיף זה - העד) הוא אדם עם מוגבלות, וכי מסירת עדותו בדרך הרגילה עלולה לפגוע בו או לפגום בעדותו, רשאי בית המשפט להורות, מיזמתו או לבקשת בעל דין, בשים לב לרצונו של העד ובכפוף להוראות סעיף 172 לחוק סדר הדין הפלילי, על גביית העדות באחת או יותר מהדרכים המפורטות בפסקאות (1) עד (10) (בסעיף זה - אמצעי התאמה):

(1)

(2) כשהעד מאחורי פרגוד;

(3) כשהעד לא על דוכן העדים;

(4) כשהשופט ועורכי הדין אינם לבושים מדי משפט;

(5) בלשכת השופט;

(6)

(7) הסתייעות באמצעים של תקשורת חלופית או תקשורת תומכת, לרבות הסתייעות בבני אדם, בעזרים ממוחשבים...

(8) בנוכחות אדם המלווה את העד לצדו אף אם הוא מעיד בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט; ...

(9) הסתייעות בעל דין ביועץ אף אם העדות נגבית בדלתיים סגורות לפי סעיף 68 לחוק בתי המשפט; היועץ רשאי לסייע לבעל הדין בניהול חקירתו של העד, ויהיה רשאי, בין השאר, להציע לבעל הדין נוסח חלופי לשאלה, ולהתריע לפני בעל הדין על פגיעה אפשרית בעד; בפסקה זו, "יועץ" - מי שבית המשפט אישר, לאור הכשרתו, לעניין פסקה זו;

(10) בדרך אחרת שקבע בית המשפט, ביזמתו או בהמלצת החוקר המיוחד לפי סעיף 7(ד), ובלבד שבית המשפט הדין בעניין פלילי שוכנע מעל לכל ספק סביר כי אין בדרך שקבע כדי לגרום עיוות דין לנאשם.

הוראות אלו משתלבות ומתאמות להוראות סעיף 162 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב - 1982 ולפיהן, משהופטר נאשם ממתן עדות בשל מוגבלויותיו בהתאם לחוק חקירה והעדה, לא תשמש שתיקתו חיזוק לראיות התביעה:

(ב) הימנעות הנאשם מהעיד לא תשמש ראיה לחובתו, אם התקבלה חוות דעת מומחה שלפיה הנאשם הוא אדם עם מוגבלות שכלית או אדם עם מוגבלות נפשית

כהגדרתם בחוק הליכי חקירה והעדה של אנשים עם מוגבלות, ובשל מוגבלותו כאמור הוא נמנע מהעיד.

263. ההלכה הפסוקה טרם אמרה דברה בנוגע להחלת חוק חקירה והעדה על עד/נאשם המבקש לקבל פטור מלא מהעדה בשל מוגבלותו הנפשית. קיימת פסיקה ענפה בסוגיית כשירות למתן עדות, אולם טרם נדונה השאלה אימתי זכאי עד/נאשם לפטור מלא ממתן עדות בשל מוגבלות נפשית.

264. הסוגיה קשה ומורכבת. עולם הנפש עשוי רבדים וזרמים המקימים קושי מובנה לאמוד ולכמת את מידת המוגבלות הנפשית והשלכותיה. הלב מכמיר ויוצא לקראת אדם הסובל מפגיעה נפשית, אולם הדין הוא המכריע בעניינו. לא פעם, תחושת הלב אינה עולה בקנה אחד עם הדין.

ומן הכלל אל הפרט

265. מוסכם על המומחים משני עברי המתרס - כי חורש סובל מהפרעה פוסט טראומטית חמורה (להלן: "ההפרעה"), אשר תסמיניה הלכו והחמירו במהלך השנים. כן, מוסכם כי מעמד מתן עדות, על רקע ההפרעה - עלול לפגוע במצבו הנפשי של חורש ולדרדרו, בשל המתח והחרדה הכרוכים במעמד זה. המחלוקת הנטושה בין הצדדים היא מידתית - **מה תהא מידת הפגיעה ועומק חומרתה**. האם הפגיעה הצפויה מקימה עילה לפטור את חורש ממתן עדות או שמא לא מתקיימים בו התנאים המצדיקים מתן פטור. לסוגיה זו השלכה ברורה על המשקל שיינתן ל'שתיקתו' - אם זו תיזקף לחובתו - כהוראת סעיף 162(א) לחסד"פ, אם לאו.

266. בתום הדיון בסוגיה ולאחר שהעדים המומחים השמיעו עמדותיהם, הצהירו באי כוחו של חורש, בתשובה לשאלת בית המשפט, כי בין אם יופטר חורש ממתן עדות ובין אם לאו - מנוי וגמור עמו לא להעיד.

עמדה זו, על פניה, אינה עולה בקנה אחד עם הוראות החוק, המתנה מתן פטור בניסיון לנקוט אמצעי התאמה כמפורט בסעיף 22 לעיל. בעדותו, הדגיש ד"ר גולד את החובה לנסות ולנקוט אמצעי התאמה טרם מתן פטור מלא ממתן עדות. ברם, אף לאחר שנחשפה לפני חורש מלוא היריעה, הוא דבק בעמדתו כי לא יעיד ויהי מה! הוא לא הציע ובוודאי לא ניסה אמצעי התאמה, טרם שנקט עמדה זו. לכך השלכה ניכרת על ההכרעה בסוגיה.

267. ד"ר גולד לא שלל החמרה זמנית וחולפת במצבו של חורש עקב מתן עדות, בהיותו ער לחומרת ההפרעה ממנה סובל. הערכתו נסמכת על תפקודו של חורש עד היום; משברים שאירעו בחייו, כמו גירושין ופיטורים לא דרדרו את מצבו באורח קשה ולא הביאוהו למצבי קיצון, חרף חומרתם הרבה. לפיכך, ד"ר גולד העריך כי אין לחשוש מפגיעה קיצונית עקב מתן העדות.

268. בהתייחסו לתחזיות הקודרות שצפו לחורש מומחי ההגנה, ד"ר מוסקוביץ' וד"ר אפרים, שמא תתרחש

התדרדרות קיצונית עד כדי מעשה אובדני, ציין ד"ר גולד כי הואיל ולא נצפתה סכנה למעשים אובדניים בעבר - עובדה עליה לא חלקו המומחים מטעמו, הרי שנמוכה עד אפסית הסכנה להתדרדרות למעשה קיצון אף כתוצאה ממתן עדות, הגם שהסכים כי לעולם אין לצפות את הנולד.

269. עדותו של ד"ר מוסקוביץ' אופיינה באמפתיה (מובנת) שהובילה למגמתיות. תמוהה העובדה שחורש מעולם לא העלה לפני מטפלו את נושא החקירה שהתנהלה נגדו, אף לא את כתב האישום שהוגש בעקבותיה. לאורך כל השנים, התמקד הטיפול באירוע הדולפינריום על השלכותיו. במבחן ההיגיון והסבירות, ניתן היה לצפות כי חורש יניח על שולחן הטיפול את החקירה וכתב האישום, בשל השלכותיהם על מצבו. כאמור, הוא לא שיתף את ד"ר מוסקוביץ' בסוגיות אלו.

270. מבלי להקל ראש בחומרת ההפרעה ממנה סובל חורש, התרשמתי כי ד"ר מוסקוביץ' הרחיק לכת בתחזיותיו הקודרות, תוך גילוי הזדהות יתר עם חורש, שהיה מטופלו שנים רבות. כך, קביעתו לפיה חורש החל לפתח 'סוג של פרנויה' המעידה לכאורה על 'תחילתו של מצב פסיכוטי' אינה מעוגנת בעובדות. ברי, כי דאגתו הכנה לחורש השפיעה על עמדתו וגישתו. הוא אף אישר זאת, בהגינותו, כי כרופא מטפל, טובתו של חורש עמדה לנגד עיניו ועמדתו נגזרה הימנה.

271. באשר לעמדתה של ד"ר אפרים - היא אישרה בהגינותה כי החשש להחמרה קיצונית במצבו של חורש אינו נשען על ממצאים אובייקטיביים. להיפך, להתרשמותה, לא התגלו בחורש סימנים המעידים על סכנה למעשי אובדנות ואת חששה סמכה על 'הבלתי צפוי' להבדיל מ'הצפוי'.

העדר הסבר מטעם חורש לראיות המפלילות נגדו

272. לחורש מיוחסות עבירות חמורות. חומרת יתר יש לנסיבות ביצוען, בתוקף תפקידו כשוטר ועבירת פריצה שבוצעה כנגד חמיו, תוך פגיעה בקניינו ופרטיותו. מעדותו של חמיו עולה כי הפורץ לביתו ניזון ממידע פנימי שקיבל - עובדה שקושרת את חורש לביצוע העבירה ומתיישבת עם גרסת טל.

273. התשתית הראייתית להפללת חורש מוצקה. על חורש רובץ אפוא נטל כבד להסביר את פשר מעשיו, מחדליו והתמיהות שעולות מהם - אשר על פניהן מצביעות עליו כמי שנטל חלק בפריצה. בנסיבות המתוארות, בחירתו בשתיקה מותירה את הראיות המפלילות - וכאמור, יש רבות כאלו - ללא הסבר והבהרה.

274. נוצר רושם כי לחורש היה 'נוח' לחסות בצלו של חוק הליכי חקירה ועדות תחת התמודדות עם הראיות המפלילות התלויות ועומדות נגדו. ודוק; איני מטילה ספק בחומרת ההפרעה ממנה סובל חורש. ברי לי כי מדובר בהפרעה קשה המטילה צל כבד על חייו. עם זאת, העדר מוטיבציה לנסות ולהתמודד עם מתן עדות, תוך שימוש באמצעי התאמה כפי שהעמיד לרשותו המחוקק - ולו כדי לנסות ולהסביר את פשר מעשיו הנחזים

להיות פליליים - שומט את הקרקע תחת טענתו כי אין הוא כשיר למסור עדות וזכאי לקבלת פטור ממסירתה. העובדה שכלל לא ניסה לעשות שימוש באמצעי התאמה - חותרת תחת רוח החוק ותכליתו. אילו היה מנסה למסור עדות - אף עדות קצרה בתנאים נוחים ומכילים - אזי, היה משכיל להעמיד במבחן את שאלת כשירותו להעיד. לחילופין, הייתה בידו האפשרות להעמיד גרסה ראויה אל מול גרסתה המפלילה של המאשימה. למרבה הצער, הוא בחר שלא לעשות כן.

275. חורש 'נטש' אפוא את ה'חזית'. במחדלו - הוא היטה את הכף לחובתו. יפים לעניין זה הדברים בע"פ 4600/94 חביו נ' מדינת ישראל:

"יתר על כן, כאשר עולה מראיות התביעה מסקנה מפלילה לכאורה, הימנעותו של נאשם מלהעיד ולעמוד למבחן החקירה הנגדית מותירה את מסקנת ההפללה ללא משקל שכנגד, ועשויה להוביל להרשעתו".

לפיכך, שתיקתו של חורש מחזקת את ראיות התביעה. עם זאת, ראוי להדגיש, כי אף אם לא יינתן משקל יתר לשתיקתו, יש בראיות מטעם התביעה כדי להפלילו. לפיכך, אני קובעת כי לא התקיימו בחורש התנאים הפוטרים אותו ממתן עדות בהתאם לחוק הליכי חקירה והעדה.

סיכום ביניים - חורש - עבירת הפריצה

276. טל מסר עדות קוהרנטית ובה, עובדות וסימני אמת רבים. מעדותו עולה כי ניזון ממידע פנימי שקיבל מחורש עובר לפריצה. בשחזור הצביע טל על מקום הטמנת הרכוש הגנוב בחולות ראשון לציון וזה נמצאו וזוהה כשייך למתלונן.

277. עדותו של מר בן דוד, חמיו של חורש תומכת במסקנות אלו. מדבריו עלה, כי הפורץ שם פעמיו היישר למקום המצא הכספת, ללמדך כי ידע מראש את מקומה "הסתכלתי בקומה הראשונה, עברתי בין החדרים וראיתי שאין שום דבר. לא נגעו ולא עשו שום דבר, עליתי למעלה, בכל החדרים היה אור מלא ראיתי שהכספת פתוחה והתרוקנה לגמרי" (עמ' 424 לפר' 18.9.14). אף את מיקומה בחדר ידע הפורץ על אף שהוסתרה: "החדר היה מלא בריהוט ישן היה רק מעבר לחלון ואם אני רוצה להגיע לכספת היה מאוד צפוף בחדר..." (שם). בתלונתו למשטרה ציין: "כספת גדולה שעומדת על 4 רגליים ומוסווית עם כל מיני חפצים. היא לא היתה גלויה לעין והיו עליה חפצים. מפתח הכספת היה מאוחסן במקום מרוחק בצידו השני של החדר בתוך ארגז כלים וככל הנראה הגנבים מצאו את המפתח פתחו הכספת וגנבו משם..." (ת/27א').

278. התיאור שמסר אודות הילוכו של הפורץ כמו גם תכולת הכספת, מתיישב עם גרסת אורן בהודעותיו ובשחזור לפיהן, פנה היישר לקומה השנייה, מצא בנקל הכספת ותיאר הרכוש שאוחסן בה בשתי קופסאות: "היו לי שתי תיבות מקרטון באורך של 25 ס"מ ורוחב 15 ס"מ, אחת מהן מלאה בתכשיטים בשנייה היו

41,000 דולר ועוד 5000 דולר במעטפה... בהתייחסו לאקדח, אישר המתלונן כי היה בנרתיק ועטוף בבד - כפי שציין טל - אולם לא זכר אם לבן או אפור.

279. הנה, העובדות מתיישבות היטב זו עם זו. הגם שהתגלו בגרסתו של טל אי אלו סתירות, הרי שאין הן מהותיות ובוודאי שאין שומטות את היסוד לעדותו. לעניין זה, ראוי להזכיר את ההלכה הפסוקה לפיה מוסמך בית המשפט לבור בעדות שהונחה לפניו את המוץ מן הבר, בהתאם להתרשמותו, ניסיונו, ההיגיון והשכל הישר. בע"פ 8444/15 אלקסלסי נ' מדינת ישראל נקבע:

"ערכה של עדות שבעל-פה ומהימנותם של עדים הם ענין של בית המשפט להחליט בו על פי התנהגותם של העדים, נסיבות העניין ואותות האמת המתגלים במשך המשפט ... בהפעילו את "ארגז הכלים" הזה רשאי בית המשפט שלא לראות בעדות חטיבה שלמה אחת אשר יש לקבלה או לדחותה "על כרעיה ועל קרבה" אלא לפצלה ולאמץ רק חלק ממנה".

280. סעיף 57 לפקודת הראיותקובע כי **"סתירות בעדותם של עדים אין בהן, כשלעצמן, כדי למנוע את בית המשפט מקביעת עובדות שלגביהן חלו הסתירות"**. קנויה אפוא סמכות לבית המשפט לעשות שימוש בעקרון "פלגינן דיבורא" ולערוך סינון בדברי עד, בין אמת לשקר, בין עובדות שניתן לאמץ לבין אלו הנדחות, זאת הן באמצעות ראיות קבילות ואמינות אחרות, הן על פי מבחני ההיגיון והשכל הישר.

281. שוכנעתי, כי סימני האמת בגרסת טל רבים ונתמכים בראיות רבות נוספות. בעדותו, הניח טל תשתית ראייתית מוצקה להרשעת חורש בעבירת הפריצה המיוחסת לו.

282. עובדות עליהן העיד חורש במח"ש מאששות את גרסת טל. אף השיחות המבוקרות בין השניים קושרות אותו לפריצה ולאקדח שנגנב.

283. טענתו של חורש, כי נוצל לרעה על ידי טל והובל בנתיב הפריצה כסומא, מבלי שידע על התרחשותה בפועל - לא הוכחה. הטענה הועלתה על ידי באי כוחו **חלף** עדותו ועל אף היותה טענה עובדתית. בחירתו בשתיקה הפכה הטענה לתיאורטית.

284. טענת ההגנה, לפיה איכוני הטלפון של חורש וטל במועד הפריצה מעידים על פרידה זמנית ביניהם - אינה מבוססת כלל. ראשית, לא הוכחה השעה המדויקת בה אירעה הפריצה. בנוסף, חורש וטל העידו כי שהו יחדיו לאורך כל היום וכלל לא נפרדו. יתירה מזאת, האיכוני מלמדים על נוכחות השניים באזור מערב ראשון לציון בעת ובעונה אחת. נשמט היסוד לטענה.

285. הממצא לפיו חורש קשר קשר לביצוע הפריצה עם אילן וטל תומכת בראיות לביסוס עבירת הפריצה

המיוחסת לו.

286. הוכחה אפוא מעורבות חורש בביצוע הפריצה ובעבירות הנלוות לה. גרסתו של אורן כפי שתובא להלן, מחזקת ותומכת במסקנה זו.

גרסת אורן

287. לאורן מיוחסת, על פי כתב האישום המתוקן, עבירה של התפרצות וגניבה מבית המתלונן. על פי העובדות המתוארות, היה זה אורן שביצע את הפריצה לבית וגנב מתוכו את הרכוש.

288. דרך ארוכה ופתלתלה עשה אורן מתחילת ההליך ועד לסופו, החל מהודאה מלאה שמסר בעבירת ההתפרצות, לרבות שחזור והצבעה ועד לכפירה מוחלטת, לרבות טענות קשות שהפנה כלפי המאשימה, על ש'הלעיטה' אותו לכאורה בהבטחות שזו כדי להציל מפיו הודאה.

גרסתו תיבחן בהתאם להתפתחותה על ציר הזמן.

הודעה - ת7א'

289. במועד גביית ההודעה הראשונה, בגדרה הודה במיוחס לו ולחורש, ריצה אורן מאסר. הוא הובא על ידי חוקר מח"ש, שלום עמר מבית הכלא (מגרש הרוסים) למשרדי מח"ש (ירושלים), לגביית הודעתו. זו נגבתה בתאריך 9.6.09 בשעה 10:08 על ידי חוקר מח"ש שלום עמר.

290. בפתח דבריו בחקירתו במח"ש, הצהיר אורן כי במועד הפריצה הוא היה נקי מסמים. בהתייחסו לטל, ציין כי הוא חבר ילדות מבת ים. לדבריו, עובר לפריצה התקשר אליו טל מדי יום כדי ש"אני אבוא לעשות את העבודה הזאת. הוא הבטיח לי ואמר לי שאם אני איעצר אני אשב בשקט" (ת/א' ש' 14). לשיטתו, הוא דחה את פנייתו פעם אחר פעם. לבסוף התפתה והצטרף לטל וחורש לביצוע 'העבודה'. ראה גרסתו הראשונה:

"שיום אחד הייתי בחופש.. טל בא אלי הביתה וחורש היה למטה. ירדתי למטה חורש השוטר ישב ומקדימה וטל ישב לידו. אני מכיר את חורש בתור שוטר. נסענו לכיוון הדירה, היה מלמעלה איזה חלון פתוח מקומה שנייה, ראיתי שיש סורגים למטה ולמעלה בכל הבית. אז נסענו לקנות בהום סנטר מספריים, אני לא זוכר את הפרטים הקטנים. הבאנו מספריים מהום סנטר בראשון וחזרנו לדירה. ראינו שהרכב של בעל הבית לא למטה, חורש מכיר את האוטו כי זה חמו. נכנסתי לדירה מהחלון לאחר שחתכתי את הסורגים. טל וחורש חיכו למטה. משכתי את הכספת וסובבתי את העיגול הזה והיא

הייתה פתוחה. בפנים היו 2 קופסאות ברזל עם מעטפות. יצאתי עם 2 הקופסאות ברזל והם חיכו לי למטה...נסענו לחולות ראשון. רצינו לספור שם את הכסף ואז נשקענו עם האוטו והם אמרו לי ללכת להתקדם ברגל שהם יבוא אליי הביתה כי הם קראו למישהו עם ג'יפ...אני עזבתי אותם לא נשארתי עד שיחלצו אותם. אח"כ אחרי שעתיים יניב חורש וטל מזרחי באו אליי הביתה. הם פתחו את המעטפות ונתנו לי בין שמונה לעשר אלף דולר. הם מעלו שם. הם התחלקו הוא ויניב בהרבה כסף כי בדרך ראיתי את החבילות של הכסף היו שם עשרות אלפי דולרים ושטרלינג. הרבה כסף. ומאז טל קנה אוטו חדש. אני נפלתי לצערי להימורים וסמים ולפני כמה זמן נשפפתי ל - 18 חודשי בפועל. ... אם טל ויניב לא היו לוחצים עליי ולא היו מבטיחים לי שאם אני איעצר לא יעשו לי כלום אני לא הייתי מתפתה לעניין הזה והפסקתי מכל השטויות בזמנו" (ת/א7).

291. אורן תיאר את חורש במהלך פגישתו עמו כמי ש'**חשש לדבר**' כי יש לו שני ילדים. לדבריו, טל חשף את הפריצה כנקמה על סטירה שקיבל מחורש בנוכחות חברתו תוך השפלתו.

292. בהתייחסו לקאטר אשר באמצעותו חתך את הסורגים בבית - גרס כי מדובר בקאטר 'קטן' שגנב מ'הום סנטר' והכניס למכנסיו.

293. על הכספת - מיקומה ומקומה - שמע מפיו טל שקיבל הפרטים מחורש. כך, ידע מראש שהכספת מצויה בקומה שנייה והלך היישר אליה "**אני לא עשיתי בכלל חיפוש בבית, ישר הלכתי לכספת שהייתה בקומה השנייה בחדר הימני**" (ת/א7 ש' 65). מלכתחילה, התכנית היתה "**לקחת את הכספת ולפרוץ אותה בחוץ והיא הייתה פתוחה**" (שם, ש' 50), אולם לאחר שגרר אותה לאורך הקומה השנייה עד למדרגות הבחין לפתע שהיא פתוחה, השאיר אותה במקום והוציא את תכולתה - שני ארגזי ברזל.

294. אורן הוסיף כי הוא והאחרים השליכו את כלי הפריצה 'באזור שמה' - בחולות ראשון לציון. כן, ציין כי נסעו בטנדר - ג'יפ משטרתי עם ארגז מאחור, בו נהג חורש. הוא לא זכר התקשרות לבית המתלונן ואף הוסיף "**האוטו של הבן אדם לא היה למטה. מה יש לו להתקשר**".

295. אורן גרס כי התכשיטים שגנב נמכרו על ידי טל אשר מסר לו את חלקו בתמורתם "**הביא לי איזה שלוש ארבע אלף שקל**". ביחס לגניבת האקדח, גרס כי לא ידע על גניבתו "**הם לקחו את זה, הם לא אמרו לי**".

296. אורן אישר כי טל הציע לו לסחוט את חורש וטען כי "**לא כל כך שיתפתי פעולה איתו כי אני אדם טוב**".

297. אורן אישר כי ידע אודות ה'פריצה הדמיונית': "**ש. ידוע לך על עוד התפרצות שיניב ואילן היו קשורים?**

ת. טל סיפר לי שניב ואילן רצו לפרוץ לאיזה דירה אני חושב שהיה להם מפתח אבל הם פחדו". בתום דבריו אמר: "נפלתי פה קרבן, באו אליי עד הבית פיתו אותי, הייתי לא שפוי ויש לי הוכחות על כך ואני מביע חרטה כבדה".

הודעה ת/7ב'

298. בהודעה שנייה שנגבתה מאורן בו ביום בשעה 15:51 (ת/7ב') הוסיף אורן את הפרטים הבאים:

- לראשונה נודע לו שמדובר בבית חמיו של חורש כאשר נאסף מביתו לביצוע הפריצה.
- סוכם בין אורן לטל כי אם יקרה משהו בעת שיהיה בדירה - טל יתקשר אליו.
- חורש הביע דאגה לילדיו מחשש שמא טל יפתח עליו: "יניב היה אומר את זה לטל כל הזמן שלא יפתח עליו. יניב פחד. הוא ראה שהוא עשה עסקה עם מניאק וסיבך גם אותי" (ש' 30-319).
- כאשר הרכב התחפר בחולות "אז אמר לי שניהם יניב וטל לך תתקדם אתה נקרא למשהו שיחלץ אותנו ונבוא אליך להתחלק". לדבריו, הם הגיעו לביתו בסביבות 14:00 - 15:00 אז, חורש נכח בעת ספירת הכסף.
- בהתייחסו לאפשרות שהעלה החוקר כי "יניב ישב ברכב ולא ידע כלום" השיב: "זה חמו, נכנסים לבית לוקחים כספת מחלקים רכוש, מה הוא לא ידוע? הולכים להום סנטר, גונבים קטר, מה הוא לא יודע? מה הוא יושב סתם כמו פוסטמה הוא רואה אותי סתם ברחוב קופץ עלי? הוא היה אתנו, הוא שותף הוא ידע הכל, הוא אמר לטל את הפרטים וטל אמר לי" (ש' 25 - 28).

אורן הפגין ידע, בקיאות וביטחון בעובדות.

עימות - אורן - חורש (ת/23ב')

299. העימות התקיים ביום בו נגבו הודעותיו של אורן. בפתח העימות הצהיר אורן כי לא עשה 'עבודה' עם חורש, אולם מיד לאחר מכן שטח את גרסתו באורח חופשי ושב על דברים שאמר בהודעתו. הצפייה בעימות מלמדת כי כאשר אורן אמר "הזזתי את הכספת" הוא עשה תנועה של פתיחת דלת.

300. העימות צולם בווידיאו. ניכר על אורן כי כעס על טל. כך התבטא כלפיו: "גם הביא אותי לעבודה, גם הלשין עלי, גם... אותי וגם זיין לי את החברה בסוף וגם אני הולך לבית סוהר". בסיום העימות הוסיף:

"ואני לא חושב שחורש כזה מטומטם שילך יסתובב עם סמוי. לא יודע מה קרה פה, יודע שזה מניאק ומועל ומלשין והולך עם אשת איש וקבר לי, קבר את כל בת ים. אני אם אני הייתי...אני עשיתי גם טעות. חוץ מהקטע הזה לא היה לי שום דבר".

עמוד 57

בהמשך התייחס לחלקו של חורש:

"אני אומר שגם הוא (חורש - ו.מ) נפל קורבן לזה, הוא עשה טעות שהלך עם מניאק ומי שהולך עם מניאקים.. אני אומר שחורש גם עשה טעות שהלך עם מניאק".

301. אורן הודה כי עשה טעות והפנה חיצונית כעס וזעם לעבר טל. אין בדבריו בעימות משום חזרה מההודאה שמסר שעות ספורות קודם לכן.

דו"ח הובלה והצבעה (ת/26ב')

302. הובלה והצבעה בוצעה לאורן ביום גביית ההודעות בשעה 17:10. נלוו אליו חוקר מח"ש, שלום עמר - מי שגבה מאורן את הודעותיו ורוני מועלם. הובלה תועדה בתמונות סטילס בלבד.

303. תחילה הצביע אורן על דירה אשר לדבריו התכוונו לפרוץ אליה (במערב ראשון לציון) ו'יש סיכוי שהמשפחה קרובים של חורש' ברם, התכנית לא התממשה. בהמשך, הכווין אורן את החוקר לחנות 'הום סנטר' ברח' לישנסקי בראשון לציון ממנה גנב את ה"מספרים" בעוד חורש וטל ממתינים ברכב. משם, הוביל לבית מש' בן דוד, בית המתלונן ברח' יהודה הלוי 26 חולון. אורן הצביע על החלון ממנו נכנס לבית וציין כי סורגיו הוחלפו. משנכנסו לבית, התקשה למצוא את המדרגות המובילות לקומה השנייה, כך לדברי המתלונן. במקום יש ווילון שמסתיר הכניסה למדרגות. משעלה לקומה השנייה, הוביל אורן לחדר קיצון משמאל שם הצביע על כספת שהייתה מכוסה בבד יוטה. לדבריו, הוא גרר אותה עד למדרגות אז גילה כי הייתה פתוחה.

304. בשלב זה ציין החוקר בדו"ח ההובלה, כי המתלונן חלק על חלק מהעובדות המתוארות וגרס ש"הכספת לא הוזזה ממקומה, כי היא היתה עם המפתח עליה כשהוא גילה אותה. לדבריו המפתח היה בצד שני בתוך ארגז".

305. אורן המשיך בהובלה והצביע על מקום המתנת הרכב, בתחילת הרחוב. משם נסעו על פי הכוונת לחולות ליד הסופרלנד, שם הצביע על הכניסה לחולות וגרס כי באותו מקום נכנסו עם הרכב ולאחר מכן, הרכב שקע.

306. באותו מעמד ציין אורן כי בחקירה השמיט את העובדה ש"הרים" מעטפה עם 20-15 אלף יורו בעת שנפרד מטל וחורש בחולות, אז הוא שם המעטפה במכנסיו והלך.

307. אין מחלוקת שאורן הצביע על חלון הסמוך לחלון דרכו נכנס לבית ולא על החלון עצמו.

סיכום ממצאי דו"ח הובלה והצבעה - סתירות שהתגלו בגרסת אורן

308. במהלך ההצבעה התגלעו סתירות בין גרסת המתלון לגרסת אורן. לטענת ההגנה אלו שומטות היסוד להודאתו ומלמדות כי לא הוא ביצע הפריצה. להלן הסתירות:

- מיקום החלון דרכו התבצעה הפריצה - אורן הצביע על חלון סמוך.
- מצב הכספת בעת הפריצה - אורן גרס כי הייתה פתוחה בעוד שהמתלון גרס והתביעה לא חלקה על כך, כי פתיחתה התאפשרה באמצעות מפתח, שהיה חבוי באחד הארגזים בחדר.
- גרירת הכספת - אורן גרס כי גרר את הכספת עד למדרגות בעוד שהמתלון עמד על כך שהכספת לא הוזזה ממקומה. על פי תמונות שהוצגו, הכספת נחזית להיראות כבדה והמתלון העיד כי היא אכן כבדה.
- במהלך עדותו גרס המתלון, כי בעת ההצבעה, התקשה אורן למצוא את דרכו לקומה השנייה בבית.

טיעוני באת כוחו של אורן

309. באת כוחו של אורן, עו"ד אורלי פרייזלר, טענה כי הסתירות שהובאו לעיל כמו גם התמיהות העולות מגרסתו במח"ש, שומטות את הקרקע תחת ההודאה שמסר. להלן נימוקיה:

- אורן גרס כי גנב 'קאטר' או 'מספריים קטנות' לחיתוך סורגי החלון. דא עקא, סורגי החלון עבים וכדי לחתכם דרוש קאטר גדול. מאידך, אם אורן גנב מספריים גדולים, לא ייתכן כי הכניסם לתוך מכנסיו, כפי שמסר בהודעתו.
- הגרסה לפיה גנב אורן מספריים מחנות 'הום סנטר' - מופרכת על פניה שהרי לא יעלה על הדעת שיעשה כן בעיצומה של פריצה ותחת עיני מצלמות אבטחה.
- אין לייחס משקל לטענה 'תיאורטית' לפיה המקור לסתירות במצבו של אורן שהיה מכור לסמים ונתון להשפעתם. אין לדעת מה היה מצבו אותה עת. לפיכך, אין להיתלות בהסבר זה כפתרון ליישוב הסתירות.
- אורן לא ציין מאומה אודות האקדח בהודאתו. קשה להלום האפשרות שהאקדח 'נעלם' מעיניו, בהינתן העובדה שלא ניתן היה להכניסו לקופסאות שנלקחו מהכספת.

310. טענות ההגנה אינן משוללות יסוד. אכן, הסתירות המתוארות מעוררות תמיהה. אולם, לצדן מונחות עובדות מוכמנות רבות שהעלה אורן במהלך חקירתו ואף הצביע עליהן במהלך ההובלה, אשר אלמלא היה שותף לפריצה - לא יכול היה לדעת עליהן. כך, מיקומו של החדר בו נמצאה הכספת וידיעתו מראש היכן מצויה, תיאור הנתביב בו נסע עם טל וחורש עובר לפריצה ולאחריה והתחפרות הרכב בחולות, לרבות עזיבתו על פי הוראות טל וחורש.

311. אלו פרטים מוכמנים שעולים בקנה אחד עם גרסותיהם של טל וחורש וחלקם אף מתיישב עם עדות המתלון

- כך ביחס לשני הארגונים שנטל מתוך הכספת וכך, ביחס לעובדה שעלה היישר לקומה השנייה במהלך השחזור.

312. אורן הוסיף ביוזמתו פרטים אשר לא היה מחויב לצייןם ויש בהם כדי לחזק נכונות גרסתו. כך ציין נטל מעטפה עם כסף כשעזב את החולות ובכך 'מעל' את טל וחורש- עובדה שמתיישבת עם עדותו של טל, אשר ציין כי הבחין במעשהו של אורן. בנוסף, אורן ידע לתאר את סוג הכסף שנגנב - כי היה מטבע זר, יורו ושטרלינג - עובדות שאומתו בחלקן על ידי המתלונן. אף ביחס **לגניבת** הקאטר - אורן 'נידב' עובדה זו מבלי שנשאל עליה, חרף היותה מפלילה. ברי כי איש לא 'הנחה' אותו לעשות כן.

313. אורן הוסיף נסיבות הקשורות לביצוע הפריצה, אשר קשה להניח כי היה מציין אלמלא התרחשו; כך, הוא תיאר את חששותיו של חורש מפני טל והוסיף את דאגתו לילדיו. בנוסף, תיאר כיצד בדרך 'להום סנטר', התחרט חורש וביקש לחזור בו מתכנית הפריצה, אולם טל שכנע אותו לדבוק בה. עוד ציין, כי חורש נכח בעת חלוקת הכסף, על אף שלא נשאל על כך. הנסיבות הללו אותנטיות ומחזקות את המסקנה כי אורן מסר עדות אמת שמשקפת את המציאות.

314. אין לקבל את טענת הסניגורית, לפיה העובדה שלא הבחין באקדח תומכת במסקנה כי לא נכח במקום, בהינתן העובדה שהאקדח אוחסן בנרתיק והיה עטוף בשקית. לא מן הנמנע כי אורן לא הבחין בו. זאת ועוד, טל העיד כי 'מעל' באורן ונטל את האקדח ללא ידיעתו. יש להניח כי עשה כן בהזדמנות הראשונה ובאורח שלא התאפשר לאורן להבחין בקיומו המוסווה של האקדח.

315. הצפייה בעימות בין אורן לחורש (ת/23ב') מחזקת המסקנה בדבר מעורבותו בפריצה; אורן הפגין רגשות עזים, החל מזעם כלפי טל על שהלשין וחשף המעשה, המשך באמפתיה שחש כלפי חורש ולצד אלו, תסכול עצום, על בחירתו לחבור לטל לביצוע הפריצה. התנהגותו אותנטית, כאדם שנתפס בקלקלתו. הוא כעס, התחרט והיה מתוסכל בעת ובעונה אחת.

316. יותר מזה; כאשר הועלתה לפני אורן בהודעתו ת/7ב' האפשרות שהפריצה בוצעה ללא ידיעתו של חורש, הוא ביטל אותה במחי יד ונימק עמדתו באורח ענייני והגיוני.

317. תימוכין נוסף לאמיתות גרסת אורן בחקירתו במח"ש ניתן למצוא בשיחות מבוקרות שקיים עמו טל, **ת/8** ו- **ת/9**, המתוארות לעיל.

בשיחה ת/8 התייחס אורן ל'כלי' - קרי, האקדח שנגנב מבית המתלונן וכאשר התחוויר לו כי הוא מצוי בשליטתו של טל, הוא התפרץ כלפיו בחמת זעם והטיח בו "**אתם מעלתם אותי**" - תגובה אימפולסיבית המאששת את מעורבותו ועולה בקנה אחד עם הודעותיו במח"ש, שם ציין כי טל 'מעל' אותו. כך מעורבותו בפריצה עולה אף משיחה ת/9, שם הקשה על טל בתגובה להצעתו 'לסחוט' את חורש כאשר אמר "**אתה יכול להוכיח שהוא נתן אינפורמציה? ...**" (טל העיד כי הביטוי 'אינפורמציה' בעגה העבריינית הוא 'פריצה') וזאת בתגובה לדברי טל "**לא**

קלף מה שהיה שם באותו יום? הגיב אורן **"למה אתה יכול להוכיח את זה?"**. אורן הבין היטב על מה נסובה השיחה, לא כפר במהלכה על עצם קרות האירוע אלא ביטא ספקות בשאלה אם ניתן להוכיח את מעורבותו של חורש.

318. באשר לטענת הסיניגורית, לפיה אין ממש בגרסת אורן לפיה גנב קאטר 'קטן' לצורך חיתוך סורגים 'גדולים', שהרי לדברי המתלונן מדובר בסורגים ממתכת או ברזל אשר לשם חיתוכם דרושים **'מספרים גדולים ולא קטנים, כי זה ברזל עבה'** (עמ' 432 לפר' מיום 18.9.14) - מדובר בסברה שהעלתה אשר אינה נסמכת על ראיות.

319. ודוק, גם אם המתלונן העיד על עצמו, כי עסק בעבר במסגרות ואף אם ציין שהסורגים היו עבים, הרי שאין בדבריו כדי להפריך האפשרות שהקאטר שנגנב על ידי אורן - אשר המתלונן לא ראה אותו - חתך הסורגים כפי שאורן גרס. העובדה שאורן נקט לשון 'מספרים קטנות' או 'קאטר קטן', אינה מתארת בפועל את גודלו או יכולתו לחתוך ברזל. כך גם אין משקל לטענה כי גודל הקאטר, נגזר לכאורה מהעובדה שציין, כי הכניסו למכנסיו.

320. סימני האמת בהודאתיו של אורן, בהובלה ובהצבעה, עולים לאין ערוך על הסתירות שהתגלו בדבריו. אמנם, אין הסבר לכל הסתירות, אולם התמונה בשלמותה כפי שעלתה מגרסתו במח"ש מאפילה על הפרטים החסרים והיא זו המלמדת על אמיתות הגרסה. מנגד, עדותו של אורן בבית המשפט משוללת יסוד ונעדרת היגיון. מדובר בגרסה כבושה ושקרית.

321. הסנגורית ביקשה שלא "להיתלות" בהתמכרותו של אורן לסמים כהסבר לפשר הסתירות בדבריו. ואולם, בעדותו בבית המשפט הדגיש אורן, כי אכן היה מכור לסמים ולכדורים ממכרים ובבוקר הפריצה היה 'מסטול'. במצב דברים זה, אין תמה שפרטים מסוימים נעלמו מזיכרונו, או נחרטו באורח שונה מהתרחשותם בפועל. אין בפרטים אלו כדי לשמוט את ליבת הודאתו של אורן בעובדות.

שיחה נ/5

322. שיחה נ/5 התקיימה בין טל לאורן, ביוזמת מח"ש, ביום 16.10.12 - כעשרה חודשים לאחר הגשת כתב האישום. ההחלטה לקיימה נולדה על רקע חשד שהתעורר במח"ש, שמא השוטרים הניאו את אורן לחזור בו מהודאתו ואולי אף שיחדו אותו. לשם כך הוחלט ליזום שיחה מבוקרת, בין טל לאורן, לבירור הסוגיה.

323. בצדק טוענת ההגנה, כי דבק פסול בשיחה זו אשר בעצם קיומה יש משום הפרת איסור שחל על המאשימה ליצור קשר עם נאשמים (או עדים מטעמים) לאחר הגשת כתב אישום. אף אם היה יסוד לחשד - ואין מקום לקביעה כי אכן כך - הרי שדרך המלך לבחינתו היא באמצעות פנייה לחקירה משטרתית.

324. עם זאת הלך רוחו של אורן במהלך השיחה - להבדיל מתכנה - מלמד על מעורבותו בפריצה. אורן הגן על אילן ב'חירוף נפש' וגרס כי נגרם לו עוול על כך שהוגש נגדו כתב אישום - ללמדך כי ידע **מידיעה אישית** שאין לאילן חלק בפריצה. מנגד, הוא לא בא בטרוניה דומה ביחס לחורש.

325. כך אף בהתייחסו להודאתו במח"ש - גרס כי טרם גיבש עמדה כיצד ינהג וסופו של יום, יראה 'לאן הרוח נושבת'.

עדות אורן בבית משפט

חזרה מהודאה

326. סמוך לאחר הגשת כתב האישום חזר בו אורן מהודאתו במח"ש וגרס כי לא היו דברים מעולם. לדבריו, הודאתו נגבתה על רקע הבטחות שזווא ותוך ניצול מצבו העגום כמי שהיה מכור לסמים, "**כשהודיתי הייתי בקריז ולא הרגשתי טוב**" (עדות מיום 15.7.15). אורן הגדיל לעשות כאשר תיאר את מצבו בעת גביית הודאתו כך:

**"ש. כשנחקרת במח"ש היית צלול?
ת. לא, הייתי בקריז, באי שפיות. הרגשתי לא טוב, הייתי חלש....
ש. כשנחקרת לראשונה במח"ש (ת/א' - ו.מ) טענת שאתה באגף פתוח, נקי מסמים למעלה מחצי שנה.**

ת. אין חיה כזאת".

327. אורן הוסיף כי הודאתו ניתנה 'סתם' והעובדות עליהן העיד נודעו לו מפי החוקר שלום עמר במהלך נסיעתם המשותפת מהכלא למשרדי מח"ש "**... בדרך סיפרו לי את הסיפור מה היה. שלום עמר סיפר לי את כל הסיפור, שפרצו לבית של חמו של יניב... השוטרים כל הדרך תדרכו אותי על הפריצה... הם אמרו לי שהם יודעים שפרצתי לדירה עם השוטרים...**" (עמ' 560 לפר' מיום 15.7.15).

328. כן ציין, כי הובטח לו "**עולם ומלואו... כבר לא היה לי כוח לחקירות**". הוא פירט כי הבטיחו לו סיוע בתנאי המאסר שריצה אותה עת ולשיטתו, אף עמדו בהבטחה כאשר בו ביום כאשר שב לכלא, הוא הועבר מאגף 13 לאגף 3. לאחר מכן הועבר לכלא חרמון, לבקשתו. בהמשך הוסיף, כי הובטח לו שלא יוגש נגדו כתב אישום:

"הייתי נקי וראיתי שהם שקרנים ופתאום הם רוצים להוציא לי כתב אישום אז התהפכתי עליהם... הם אמרו לי שלא יעשו לי כלום ולא יגישו נגדי כתב אישום, אפילו הביאו פרקליט ואמרו לי שלא יגישו כתב אישום. אמרו לי שהם רוצים רק את השוטרים שאני

לא מעניין אותם. שהם מח"ש. לא פרצתי לדירה" (שם, עמ' 563).

עוד הוסיף:

"מה שרצו לשמוע הם שמעו, הם לא עמדו במילה שלהם והתהפכתי. הם רצו לשלם לי כסף ולא עזר כלום. רציתי לרצות אותם שיעזבו אותי" (שם, עמ' 569).

ועוד:

"אני בא למח"ש אומרים לי אנחנו לא רוצים אותך, רוצים את השוטרים, ניתן לך כסף, נעביר אותך אגף, מה שאתה רוצה תקבל. מה הבעיה פה? לא ראיתי שום בעיה" (שם, עמ' 597).

329. לעניין זה ציין, כי העליל על השוטרים כי "גם ככה אני שונא שוטרים, הרסו לי את החיים ומה אכפת לי להפליל אותם" (שם, עמ' 561) - עמדה שאינה מתיישבת עם סירובו להצעת טל לסחוט את חורש ואף אינה עולה בקנה אחד עם 'מאבקו' למען אילן לבל יופלל על לא עוול בכפו.

330. כאשר נדרש לתת הסבר לעובדות ולפרטים שמסר בהודאתו, ציין "לא הייתי בהתפרצות עצמה, אלתרתי כל מיני דברים. בעל הדירה ראה אפילו שמכוונים אותי ואמר להם שזה לא יפה, מה הם עושים, שאני לא הפורץ". להזכיר, המתלונן גרס כי לנוכח הסתירות בדבריו הוא הסיק שאורן לא נכח בביתו, אולם מעולם לא בא בטרוניה אל חוקרי מח"ש כי הדריכו את אורן במהלך ההצבעה. אורן הוסיף כי במהלך ההובלה וההצבעה בבית "הייתי מבולבל לגמרי כי אף פעם לא הייתי בדירה" (שם, עמ' 561-562).

331. עדותו של אורן הותירה רושם עגום. ניכר עליו כי התפתל, ובקש לקעקע את הודאתו במח"ש.

גרסת מח"ש ביחס לנסיבות גביית הודאת אורן

חוקר מח"ש שלום עמר

332. החוקר שלום עמר הביא את אורן לחקירה במח"ש מבית מעצר במגרש הרוסים בירושלים. הנסיעה למשרדי מח"ש הייתה קצרה לדבריו. שלום עמר גרס כי אורן שיתף פעולה במהלך החקירה, דיבר באורח חופשי, מסודר "בלי שום בעיה". הוא שלל אפשרות כי הדריך אותו וגרס "לא ידעתי מה הוא הולך להגיד בדיוק, לא ידעתי את הפרטים שמסר, זה דברים שאמר בעצמו.... אני חושב שהוא יודע שטל בתמונה... אני מניח שהוא יודע, הוא לא חדש בעניין... יכול להיות שאמרתי לו שטל עד מדינה. אני כן זוכר שהוא נפתח והחליט להודות" (עמ' 380 לפר' מיום 9.3.14).

333. בהתייחסו לאפשרות כי הציג לאורן עובדות אודות הפריצה טרם גביית ההודעות, אמר **"אני יכול להעיד על עצמי, במפגש הראשון עם חשוד אני זורק לו דברים ומנסה להרגיש אותו"** (שם). עם זאת, דבק בעמדתו כי אורן שטח את גרסתו באורח חופשי, ללא הדרכה או הבטחה.

334. הוא ציין, כי לא ציפה מאורן שיודה במיוחס לו בפתח החקירה, והופתע כאשר עשה כן כמו גם, שמח על כך (שם, עמ' 398).

335. שלום עמר אישר, כי היה ער לסתירות שנפלו במהלך ההצבעה בין גרסת אורן לגרסת המתלונן ביחס למצב הכספת ושאלת מיקומה, אולם לשיטתו, לא היה זה מתפקידו ליישב הסתירות אלא לתעד העובדות כמות שהן.

336. שלום עמר הסביר כי תיעד ההובלה וההצבעה במצלמת סטילס ולא באמצעות מצלמת ווידאו הואיל וזו ההנחיה שקיבל מהאחראי על החקירה, אלכס אור. הוא אישר כי תצלומי ווידאו הם אמצעי אופטימלי לתיעוד, אך לא תמיד מצוי בהישג יד.

337. שלום עמר דחה האפשרות כי הבטיח לאורן הבטחות והוסיף, כי אילו היה עושה כן, היה מתעד ההבטחה ומכניס לתמונה את האחראים עליו לרבות הפרקליט המלווה: **"לטעמי הוא מסר את הדברים שהוא עשה..."** (שם). לדבריו, לא נוצרה "אווירה" ולא היו הבטחות. כמו כן, הוא הציג עצמו לפני אורן כחוקר מח"ש אולם לא אמר לו **"הוא לא מעניין אותי"**.

338. החוקר ציין כי במהלך השחזור אורן **"סיפר בצחוק, בכיף 'גנבתי להם מעטפה ושמתי אותה מתחת למכנסיים והלכתי לחגוג עם בחורות בכיף'"** (שם, עמ' 390).

אלכס אור

339. אלכס אור אישר כי הסביר לאורן שהוא אינו נושא החקירה העיקרי **"ומי שמעניין אותנו זה השוטרים המעורבים בעבירות ושהוא נפל על הדרך אצלנו, שאנחנו לא חוקרים בד"כ אזרחים ויש לנו ראיות, לכן אני מציע לו לשתף פעולה"** (עמ' 457 לפר' מיום 27.10.14). הוא גם הוסיף כי אם ישתף פעולה, בבוא היום, יתחשב בכך בית המשפט:

**"ש. אז הסברתם שאתם מח"ש ושבת המשפט יתחשב אם יודה?
ת. בגדול, כן... אמרתי לו גם שיש לנו הרבה ראיות נגדו ויש לנו עד מדינה, זאת אומרת שאין טעם לא להודות"** (שם).

340. בדבריו אין חידוש של ממש. מן המפורסמות שמח"ש נועדה לחקירות שוטרים. אף ההודעה בדבר קיומו של

עד מדינה - לגיטימית ואין בה פסול. כך או כך, אין בדבריו של אלכס אור כדי לגרום לאורן להודות בעבירה שהיא פשע אם לא נטל חלק בביצועה.

רוֹן מועלם

341. רון מועלם (להלן: "רון") שימש בתקופה הרלבנטית כקצין מודיעין במח"ש והפעיל את טל במהלך החקירה הסמויה, דאג להתקנות לצורך הקלטת שיחות מבוקרות ותחקר אותו אחריהן. הוא לא ערך חקירות פרונטליות לחשודים שנערכו על ידי חוקרי מח"ש.

342. רון גרס כי לא הבטיח לאורן - באמצעות טל - שלא יוגש נגדו כתב אישום. לשיטתו, הוא לא מוסמך ליתן הבטחה כזו. זאת ועוד, את אורן פגש לראשונה, לאחר שמסר הודאתו וטרם יציאתו לשחזור וההצבעה:

"הפעם הראשונה שפגשתי באורן הייתה לאחר מתן עדותו המלאה בתיק במח"ש, פגשתי אותו במרפסת מעשן סיגריה בנוכחות החוקר שלום, שלום הציג לי אותו ושלום סיפר לי כי אורן היה קואופרטיבי בחקירה וסיפר הכל ולאחר מכן יצאנו לשחזור כי אני חלק מהצוות המלווה. כבר בשלב זה ששוחחתי עם אורן וחיזקתי אותו על מתן דבריו" (עמ' 332 לפר' מיום 3.3.14).

רון הוסיף כי לאחר שמסר הודאה, לא היה לו עניין באורן, בוודאי שלא בהיבט המודיעיני עליו הוא מופקד וממילא לא הייתה לו עילה להבטיח הבטחות:

"לא היה לי בו כל מוטיב מודיעיני או מוטיב זה או אחר, מאחר שנתן כל מה שהיה לו לתת. מן הסתם כבר לא היה לי מה להבטיח לו לתת לו כדי לשכנע אותו לומר את דבריו:

ש: אחר כך אמרת לו שאם ידבק בגרסתו תעזור לו?

ת: הדבר היחידי שהבטחתי לאורן, אם יצטרך סיוע זה או אחר בבית הסוהר שיתקשר אליי ושאנסה לסייע לו, אלה דברים לגיטימיים שאיש מודיעין יכול לסייע לעד או למקור או לכל דבר אחר שמוצא בו עניין (שם).

עם זאת, עולה מדבריו כי הבטיח לאורן שיפעל לשיפור תנאי מאסרו בהדגישו כי אין מדובר בהבטחה משמעותית ועל כן, לא תיעד אותה, כמו גם לא השקיע בה "מאמץ עליון". לצד דברים אלו, הוא לא פסל האפשרות כי שוחח עם גורם בבית הסוהר כדי להקל בתנאי מאסרו של אורן הגם ששב והדגיש כי עשה כן **לאחר** מסירת ההודאה (שם).

343. בתאריכים 17.10.12 ו-18.10.12 יזם אורן שלוש שיחות עם רון במגמה לשכנעו לחתום עמו על הסכם. השיחות נערכו כ- 10 חודשים לאחר מועד הגשת כתב האישום ולאחר שכפר במיוחס לו, בבית המשפט.

344. בשיחה ראשונה מיום 17.10.12 (נ/22) ניכר על רונן כי ביקש לסיימה מהר ככל האפשר "דבר איתי מאוחר יותר" ועם זאת אמר במהלכה "אני אעזור לך, אני אמרתי לך שאני אעזור לך" וזאת בתגובה לדברי אורן כי "עכשיו אני אצל העורכת דינית שלי ו...אתם מבקשים עלי בפועל, ... אמרת, אבל אמרת לי תביא לי שתי שוטרים מושחתים, מאיפה אני אביא לך שתי שוטרים מושחתים? רונן כפר בדבריו האחרונים של אורן והשיב: "אני לא אמרתי לך ולא ביקשתי ממך שום דבר. אבל כרגע אני כרגע עסוק אני עם אנשים...". בו ביום התקשר אורן לרונן בשנית (נ/23), אז הפסיק רונן את השיחה בטענה כי הוא מצוי בפגישה על אף ששב ואמר לאורן "דבר איתי". שיחה שלישית אף היא נערכה ביוזמת אורן בתאריך 18.10.12 (נ/23) ובגדרה ניסה לשכנע את רונן להגיע עמו להסדר. רונן דחה ההצעה, אולם ביקש להרגיע את אורן באמירה כללית לפיה מקובל בבתי משפט לייחס להודאה משקל לקולה בעת גזירת הדין:

"רונן: אני אומר לך אין לי מה לומר, אני אגיד לך כזה דבר, קודם כל אני אומר לך בדיוק מה שאמרנו לך מהתחלה, מהיום הראשון. אוקי? כדי שלא תגיד שלא הבנת. אני אמרתי לך שכל מה שעשית באותו יום, השחזור וההודעה שמסרת והעדות הטובה שמסרת. ביום מן הימים רק יכול להיות בבית המשפט יכול לצאת לך מזה רק טוב. כי סך הכול שיתפת פעולה והיית בסדר... זה אמרתי לך, בית המשפט יתחשב בזה, אני מניח שהשופט יתרשם מזה, כולם יתרשמו מזה שאתה חוזר לדרך המלך ואין ענין מספיק לקבוע לך ולקלקל לך את החיים, זה רק יכול לעזור לך, בסדר? ..דבר שני, לענין מה שאתה רוצה. אם אתה רוצה לבוא לעשות עסקה זו או אחרת עם מח"ש כרגע אף אחד לא יבצע אתך שום עסקה.

אורן: אז מה אומר לי טל בבוקר, בוא איתי ועכשיו הוא אומר לי דיברתי עם רונן יש משהו טוב להציע לך, אני רוצה לשמוע ממך, אני לא מאמין בטל, אני אומר לך אמיתי, אל תיפגע...למה טל גם אמר לי כשהשתחררתי מהבית סוהר, לא יוציא לך כתב אישום, דיברתי איתם, עשיתי עסקה, אני לא מאמין בטל, אני מאמין בך יותר מאשר בטל...

רונן:לא שיקרתי אותך וגם לא הבטחתי לך

אורן: ... אני לא רוצה להיות מעורב בכל התיק הזה, רוצה לצאת מהתיק

רונן: אתה לא יכול לצאת מהתיק, אתה חלק מהתיק

אורן: אז אני רוצה לצאת ממנו...אתה אמרת שתהפוך אותי לעד תביעה בתיק, לא לנאשם

רונן: לא, אתה גם נאשם בתיק ואתה גם עד תביעה בתיק כי מה לעשות? כי אתה היית.. אתה היית חלק מה - היית שותף פה לחלק מהענין. אתה מבין? זה לא שמשוהו אחר ביצע אתה עמדת מהצד והסתכלת עליו...בגלל הנסיבות ובגלל ששיתפת פעולה ובגלל שהודית ובגלל זה כמו כל אחד אחר, בית המשפט בטח יתרשם מזה אחרת ויגיד הבן אדם עכשיו שיקם את עצמו, חזר למוטב, כל זה היה לפני 3-4 שנים, בסך הכל מסר עדות מלאה, עשה שיחזור, עשה הכל אז אני פה מנסים, בתם לב.. אני נותן לך דוגמא תיאורטית, נגיד אם כולם קיבלו אה אה 3 שנים, סתם לדוגמא, אני נותן לך, אוקי? אז אתה תקבל נגיד שנה, כמו חודשיים, אולי שנה וחצי,

**סתם נותן לך דוגמא. אוקי?...בית המשפט לא יפרע ממך את המכסימום
שצריך לפרוע ממך"**

....

**אורן: ואם אני אגיד לך הפללתי אנשים סתם, מה תגיד?
רון: תעשה את זה מה שאתה רוצה, נכון, מה שאתה רוצה..".**

345. ניכר על רונן כי דבק בעמדתו במהלך השיחות ועמד על כך שלא הבטיח לאורן מאומה. הוא העמיד את אורן על דיוקם של דברים. ביקש לחזקו, להאיר לפניו את הפן החיובי בהודאה שמסר, שעשויה לסייע לו בגזירת העונש. עם זאת, הוא נזהר מלטעת באורן ציפיות. כאשר כשלו ניסיונותיו של אורן לדלות מרונן הבטחה לעתיד לבוא, הוא 'שבר את הכלים' והצהיר באורח לעומתי ומגמתי כי הפליל אנשים ללא בסיס. אין ערך ראייתי להצהרה זו, בוודאי שאין לייחס לה משקל בנסיבות שנאמרה.

346. הסניגורית ביקשה לשכנע שוב ושוב כי הובטח לאורן שלא יוגש נגדו כתב אישום, בתמורה להודאתו והטעימה כי אף הבטחה לשיפור תנאי מאסר אינה עניין של מה בכך, לדידו של אורן במעמדו כאסיר. כשלעצמה, יש בה כדי להטות את הכף לחובת המאשימה. יתירה מזו, ההבטחה לשיפור תנאי מאסרו - שאושרה על ידי רונן, תומכת בגרסת אורן לפיה הובטחו לו הבטחות. עם זאת, בהגינותה, לא טענה כנגד קבילות ההודעות אלא כנגד משקלן.

347. אין ממש בטענותיה. באשר להבטחה לשיפור תנאי המאסר - נחה דעתי כי זו ניתנה **לאחר** שמסר את ההודאה. ברי אפוא כי היא לא נועדה להניע את אורן להודות במעשים שלא ביצע, או להעליל עלילת שווא על חורש. מקובלת עלי גרסתו של רונן, כי מדובר בהבטחה להטבה מינורית שלא היה בה כדי לגרום לאורן להודות בעבירה שלא ביצע. זאת, אף אם בזכותה נהנה אורן מרווחה בתנאי מאסרו.

348. ובאשר להבטחה הנטענת לאי הגשת כתב אישום - לא הונחה תשתית ראייתית להוכחתה. להיפך; הוכח כי איש מחוקרי מח"ש לא הבטיח לאורן מאומה. טענתו, לפיה חוקריו 'הלעיטו' אותו בפרטים אודות הפריצה, במהלך הנסיעה מבית המעצר במגרש הרוסים למשרדי מח"ש - מופרכת. מדובר בנסיעה קצרה מאוד. אורן נמנע מלפרט אילו פרטים נמסרו לו לכאורה. כפי שמצוין לעיל, הודאתו מכילה פרטים מוכמנים, אשר ספק אם היו בגדר ידיעת החוקרים כאשר הסיעו אותו לחקירה ובוודאי שלא היה סיפק בידם לפרטם במהלך הנסיעה.

349. נחה דעתי כי הודאת אורן במח"ש נמסרה מרצון חופשי, ללא השפעה. עדותו בבית המשפט שקרית ואין לתת לה משקל.

זכות ההיוועצות בסניגוריה הציבורית

350. באת כוחו של אורן טענה, כי זכות ההיוועצות הקנויה לאורן נפגעה הואיל ולא הודעה לו זכותו להיוועץ עם סניגור מהסניגוריה הציבורית טרם שנגבו הודעותיו, הגם שלא חלקה על כך שהודעה לו זכותו להיוועץ עם עורך דין. היא הוסיפה, כי לא נרשם ויתור מצדו של אורן על זכות ההיוועצות. הטענה בדבר החובה לרשום ויתור על זכות ההיוועצות, כמו גם הטענה לפיה חלה על מח"ש חובת יידוע אודות זכות ההיוועצות עם עורך דין מהסניגוריה הציבורית, אינה נתמכת בפסיקה.

351. על חשיבותה של זכות ההיוועצות עם עורך דין אין חולק. הפרתה עלולה לפגוע בזכויותיו של נאשם עד כדי בטלות, או למצער, בטלות יחסית של הודאתו, אם ניתנה. בענייננו, אורן בחר למסור את גרסתו לאחר שהודעה לו זכות ההיוועצות, ללמדך כי ויתר עליה, אף אם הדבר לא נרשם מפורשות. ובאשר להודעה בדבר זכות היוועצות עם עורך דין מהסניגוריה הציבורית, מבלי להקל ראש בחשיבותה, הרי שאי קיומה אינו פוגע בזכות הנאשם להתגונן באורח ראוי. כמובן, שהדרך הראויה היא להביא לידיעה את זכות ההיוועצות עם הסניגוריה הציבורית, מקום בו חשוד זכאי לכך.

סיכום ביניים - הודאת אורן

352. התנהלותו של אורן מובילה למסקנה כי מסר הודאה מרצון ובאורח חופשי. בדיעבד, לאחר מעשה, הוא ביקש ליהנות מפירות הודאתו ומכאן התקשרויותיו החוזרות ונשנות לרונן. ייתכן כי חש תסכול או החמצה על כך שמייהר להודות במיוחס לו, ללא תמורה הולמת ומכאן הטרוניות שהעלה.

353. טענותיו ביחס להבטחות שהובטחו לו - לא הוכחו. מנגד, הוכח כי הודאתו משקפת נכונה את העובדות. הסתירות שנגלו בה אינן מקעקעות את תכנה ואמתותה של ההודאה, ששורשיה מעוגנים היטב.

אורן - העדות בבית המשפט לגופה

354. אורן העיד כי בתקופה הרלבנטית לפריצה הוא היה מכור לסמים וטל, חברו הטוב תמך בו. בין השניים נוצרו יחסי תלות; אורן היה לאיש סודו של טל ובן בריתו וזכה לתמיכה כספית הימנו. ברי אפוא, כי לדידו של טל - אורן נמצא שותף ראוי ונאמן לביצוע הפריצה, בהתחשב בחריגות נסיבותיה על רקע מעורבותו של חורש מצד אחד והעובדה שהבית הנפרץ היה בית חמיו. מעדותו של אורן עולה כי נפל כ'פרי בשל' לידיו של טל אשר **"תפס אותי שעיר לעזאזל"**:

"הייתי על סמים... טל היה מביא לי כסף כל יום... היה לי נוח שהייתי משתמש בסמים, הייתי מפחד להיעצר בגלל הקריז, הייתי נחנק ולא היה לי אוויר, היה לי נוח, היה נותן לי כסף... היתה תקופה שהייתי עצבני, לקחתי הרבה כדורים, טל בא והעיר אותי והייתי

מטושטש מכדורים, אני לא זוכר..." (עמ' 560 לפר' מיום 15.7.15).

הנה, אורן הניח בעדותו את התשתית לשיתופו בפריצה.

355. לצד דברים אלו, עדותו רצופה בסתירות ופרכות. תחילה העיד כי למד על הפריצה ונסיבותיה מחוקרי מח"ש. לאחר מכן שינה את טעמו וגרס כי שמע עליה מפי טל, ביום כיפור, אז סיפר לו, לדבריו, כי פרץ לבית עם גולן שבו ואביו והוסיף, כי את הזהב הגנוב מכר ל'גרוזיני מחולון'. אורן הטעים כי לא האמין לטל, הוא הוסיף כי אילו הוא היה פורץ לבית, כי אז לא היה מאפשר לגולן שבו למכור את הזהב **"אני יודע טוב מאוד למכור זהב"** (שם, עמ' 562).

356. אורן הרחיק לכת, כאשר גרס כי לאחר כפירתו במיוחס לו בבית המשפט, שלחו אליו חוקרי מח"ש **"מעטפות של כסף"** כדי שיחזור בו מכפירתו והוסיף **"מה שרצו לשמוע הם שמעו, הם לא עמדו במילה שלהם והתהפכו, הם רצו לשלם לי ולא עזר כלום. רציתי לרצות אותם כדי שיעזבו אותי"** (שם, עמ' 569).

357. אין בפיו הסבר לפשר העובדות שפירט בהודעתו ת/7א' לפיהן טל **"לא עזב אותי, התקשר כל יום כדי שאבוא לעשות את העבודה הזו"**. הוא תירץ דברים אלו בכך שאמר אותם כדי שיניחו לו. אורן גרס כי הכיר את חורש לראשונה ביום האירוע, בסתירה לדברי חורש באמרתו, אשר ציין כי נהג להסתובב עמו תדיר, ביחד עם טל. אורן לא ידע להסביר מדוע השתמש בביטוי **"מעלו אותי"** בהודעותיו ובשיחותיו המבוקרות - אם אכן לא נטל חלק בפריצה, כפי שגרס בעדותו. הוא הוסיף כי אינו זוכר במה מדובר כי **"זה היה לפני הרבה זמן... בתקופה ההיא הייתי מנותק מהמציאות"** (שם, עמ' 573-574). כאשר נשאל על התחפרות הרכב בחולות ראשון לציון השיב **"לא זכור לי דבר כזה שנתקענו עם האוטו. לא היה ולא נברא.."**. לאחר מכן שינה את טעמו ואמר **"אולי באמת נתקענו באותו יום, אני לא זוכר. אולי הם הורידו אותי ונתקעו... זה לא דבר חומרני כל כך שאם נתקענו עם האוטו זה אומר שפרצתי... לא היינו בחולות ראשל"צ. נסענו לראשון אבל לא לחולות."** (שם, עמ' 571).

358. אורן התפתל על דוכן העדים. לא היו בפיו תשובות לפשר התכנים שהובאו בהודאותיו. הגם שבאת כוחו טענה שאין להיתפס להתמכרותו לסמים כמקור לסתירות שנפלו בעדותו, הרי שהוא עצמו נתלה בהתמכרות זו כמוצא שלל רב.

359. באת כוחו טענה, כי גרסתו של אורן מעמידה את הספק הנדרש במשפט הפלילי. לדידה, לא בכדי טל הסתיר את זהותו של גולן שבו, כמו גם לא בכדי הצטרף האחרון לטל למכירת התכשיטים, אלא בשל מעורבותו בביצוע הפריצה. יתר על כן, לשיטתה, אלמלא גולן שבו היה מעורב בפריצה, לא היה מקום לערבו מיד לאחר התרחשותה במכירת השלל, שהרי בכך, נחשפו לפניו העבירות שבוצעו, לרבות המעורבים בביצוען.

360. כפי שצוין בפתח הדברים, עדותו של טל אינה חפה מתמיהות. אכן, הוא ביקש להסתיר את זהותו של גולן

שבו, הגם שלבסוף אישר כי נלווה אליו לשם מכירת התכשיטים. מגמה זו שבדבריו אינה פוגעת באמיתות תכן עדותו ככל שזו נוגעת לפריצה ונסיבותיה וממילא, אין בה כדי לסייע לאורן, בביסוס גרסתו השקרית בבית המשפט. ידוע, כי גולן היה מקורב לטל ולאורן בתקופה הרלבנטית. ההגנה הציגה מידע מודיעיני לפיו השלושה נהגו לבצע יחדיו עבירות רכוש אותה עת (נ/3). לפיכך, חשיפתו לפריצה לא מפתיעה. ודוק; כמו טל, אף אורן הסתיר בעדותו את גולן, על אף שהיה מעורב במזימה שנרקמה לשם זימונו כעד הגנה, כדי שייטול על עצמו את האחריות לביצוע הפריצה.

361. בחינת עדותו של אורן אל מול הודאתו כמו גם, ביחס לכלל הראיות אינה מותירה ספק באשר למעורבותו הישירה בביצוע הפריצה.

362. לסיום פרק זה יוער; ההגנה גורסת מפי גולן, כי אורן היה זה שיזם הפנייה לגולן כדי שיתוודה לכאורה בביצוע הפריצה והוא עשה כן בשל 'רגשי אשם' שחש כלפי חורש. אולם, אם אכן כך הדבר על שום מה מצפוני ייסר אותו לכאורה ומדוע בחר ליזום הפנייה לגולן, אם לא היה מעורב בפריצה הוא עצמו? בעדותו נמנע מלהתייחס לסוגיה זו. על פניה, הגרסה מופרכת.

גולן שבו

363. גולן אף הוא חבר ילדות של טל ואורן. בעבר הוכרו השלושה כעברייני רכוש וסמים. בשנים האחרונות העתיק גולן את מקום מגוריו לדימונה, נישא וכיום הוא אב לשלושה ילדים. לדבריו, במהלך 6-7 השנים האחרונות הוא חזר למוטב ומנהל אורח חיים נורמטיבי.

364. בתאריך 15.3.14 התייצב גולן כעד מטעם ההגנה. תחילה גרס כי הצטרף לטל למכירת הזהב אולם לא נטל חלק בפריצה. לאחר שקיבל את 'חסות' בית המשפט לכך שעדותו לא תשמש ראיה כנגדו - שטח גולן את גרסתו וסיפר כי פרץ לבית בעצה אחת עם טל, כאשר הלה שהה במחיצתו של חורש כדי להבטיח את ביצוע הפריצה ללא הפרעה. גולן הטעים כי חורש לא ידע על תכניתם לפרוץ לבית חמיו.

365. עדותו של גולן לוותה בדרמטיזציה. מעת לעת הוא פרץ בבכי כאשר פנה לאורן ואמר לו "**אתה לא מתבייש להרוס לי את החיים? יש לי 3 ילדים! אתה הורס לי את החיים**" (עמ' 480 לפר' מיום 8.2.15). לדבריו, הוא חשף את חלקו בפריצה לאחר שאורן הגיע לביתו ושכנעו לומר את ה'אמת' ונתן כך, הקליט את דבריו ועל כך יצאה קצפו, לכאורה. בפועל, פעל אורן מתוך כוונה טובה - כדי להחזיר את השלום לביתו של חורש, לאחר שאשתו עזבה על רקע ההאשמות שיוחסו לו בגין הפריצה. גולן הצהיר "**באתי לספר את הדבר באמת, אני מדבר על יניב, אורן אמר לי שאשתו של יניב גירשה אותו מהבית, היא גירשה אותו מהבית בגלל המצב שקרה**". לדבריו "**שבועיים לפני שראיתי את חורש**" - לא ברור אימתי - הוא שוחח עם אורן, אשר שאל אותו שאלות אודות הפריצה שעשה עם טל. אז, סיפר לו אורן כי "**אשתו של יניב גירשה אותו מהבית בגלל המצב הזה**" ובמחווה 'אצילי' הצהיר גולן "**אני רוצה להגיד לאישה את האמת**

עליי, שאני עשיתי את ההתפרצות הזו עם טל" (שם).

366. בדומה לאורן, אף גולן גרס כי טל רדף אחריו משך כחודש ימים כדי לשכנעו לבצע הפריצה. תחילה דחה הצעתו הואיל וידע שמדובר בבית חמיו של חורש, אך לבסוף השתכנע, בשל היותו מכור לסמים. לדבריו, "טל הגן עליי מבחוץ הוא שמר עליי, היינו רק שנינו" (שם). גולן תיאר כיצד חדר לבית דרך "חלון צד" הגם שלא ידע לומר היכן נמצא, אף לא ידע להצביע עליו בתמונה שהוצגה לו: "ש. אני מציגה לך תמונה מספר 19- רואים פה שני חלונות תצביע מאיפה נכנסת? ת. לא זוכר. זה היה חלון מהצד, לא זוכר אם זה היה מהצד הזה, לא זוכר" (שם, עמ' 501).

367. גולן גרס כי הצטייד מראש בקאטר, עמו הגיע לבית ובאמצעותו חתך את סורגי החלון. אותה עת, הסתובב טל עם חורש כדי "שאף אחד לא יבוא לדירה" וכי אם "יהיה משהו הוא יזהיר אותי". בהיכנסו לקומה הראשונה הוא לא ראה מאומה, אז עלה למעלה, וראה "מלא ארגזים, זה היה כספת גדולה". הוא לא ידע כיצד לפרוץ את הכספת או אז, התקשר אליו טל לטלפון שבבית, על פי תכנון מוקדם. גולן אמר לו כי אינו יודע כיצד לפתוח את הכספת וביקש לעזוב, אולם טל שכנעו לשוב ולנסות, הגם שלא ידע לומר היכן נמצא המפתח. לבסוף, מצא המפתח בארגז כלים שהיה מונח בסמוך לכספת, הגם שלא ידע לומר בדיוק היכן. להזכיר, המתלונן ציין כי ארגז הכלים הונח בקצה השני של החדר (שם, עמ' 480).

368. גולן לא זכר את פרטי האירוע. הוא גרס כי היה בלחץ וכל שזכר היה "הרבה ארגזים" כאשר 'לפתע' גילה את הכספת. הוא לא זכר את גודל הכספת למעט העובדה שהייתה גדולה, לא זכר אם הייתה מכוסה או גלויה "יכול להיות שהיתה מכוסה בשמיכה", לא זכר אם ניצבה על הרצפה או על רגליים, אף לא זכר את תכולתה, כיצד אוחסנו הפריטים בה, אילו תכשיטים היו וכיצד נארזו. הוא אף לא ידע לפרט מאומה אודות הכספים שנטל לכאורה, באילו שטרות, סוגי מטבעות או הסכומים שנגנבו. לבסוף ציין כי הוא וטל חלקו ביניהם הכספים, באופן שכל אחד נטל 30,000 ₪. באשר לארגז שבו ארז את התכולה כדי ליטול אותה - לא ידע מהיכן נטל הארגז והיכן הניח את תכולתו. ביחס לאקדח - לא ידע כיצד היה ארוז, מה היה סוגו, כיצד נראה וכד'. לשיטתו, הוא פעל בבהילות ובחיפזון ועל כן, לא זכר הפרטים. אף לאלבומים שנטלו מהבית לא היה מודע.

369. כאשר נשאל אם רוקן את כל תכולת הכספת השיב: "נראה לי שכן, לא יודע אם לקחתי את הכל, מה שהיה צריך לקחת לקחתי, אם היה כסף וזהב לקחתי, לא השארתי דברים כאלה" (שם, עמ' 499). דגש לא במקור - נועד להראות את הדרך העמומה בה תיאר את מעשיו - ו.מ).

370. לדבריו, את השלל הביא לביתו ובערב נפגש עם טל והשניים החביאו את התכשיטים ליד פח זבל ולמחרת מכרו אותם. הוא הוסיף כי היו "עשרות אלפים של כסף לא זוכר בדיוק כמה, היה אקדח שטל לקח אותי, הוא מכר אותו אני חושב לא יודע מה עשה איתו" (שם, עמ' 481). בהמשך גרס כי בערב נסע עם טל לחולות ראשל"צ שם הטמינו את השלל ולמחרת נטלו את התכשיטים ומכרו אותם.

371. גולן הפגין זעם לכאורה, כלפי אורן, על שהגיע לביתו והקליט אותו בעת שמסר את גרסתו: **"אני לא רוצה להגיד שלום לאורן יותר ברחוב, אני מספר את האמת ובן אדם עושה לי ככה? לא עושים דבר כזה לחבר, זה חבר ילדות הוא לא מתבייש לעשות זה?"** (שם). מוזר כיצד מצפונו של גולן לא ייסר אותו על כך שאורן הועמד לדין בגין פריצה אשר הודה בביצועה בחקירתו, על אף שלגרסת גולן - היה זה הוא אשר ביצע אותה. על הודאת אורן במשטרה - לא חש רגשי אשם ואף הוסיף כי האמין באורן שלא 'יפיל' אותו או ילשין עליו.

372. סופו של יום, אורן הקליט אותו לדבריו ו'הרגיע' כי אין לו מה לדאוג שכן הדברים שאמר נועדו לאזני אשתו של חורש בלבד, לשם שיקום נישואיה עמו. הוא הוסיף **"לא ידעתי שאני מסכן את הביטחון שלי בשביל שלום הבית של חורש, הציק לי שאשתו זרקה אותו מהבית בגלל זה באתי לפגישה הזו** (שם, עמ' 489).

373. לשאלה אם 'שלום הבית' של חורש נגע לליבו יותר מהפקרת חברו אורן, השיב כי אלמלא אשתו (של גולן) הוא לא היה מתייצב לעדות, והיא עמדה על כך שיגיע לבית המשפט **"כי לא ידענו על מה העניין. באתי מדימונה"** (שם).

374. באי כוח הנאשמים טוענים, כי יש בעדותו של גולן כדי לקעקע את ראיות התביעה ולהפריכן. לשיטתם, עדותו הברורה והבהירה לכאורה, מעמידה בצל את הודאתו של אורן ומלמדת, ביתר שאת, כי אין היא הודאת אמת ובפועל, אורן לא נטל חלק בפריצה. הואיל וכך, הרי שאף לחורש אין חלק בפריצה והוא נפל קרבן למעשיו של טל.

375. האמנם? להתרשמותי, גולן ניחן בכישרון משחק שאפשר לו להציג 'מופע של אדם אחד' על דוכן העדים. לכאורה, הוא בכה במקום הנכון, הפגין כעס כלפי אורן, אמפתיה כלפי אשתו של חורש וכניעות בפני אשתו. בפועל, העדות שטחית, רדודה ואין בה מידע מוכמן המלמד על מעורבותו בפריצה. למעט תיאור האירוע בקווים כלליים - הוא לא ידע מאומה אודות הפריצה.

376. גולן שיקר לאורך כל הדרך. נסיבות פגישתו עם אורן נותרו עמומות, מועדה אינו ידוע והמניע שעמד לכאורה מאחורי הודאתו - מגוחך. גולן ביקש לשכנע כי פעל מתוך 'שליחות', כי לפתע היכה מצפונו לשמע גירושיו של חורש. דא עקא - דבר לא נכון בתיאוריו. המתלונן ורופאיו של חורש הדגישו **העדר** זיקה בין גירושיו לבין העבירות המיוחסות לו. יתירה מזו, חורש התגרש בשנת 2010 - כ - 5 שנים טרם 'הירתמותו' של גולן 'להשיב' את השלום לביתו. התזה שהעלה, לפיה היה זה אורן ש'הניע' את גלגלי האמת - ולא למען עצמו, חלילה, אלא למען חורש - נעדרת היגיון וסבירות, קל וחומר בהינתן דברי גולן, כי **לא** חש כל רגשי אשם כלפי אורן על שנאלץ להודות בעבירה שלא ביצע לכאורה.

377. גולן גרס כי לא רצה למסור עדות בבית המשפט, אף לא ידע לשם מה זומן ביום הדיון והדגיש כי התייצב בבית המשפט אך בשל לחצה של אשתו. דא עקא, זו לא התייצבה כדי לאשש הגרסה.

378. אין ספק כי בין גולן לבין הנאשמים או מי מהם, נרקמה מזימה שנועדה להפריך את ראיות התביעה. לא בכדי התייצב גולן, לפתע פתאום, בקדמת הבמה והצהיר בפה מלא כי ביצע את הפריצה - גרסה כבושה שנולדה כ - 7 שנים לאחר מועד הפריצה.

379. ידוק; הסתירות עליהן הצביעה ההגנה בגרסתו של **אורן** בחקירה ובהצבעה, אשר בעטין עתרה לדחות הגרסה שמסר, עומדות בצל גרסתו של גולן, אשר רב הנסתר על הנגלה בה. כאמור, למעט תיאור כללי ומופשט של האירוע - גולן לא ידע מאומה אודות הפריצה.

380. יתירה מזו, החשש שהביע שמא חורש יתייצב לפתע בזירת האירוע שהרי הוא עצמו גרס כי חורש לא ידע מאומה על הפריצה. אם אכן כך, על מה חשש גולן? מדוע סבר שחורש יתייצב לפתע בזירת הפריצה? הרי חורש שימש כבלש ואין עדות לכך שעסק בסיוורים במקום ביצוע הפריצה. מה לו אפוא פריצה לבית חמיו בצהרי היום, אלא אם היה מעורב בה? בגרסת גולן אין היגיון וסבירות.

381. משקל רב ייחסה ההגנה לדברי טל בשיחה מבוקרת שערך עם אורן שם הזכיר טל את גולן ואמר "**אני מניאק אם גולן הולך לבית סוהר**" (ת/9 עמ' 14). ההגנה טענה כי דברים אלו קושרים את גולן לפריצה ומחלצים את אורן מהמעורבות בה. החוקר בני צברי התייחס לאמירה זו וגרס כי מדובר ב"**אמירה אנבית כחלק מדיבוב, באותה שיחה יש אמירות מפלילות הכוללות התייחסות ספציפית לשמו של יניב, כנגי, והקשר בין נגי לנסתר. אני ראיתי בזה העלאת זיכרון לגבי חבר משותף, לכן לא ראיתי מקום לחקור**" (עמ' 416 לפר' מיום 4.9.14). החוקר הוסיף, כי במהלך השיחה, התייחסו השניים לאירוע פריצה אחר שביצעו, ככל הנראה ביחד עם גולן, ואשר אין בינו לבין האירוע הנדון מאומה.

382. דברים אלו מקובלים עלי. אין בעצם העלאת שמו של גולן בשיחה בין טל ואורן, שנסובה על נושאים רבים, כדי לתמוך בגרסת ההגנה לפיה הדברים נאמרו בזיקה לפריצה.

383. ב"כ התביעה, עו"ד אלטמן, ביקשה להפריך גרסת גולן על בסיס איכוני טלפון הרשום על שמו ומצוי בשימוש, מהם עולה כי, במועד הפריצה הוא שהה הרחק מזירת האירוע. גולן גרס כי אותו מועד היה הטלפון מצוי ברשות אשתו וכאשר פרץ לבית, לא היה ברשותו. עם זאת, הוא אישר כי הטלפון היה ברשותו דרך כלל, הגם, שלסירוגין עם אשתו. לדבריו, מספר הטלפון 'מצא חן' בעיני אשתו ועל כן, נטלה אותו מעת לעת, על אף שברשותה טלפון אחר.

384. הסבריו אלו, כמו הסבריו בנושאים אחרים, אינם נתמכים בראיות, אף אינם הגיוניים. קשה להלום האפשרות, כי טלפון שהיה מצוי בשימוש של גולן - ועל כך אין חולק - עבר לרשות אשתו במועד המדובר, חרף העובדה שברשותה היה טלפון אחר. הסברו לפיו מספר הטלפון "מצא חן" בעיניה - מגוחך, מה גם שאשתו נמנעה ממתן עדות. ככלל, מכשיר טלפון הוא אישי ולא בנקל מועבר לאחר, אף אם מדובר בבן משפחה. טענת התביעה תומכת אפוא במסקנה כי אין להאמין לגולן כי פרץ לבית וכי איכון הטלפון מלמד כי שהה במקום

אחר אותה עת.

הפריצה - סיכום ביניים

385. על יסוד עדותו של טל, אשר סיוע לה נמצא בהודעות חורש ואילן, בהודאת אורן במח"ש, ברכוש הגנוב שנמצא בחולות ראשון לציון על פי הצבעתו של טל ובשיחות המבוקרות - אני קובעת כי חורש היה שותף לפריצה בצוותא חדא עם טל ואורן.

מחדלי חקירה

386. ההגנה הצביעה על מחדלי חקירה, שיש בהם לטענתה כדי פגיעה בהגנת הנאשמים עד כדי זיכויים מהעבירות המיוחסות להם. להלן פירוט המחדלים:

- הימנעות מח"ש מלחקור אודות הסתירות שנגלו בין גרסתו של אורן לבין גרסת המתלונן.
- ההצבעה שנערכה לאורן לא צולמה בווידיאו. זאת ועוד, גובה האמרה שלום עמר, ערך את ההובלה וההצבעה - בניגוד לנהוג ולמקובל תוך פגיעה ב'ניקיון' החקירה.
- חקירתו של חורש לא תועדה בווידיאו כנדרש ואף על פי דרישתו.
- לא נערך לרוכש התכשיטים מסדר זיהוי, אף לא הוצגו בפניו תמונותיהם של טל, אורן וגולן - על אף אמרתו כי יוכל לזהות את מוכרי התכשיטים.
- חרף איכון שמצביע על שיבתו של טל לחולות ראשל"צ בליל הפריצה - הוא לא נחקר על כך.
- העדר איכון הטלפון של אורן ואי הגשת תדפיסי שיחותיו.

387. המחדלים המתוארים אינם עניין של מה בכך. חוקרי מח"ש נדרשו להסברים; חלקם אישרו קיומם של מחדלים, אף הודו כי שגו וחלקם תירצו אותם בנימוקים שונים.

ביחס לסתירות שנגלו בדבריו של אורן - אלכס אור אישר כי שגה כאשר לא העמיק לחקור ולברר את פשרן "יכול להיות שעשינו טעות שלא העמקנו בנקודות האלה. יכול להיות שעשיתי טעות בכך שלא העמקתי יותר בנושא הסתירות, מיקום הכספת והמצב שהיתה וכל מה שקשור לזירת ההתפרצות... בכל מה שקשור לזירת העבירה טעיתי שלא העמקתי..." (עמ' 449 לפר' מיום 27.10.14).

388. עם זאת, גרס כי אין במחדל כדי פסילת הראיה. כך אף באשר לאי תיעוד ההובלה של אורן בווידיאו - הסביר

אלכס אור, כי ההובלה נערכה ביום פיצוח החקירה הגלויה והיה עומס רב "יש המון דברים שמתרחשים בעת ובעונה אחת, יש חשוד שמודה בהתפרצות, אתה אומר לשלום עמר צא וצלם, אתה לא עושה את זה בנחת... לא הקפדתי על הסרטה בווידאו" (שם, עמ' 464).

389. באשר לעריכת ההובלה על ידי גובה האמרה - מסר החוקר שלום עמר כי אכן "עדיף שמי שחקר לא יעשה שחזור... זה לא דבר אסור מבחינה חוקית" (עמ' 400 לפר' מיום 9.3.14). ביחס לסתירות נוספות ציין: "אתה שואל שאלות של חכמה בדיעבד. אתה אומר שאפשר היה לעשות הרבה יותר טוב. תמיד אפשר לעשות יותר טוב" (שם, עמ' 405).

390. החוקר בני צברי הוסיף:

"אין מחלוקת שהדירה נפרצה ואדם מוסר שהוא פרץ. בנסיבות אלו הסתירה לא מהותית. לא בדקתי את זה" והוסיף: "בהתחשב בכך שאורן מסר את הדברים והפליל עצמו ולא קיבל שום דבר, ההבדלים לא משמעותיים" (עמ' 425 ו- 432 לפר' מיום 4.9.14).

391. באשר להעדר תיעוד ווידאו של חקירת חורש - אין ספק כי היה בו כדי לשפוך אור על מצבו הנפשי בעת גביית ההודעה, בזיקה לטיעונו באשר לנימוקים שהובילו לשתיקתו בבית המשפט. עם זאת, חורש בחר שלא לחשוף בפני חוקריו את מצבו הנפשי עובר לחקירה. לראשונה חשף העובדות בהגיע פרשת ההגנה. זאת ועוד, העימות בינו לבין אורן תועד בווידאו ויש בו כדי ללמד על הלך רוחו.

392. מחדלי החקירה מלמדים על העדר התעמקות בפרטים. נראה כי הראיות השלדיות המוצקות שנאספו ובהן, עדותו של טל, הודאתו של אורן, הודאות השוטרים בחלק ניכר מהעובדות והממצאים בחולות ראשל"צ - גרמו לחוקרים 'להירדם בשמירה'. הגם שאין להקל ראש במחדלים אלו, הרי שאין בהם כדי עילה לזיכויים של הנאשמים, בהינתן כלל הראיות שהוכחו, לרבות חומרת העבירות המיוחסות לנאשמים. להלן, ההלכה הפסוקה בנדון.

393. לא פעם נקבע כי אין בקיומו של מחדל חקירתי כדי לבסס ספק סביר באשמת הנאשם, שתוצאתו זיכוי. נדרש כי יהא זה מחדל מהותי היורד לשורשו של עניין. ראו ע"פ 6040/05 פלוני נ' מדינת ישראל:

"אף לו נמצאו מחדלי חקירה, אין בעובדה זו כשלעצמה כדי להוביל לזיכוי של המערער. הלכה היא, כי אין מוטלת על התביעה החובה להציג את הראיה הטובה ביותר, ודי כי תציג ראיה מספקת. בסופו של יום, שאלת נפקותם של מחדלי חקירה מוכרעת בהתאם לנסיבות המקרה הפרטניות, תוך בחינת השאלה אם יש בתשתית הראייתית אשר הונחה לפתחו של בית-המשפט, כדי לבסס את הרשעת הנאשם בעבירה שיוחסה לו במידה הנדרשת בפלילים..." (ע"פ 7320/07 פלוני נ' מדינת ישראל ([פורסם בבנו], 13.5.09) וההפניות שם).

394. הפגיעה בהגנת הנאשם כתוצאה ממחדלי חקירה שונה מעניין לעניין, הגם שככלל, מוטב היה שלא יתרחשו. חלק מהמחדלים ניתנים לריפוי ושחזור בדרכים שונות, כמו תשאול בחקירה נגדית או זימון לעדות בבית המשפט מטעם ההגנה. בע"פ 1645/08 פלוני נ' מדינת ישראל נקבע:

"ודוק: גם מחדלי חקירה מעין אלה עלולים להסב נזק להגנת הנאשם. כך למשל, ברי כי זימון עד שלא נחקר במשטרה לדוכן העדים כעד הגנה אינו יכול לרפא את השחיקה בזיכרונו של העד עקב חלוף הזמן או למנוע השפעות שונות על התמונה שנצרכה בזכרונו של העד. יחד עם זאת, השלכותיהם של מחדלים מסוג זה תהיינה בדרך כלל פחותות מהשלכותיהם של מחדלי חקירה שכל פעולה שתבצע בזמן הווה לא תביא לשחזור חומר הראיות שנפגם בעטיים".

395. ולענייננו, אין בכוחו של מי מהמחדלים, אף לא בהצטרבותם, כדי לעורר ספק של ממש באשמת הנאשמים. אורן נחקר על הסתירות שהתגלו בחקירתו. סופו של יום, נקבע כי סימני האמת שבהודאתו גוברים על הסתירות. חורש בחר בזכות השתיקה וממילא, סיכל ההזדמנות שניתנה לו להסביר את פשר אמרותיו במח"ש.

האישום השלישי

396. על פי העובדות המתוארות בכתב האישום, הכיר חורש את ליאור גליקרוב (להלן: "ליאור") במסגרת תפקידו כשוטר. בתאריך 30.4.09 התקשר ליאור לחורש, סיפר לו כי זומן לחקירה במשטרת איילון וביקש לקבל פרטים אודות החקירה. בו ביום, ערך חורש הברור המבוקש ועדכן את ליאור כי נושא החקירה הוא זריקת רימון לעבר תחנת המח"ש.

במעשה המתואר שיבש חורש מהלכי משפט.

397. חורש אישר בהודעתו ת/ג' מיום 11.6.2009 את העובדות הבאות:

- ליאור מוכר לו על רקע העובדה שבנו למד בגן שבבעלות אשתו של חורש.
- בעבר, התקשר אליו ליאור מספר פעמים, אף ביחס ל - "איזה תיק שהוא צריך להיחקר עליו, אני לא נכנסתי לזה ואני לא יודע את נושא החקירה" (ש' 283).
- השיחות נושא כתב האישום אכן התקיימו (ת/28); ליאור התקשר אליו וביקש שיברר עבורו על שום מה זומן לחקירה בצח"מ איילון (שיחה 6627, האזנת סתר 2008-35713) ולאחר בדיקה, שב אליו חורש והודיעו כי החקירה בנושא זריקת רימון על תחנת המשטרה (שיחה 6700 מאותה עמדה). ראה הודעת חורש בנדון;

"ש. אני מראה לך שבתאריך 30.4.09 שעה 11:58 מסרת לליאור גליקרוב

לבקשתו בעקבות פנייתו שהוא מזומן 'על הסיפור של הרימון בתחנה'
ואני גם מראה לך מתוך תיק פ"א 156042/2009 שנושאו הוא ש'נזרק
רימון לעבר הכניסה האחורית של תחת המשטרה בבת ים' בתאריך
25.4.09 ואני גם מראה לך שבתאריך 30.4.09 שעה 14:57 כלומר
כשלוש שעות לאחר שאמרת לו על מה הוא עומד להיחקר, הוא אכן
נחקר על ידי יוסף לומלסקי ובשעה 15:04 הופק לו טופס פרטי חשוד
מאחר שנחקר כחשוד. מה אתה אומר על כך?

ת. ניתנה הוראה להביא את כל עברייני חולון בת ים גם לנו לראשי צוותי
נתנה הוראה להביא על דעת עצמנו שגם לא קשורים לאירוע וגם אנחנו
יודעים שלא קשורים לאירוע על מנת לגרום הד ציבורי, המטרה בלהביא
אותו הייתה בידיעה שהוא אינו קשור לאירוע ולכן הרשיתי להגיד לו
שיגיע לתחנה.....".

398. יודגש, תחילה הכחיש חורש עובדות אלו אולם לבסוף אישר אותן, אגב מתן הסבר דל לפשר התנהלותו:

"ש. אתה בתשובותיך הקודמות קבעת באופן נחרץ שמעולם לא אמרת לליאור
גליקרוב על מה הוא עומד להיחקר והנה כאן אמרת לו שהוא עומד להיחקר
על עבירה מסוג פשע ואכן הוא נחקר כחשוד. האם אתה סבור שזה היה תקין
מה שעשית?

ת. בעקבות כל השתלשלות האירוע והבקשה להביא את כל העצורים, כל
העבריינים שאנחנו מכירים שעולה לנו בראש ידעתי שהוא אינו קשור לאירוע
הזה" (ש' 297-306, 313-317).

חורש הודה בעובדות ותירץ את התנהגותו בכך שידע מתוקף תפקידו כי הזמנתו של ליאור לחקירה הייתה בבחינת
'תרגיל' חקירתי למרות שבפועל, הלה לא נחשד בביצוע העבירה בגינה זומן.

399. הראיות בגין האישום דנן התקבלו בהסכמה; הוגשו מסמכים המלמדים על קיומה של חקירה בדבר זריקת
רימון לעבר תחנת משטרת בת ים וכן, על מעצרו של ליאור כחשוד במעשה (ת/28ב', ת/28ג').

400. ההגנה טענה כי לא ניתן לבסס הרשעה של חורש בעבירה נושא האישום השלישי מבלי שנגבתה הודעה
מליאור בדבר השיחות שקיים עם חורש, זימונו לתחנת המשטרה ונושא החקירה לשמה זומן.

401. הטענה אינה משוללת יסוד. אכן, ראוי היה לגבות מליאור הודעה ביחס לשיחות שקיים עם חורש, כמו גם
נושא חקירתו. עם זאת, אין במחדל זה כדי לשמוט היסוד להרשעתו של חורש על בסיס הראיות שהוצגו.

402. הודאתו של חורש בכל העובדות נושא האישום השלישי, לרבות השיחות שקיים עם ליאור - אשר התקבלו כראיה בהסכמה - מבססת את התשתית הראייתית להרשעתו. המסמכים אודות זימונו של ליאור לחקירה, כמו גם נושא החקירה משמשים 'דבר מה' הנדרש להרשעה.

לאילו מצטרפת שתיקתו של חורש המחזקת את ראיות התביעה.

403. לגופו של עניין - חשיפת נושא חקירה לחשוד טרם חקירתו - מהווה זיהום החקירה ואין נפקא מינא אם החקירה נועדה לשמש מאיץ או תרגיל חקירתי. די בעובדה שחורש נענה לפנייתו של ליאור וסיפק לו את המידע המבוקש, טרם הגיעו לחקירה, כדי לבסס את יסודות העבירה של שיבוש הליכי חקירה ומשפט.

404. בשולי הדברים יוער, כי התנהלותו המתוארת של חורש מתיישבת עם דפוסי התנהגותו עובר לפריצה ובמהלכה. לאורך הדרך, הסיר חורש את כובעו כשוטר, חצה את הקווים ומעל באמון שניתן בו.

סיום והרשעה

405. נחשפה לפנינו פרשייה סבוכה ומורכבת. יחסיהם של שוטרים ועבריינים נשזרו אלו באלו והובילו לטשטוש גבולות בין מותר לאסור, בין חוקי לפלילי.

406. בבסיס ראיות התביעה מונחת עדותו של טל - המהווה תשתית עובדתית מוצקה, הקושרת בין הקצוות ונסמכת על ממצאים שהתגלו בשטח. על אף אי הדיוקים שהתגלו בה - העדות נמצאה מהימנה ומשקפת העובדות כהווייתן.

407. לעדותו של טל נמצאו ראיות סיוע למכביר; גרסתו ביחס לקשירת קשר לביצוע פריצה נתמכת בביצועה בפועל. בנוסף, הנאשמים בהודעותיהם קשרו עצמם, כל אחד בנפרד, לעבירה של קשירת קשר, אגב ציון עובדות מוכמנות. גרסותיהם מהוות סיוע נוסף לעדותו של טל. כך אף שיחות מבוקרות שניהלו הנאשמים עם טל - כל אחד בנפרד, לרבות שיחות מבוקרות שקיים אילן עם דהאן - כל השיחות מעידות על זיקה ברורה ומובהקת בין הנאשמים לאירועי כתב האישום, **מבלי** שניתן משקל לדברי השוטרים - איש על רעהו.

כלל הראיות, כמו גם כל אחת בנפרד, מהוות סיוע לעדותו של טל ומצטרפות לתשתית ראייתית מפלילה מוצקה.

408. הודאת אורן בעובדות בחקירתו במח"ש מצטרפת לראיות הללו ומהווה סיוע נוסף לגרסת טל.

409. שתיקת השוטרים, חורש ואילן, משמשת חיזוק לראיות התביעה.

410. לסיכום - שוכנעתי מעבר לכל ספק סביר כי הנאשמים בצעו את העבירות המיוחסות להם באישומים אחד

ושלוש שבכתב האישום. אשר על כן, אני מרשיעה את הנאשמים בעבירות הבאות:

- **הנאשמים 1 ו 2** - כל אחד מהם יורשע בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק ומעשי מרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק.
- **נאשם 2** יורשע בנוסף בעבירה של שיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק.
- **נאשם 1** יורשע בנוסף בעבירה של מסירת החזקה בנשק - לפי סעיף 144(ב) לחוק ושיבוש מהלכי משפט לפי סעיף 244 לחוק (נושא האישום השלישי).
- **נאשמים 1 ו 3** - יורשעו בעבירות של כניסה והתפרצות למקום מגורים - לפי סעיף 406(ב) לחוק ובעבירת גניבה - לפי סעיף 384 לחוק.
- **הנאשמים 1-2** יזוכו מהעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע לפי סעיף 499(א)(1) לחוק - נושא האישום השני.

ניתן היום, ג' שבט תשע"ז, 30 ינואר 2017, במעמד הנאשמים ובאי כוחם.

ורדה מרוז, שופטת
סג"נ